

KOPIDLENSKÉ LISTY

ŘÍJEN 2012

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Kulturní a vzdělávací centrum se představuje

Kulturní a vzdělávací centrum v Kopidlně těsně před dokončením.

V minulém čísle Kopidlenských listů jsem slíbil podat informace k dispozičnímu uspořádání stavby a plánovanému funkčnímu využití Kulturního a vzdělávacího centra (dále jen KVC).

Stavební práce na KVC byly dokončeny do 30. 9. letošního roku a teď následují tři měsíce na kolaudaci a ukončení projektu vůči poskytovateli dotace a následně uvedení do provozu. Celý projekt je koncipován jako víceúčelové zařízení pro volnočasové aktivity, kulturní a společenské akce. Není v tuto chvíli možné říci, které konkrétní aktivity budou v jednotlivých částech stavby probíhat, protože oblast a struktura zájmových sdružení se v čase mění a vyvíjí, třeba i s ohledem na módní trendy. Vidíme to na příkladu fungování sportovní haly, kde se provozují takové aktivity, které by nás v době výstavby ani nenapadly.

Nic nám ovšem nebrání udělat si krátkou virtuální procházku stavbou a podívat se na možnosti jednotlivých poschodí a místností.

Podrobné informace najdete na straně 2

V Kopidlně se intenzivně staví, než zaklepe zima

Vážení spoluobčané,

nastupuje podzimní období, které je spojeno s intenzivní stavební činností před tím, než nás zaskočí zima. Proto investiční výstavbě je věnována velká pozornost.

Investiční akce výstavby kulturně-vzdělávacího centra finišuje. Nasvědčují tomu poslední terénní úpravy a nová fasáda budovy, která se pyšní do okolí. S celou stavbou byla spojena spousta problémů, o kterých jste byli průběžně informováni, proto mne těší, že slavnostní otevření budovy je „za dveřmi“.

Z dalších velkých investičních akcí, které pokračují podle harmonogramu, i přes zdržení archeologů, je výstavba ČOV. Trubní systémy jsou položeny a výstavba budovy čističky je v plném proudu. Stavba s sebou přináší zhoršené podmínky pro obyvatele v blízkosti jednotlivých úseků stavby. Chtěla bych všem touto cestou poděkovat za trpělivost.

Také se provádí menší investiční akce. Jednou z těchto akcí je oprava hřbitovní zdi, na kterou jsme získali část finančních prostředků ze Státního zemědělského intervenčního fondu. Práce proběhly v požadovaném termínu a odvedenou práci mohou návštěvníci hřbitova sami zhodnotit.

Dále se jedná o demolice, kde je úspěšně zbourána kolna za hřbitovní zdí a následovat bude objekt vedle zdravotního střediska, kdy k demolici dojde po přeložce elektrického vedení ze strany ČEZ. K prodeji je připraven objekt čp. 70 na náměstí a papírově se kompletují dokumenty potřebné k demolicím v Jičínské ulici. Také u těchto akcí nás provází nepříjemné problémy, které se musí vyřešit, ale nejbolestivější je stále se opakující problém pálení kabelů za hřbitovní zdí. Výtržníci nevidí, že je zde odveden velký kus práce, a pálením majetek ničí.

pokračování na straně 3

Hana Masáková, starostka Kopidlna

Kulturní a vzdělávací centrum se představuje

Společenská místnost, občerstvení, hřiště, knihovna

Když pomínu kancelář, kotelnu a dvě sociální zařízení, tak se v suterénu nachází dvě hlavní místnosti. Jednou z nich je školící místnost, pokud použijeme oficiální název projektu. Vedle různých školení a vzdělávacích programů bude tato místnost k dispozici také zájmovým sdružením všech věkových kategorií a různého zaměření, která nemají své vlastní zázemí a dnes se schází např. na městském úřadu, příp. někde po restauracích. Druhou částí suterénu je zázemí pro občerstvení s barem, kuchyňkou a několika stoly k posezení. Toto zázemí bude k dispozici všem uživatelům KVC, včetně návštěvníků dětského hřiště, které bude umístěno na zahradě. Podél objektu na této zahradě bude zpevněná plocha k posezení se třemi vstupy do jednotlivých částí suterénu.

Pokud se posuneme o patro výše, do úrovně ulice Hilmarovy, tak se ocitneme v nové městské knihovně. Celé patro bude sloužit tomuto účelu a nahradí dnes již

nevyhovující knihovnu na radnici. Samozřejmostí je zde bezplatný přístup k internetu.

Projektor, infocentrum, kroužky

Ve 2. nadzemním podlaží potom budou dvě hlavní místnosti. Jednou z nich je tzv. „malá scéna“, která bude k dispozici opět všem zájmovým organizacím ve městě a bude vhodná k pořádání větších školících akcí, přednášek. Místnost bude vybavena promítacím plátnem a projektorem. Druhou částí tohoto patra je „atelier“, který bude k dispozici převážně dětským zájmovým kroužkům s praktickými činnostmi. Celý objekt připravuje podmínky pro rozšíření nebo vznik nových volnočasových aktivit a zkvalitňuje infrastrukturu pro trávení volného času obyvatel především v činnostech kulturního, vzdělávacího a společenského rázu. V objektu bude umístěno městské informační centrum a celý bude s bezbariérovým přístupem. To zajistí nově vybudovaná plošina pro tělesně postižené.

Zlepšil se stav celé lokality

Podařilo se tak zachránit z hlediska historie významnou budovu a dát jí nové smysluplné využití. Jedná se o další krok k postupné revitalizaci historické části města. V Hilmarově ulici bylo v souvislosti s rekonstrukcí KVC provedeno nové vedení nízkého napětí, nové veřejné osvětlení, nový vodovod. Z inženýrských sítí pak už chybí pouze druhý kanalizační řad na srážkovou vodu a nové povrchy. Obdobný stav je v ulici Vackova. S postupným restaurováním soch u kostela, připravovanou revitalizací náměstí by se mohla tato část města stát opět atraktivním místem s historickým odkazem, jak je tomu běžné ve většině ostatních tradičních obcí. Kopidlno není žádnou satelitní novostavbou u velkého sídla, ale městem s dlouhou a zajímavou tradicí, mající své významné místo v tomto regionu, a k ní by se mělo hrdě hlásit. Neznám lepší způsob než se pokusit zachovat tu část města, která na dávné časy odkazuje.

Václav Šimůnek, místostarosta města
(mezititulky KL)

Zprávy k probíhajícím akcím

Město hledá náměty, jak pojmenovat novou ulici

Lokalita pro výstavbu rodinných domů

Plánovaná výstavba inženýrských sítí v nové lokalitě pro rodinné domy zatím fyzicky neprobíhá. Důvodem je, že čekáme na zahájení stavebního řízení. Zde ovšem musím zmínit, že Kopidlenské listy vychází s určitým zpožděním, takže je docela možné, že v době, kdy vyjde tento článek, tak stavební řízení bude probíhat. Ještě bylo nutné uzavřít s distributorem zemního plynu smlouvu o budoucím prodeji plynovodu a smlouvu o zřízení věcného břemene, abychom obdrželi jejich souhlasné stanovisko k projektu. Neprodlené pak zahájíme stavební řízení.

Co se týká připojení stavebních parcel k soustavě nízkého napětí společnosti, tak tuto část řeší ČEZ Distribuce, a. s., na své náklady. Město zaplatilo poplatek za zřízení nových odběrných míst. Dle nepotvrzených informací by ČEZ mohl realizovat napojení lokality v 1. polovině roku 2013. Nyní ještě řešíme umístění a vzhled pilířů pro připojení elektřiny a plynu.

Co se týká další infrastruktury, tak jsme předpokládali zahájení prací na podzemních sítích ještě v letošním roce a na komunikacích v polovině příštího roku. Je však možné, že dojde ještě k úpravě harmonogramu s tím, že by se celá stavba realizovala najednou v příštím roce. Realizace podzemních inženýrských sítí nyní na podzim by mohla zkomplikovat přístup jednotlivým stavebním

kům rodinných domů. Vše bude záležet na dohodě s dodavatelem stavby.

Rád bych na tomto místě oslovil občany města, aby nám poskytli náměty na název nové ulice. Na základě Vašich námětů bychom uspořádali anketu, kde by si obyvatelé města vybrali definitivní název ulice. Názvy ulic se obvykle inspirojí polohou, místní charakteristikou, místní významnou osobností nebo celorepublikově významnou osobností.

První výzva k zaslání námětů byla zveřejněna v posledním vydání městského letáku.

Následná anketa by pak probíhala na webových stránkách města, e-mailem nebo i v písemné podobě. Těšíme na Vaše návrhy.

Oprava hřbitovní zdi

Jsem velmi rád, že se nám po několika letech podařilo opravit hřbitovní zeď v Kopidlně. Podařilo se získat dotaci prostřednictvím

Místní akční skupiny Otevřené zahrady Jičínka z programu Leader. Stav hřbitovní zdi byl dlouhodobě velmi špatný a nedůstojný. V rámci rekonstrukce se dozdily chybějící a zbořené části zdi, doplnily se chybějící stříšky a celá zeď byla přespárována a ošetřena.

Demolice objektů

Město v poslední době koupilo nebo směnilo několik objektů v havarijním stavu za účelem jejich likvidace.

V těsném sousedství hřbitova město minulý rok koupilo zdevastovaný rodinný dům se stodolou. V průběhu prázdnin byla stodola odstraněna. V nejbližších dnech bychom chtěli požádat o povolení k odstranění stavby i na hlavní objekt rodinného domu. Ten bychom chtěli zbourat v letošním, nejpozději však v příštím roce.

Dalším objektem k demolici je čp. 142 ve Smutné ulici (za zdravotním střediskem). Na tento objekt máme již vydané povolení a se zbouřením čekáme pouze, až si ČEZ Distribuce odstraní konzoly s vedením nízkého napětí. Předpokládáme, že v průběhu září už bude objekt minulostí.

V současné době pracujeme na dokumentaci k odstranění čtyř objektů v Jičínské ulici. Rádi bychom bourací práce na těchto domech zahájili ještě letos.

Václav Šimůnek, místostarosta města
2. září 2012

Zákaz „automatů“ v Kopidlně neprošel, i na druhý pokus chyběl jeden hlas

Zastupitelstvo mělo v poslední době dvě možnosti, jak rozhodnout o budoucnosti provozování výherních hracích automatů a videoterminálů na celém území města Kopidlna. Poprvé se dostal bod pod názvem „Obecně závazná vyhláška města Kopidlna, kterou se stanoví zákaz provozování loterií a jiných podobných her na celém území města“ (dále jen OZV) na program veřejného zasedání v měsíci květnu. Předtím byl projednán radou města, která doporučila zastupitelstvu obecně závaznou vyhlášku vydat.

Zákaz provozování by se vztahoval na tyto aktivity:

- výherní hrací přístroje (VHP)
- sázkové hry provozované pomocí zvláštního druhu žetonů
- sázkové hry provozované v kasinech – ruleta, kostky, karetní hry
- loterie a jiné podobné hry provozované pomocí technických zařízení nebo po telefonu
- interaktivní videoloterijní terminály (IVT)
- turnajové nebo hotovostní sázkové hry provozované za pomoci karet buď jako stolní hry, nebo prostřednictvím VHP nebo IVT
- sázkové hry provozované prostřednictvím lokálních loterních systémů
- loterie a jiné podobné hry povolované MF, které nejsou výše uvedeny

Vyhláška by žádným způsobem neomezila tyto aktivity:

- peněžitě nebo věcně loterie – losy
- tomboly
- číselné loterie – hádání tažených čísel
- okamžité loterie – stírání tiketů
- sázkové hry – tipování sportovních výsledků nebo poradí sport. soutěží, závodů nebo uhodnutí jiných událostí veřejného zájmu
- dostihové sázky

Veřejného zasedání zastupitelstva a vlastního projednání OZV se zúčastnilo pouze 10 zastupitelů z 15, zbylých 5 zastupitelů chybělo z osobních či pracovních důvodů. Hlavní argument zastánců výherních hracích automatů byl finanční přínos do rozpočtu města. Abych byl konkrétní, tak celkový rozpočtovaný příjem města činí asi 30 mil. Kč. V roce 2011 byly příjmy města z „loterií“ ve výši cca 350 tis. Kč, což je sice příjemné, ale určitě se nejedná o nepostradatelnou částku. Navíc bychom vydáním vyhlášky nepřišli o celou tuto částku, ale určitá část by městu zůstala.

Nová metodika výpočtu neumožňuje provést nějaký přesnější výpočet budoucích příjmů z provozování loterií a automatů, kterému by se dalo v tuto chvíli věřit. Dalo by se říci, že zde hovoříme o předpokládaném příjmu z hracích automatů ve výši 200–400 tis. Kč za rok.

Celá věc má samozřejmě ale také druhou stránku. Především, že provozování těchto zařízení je spojené s mnoha celospolečensky negativními dopady, které je zde asi zbytečné jmenovat.

Neexistuje tady, kromě již zmiňovaného, těžko odhadnutelného příjmu města žádný další kladný argument pro provozování podobných zařízení ve městě. Hraní výherních hracích automatů je řazeno mezi sociálně patologické jevy s jednoznačně negativními důsledky na společnost. Navíc si myslím, že zpětně musí město vynaložit část peněz zpět do úklidu nepořádku způsobeného v nočních hodinách některými návštěvníky heren.

Během rozpravy, před vlastním hlasováním, někteří zastupitelé argumentovali tím, že město bez hracích automatů nebude mít prostředky pro zájmová sdružení. K tomu mohu říci pouze tolik, že příspěvky zájmovým sdružením poskytujeme v rámci grantového řízení, které vychází z usnesení zastupitelstva, kdy se na grantech rozděluje 1 % z jasně definovaných příjmů města. Ročně se jedná přibližně o jedno procento z 20 mil. Kč, tedy 200 tis. Kč. Grantové řízení nemá a nikdy nemělo žádnou vazbu na příjmy z výherních hracích automatů a bude nadále probíhat bez ohledu na to, zda automaty v Kopidlně budou, či nebudou. Pro přijetí obecně závazné vyhlášky se nakonec vyslovilo pouze 7 zastupitelů, a nepodařilo se tak prosadit o jeden hlas její vydání.

S přihlédnutím k reakcím občanů na toto hlasování a s ohledem na to, že pokud bychom chtěli upravit dobu platnosti povolení vydaných ministerstvem financí k videoloterijním terminálům, bylo nutné vydat OZV tak, aby její účinnost byla nejpозději k 30. 6. 2012, zařadili jsme tento bod také na následující červnové zasedání zastupitelstva. Předpokládali jsme hojnější účast zastupitelů, tak aby se všichni mohli k dané problematice vyjádřit.

Červnového zasedání zastupitelstva se zúčastnilo 11 zastupitelů. V rozpravě opět někteří „zastánci“ výherních automatů zdůrazňovali nepostradatelnost těchto zařízení pro městský rozpočet. V následném hlasování se pro přijetí OZV vyslovilo opět 7 zastupitelů, a tak zase chyběl „odpůrcům“ výherních automatů jeden hlas

k vydání OZV, která by hraní „automatů“ v Kopidlně zakázala.

Vzhledem k tomu, že OZV omezující či zakazující provozování „automatů“ některé obce vydaly, tak panují obavy, že provozovatelé budou přesouvat svá herní zařízení z těchto měst do obcí, kde provozování není nijak omezeno. Osobně se této situaci obávám, a proto je pro mne rozhodnutí některých zastupitelů zklamáním.

Tito zastupitelé připravili město o možnost výrazné regulace hazardu na svém území. Jak se nám nyní potvrdilo, tak obce nejsou pro ministerstvo financí nijak důležitými partnery v procesu povolování nových videoterminálů. Například počátkem září jsme byli obesláni ministerstvem financí jako účastníci správního řízení, vedeného na základě žádosti o umístění a provozování nových videoterminálů v Kopidlně, bohužel nám ale již nikdo nesdělil jejich počet, ani na jak dlouho budou povoleny. K dané věci je pak velmi těžké se nějak vyjadřovat. Je samozřejmě možné o dodatečné informace požádat, ale fakticky nemáme účinné nástroje, jak povolení k umístění a provozování nových videoterminálů zabránit.

Václav Šimůnek, místostarosta města

V Kopidlně se intenzivně staví...

pokračování ze strany 1

Opakovaně upozorňujeme policii a těšíme se v brzké době na dopadení „paličů“.

Od investičních akcí pár slov ke kultuře. Proběhlé třetí Kopidlenské slavnosti měly úspěch, což posuzujeme ze zvyšující se návštěvnosti. Chtěla bych poděkovat za pěkné organizační zajištění nejen zástupcům kulturní komise, ale i zaměstnancům města. Děkuji také všem sponzorům a věřím, že i nadále nám budou nakloněni. Zvu Vás i na další kulturní akce, které se připravují v podzimním čase a o kterých budete vždy včas informováni jako doposud.

Rozloučím se s Vámi s přáním pěkného prožití podzimních dní.

Hana Masáková, starostka města
6. září 2012

Kopidlenské slavnosti znovu oživily město

Třetí ročník Kopidlenských slavností, konaných letos 23. června, navštívili nejen místní, ale i lidé z ostatních obcí a měst nejen z našeho královéhradeckého regionu, včetně významných osobností města.

Nabídka programu byla sestavena tak, aby si dospělí i děti mohli vybrat dle svého zájmu a vkusu, najít si zábavu i poučení a setkat se s přáteli.

Přípravná fáze celého projektu začala už březnu. Byla zahájena jednání s protagonisty, soubory a jednotlivci, byli osloveni sponzoři a dokončil se předběžný rozpočet akce. Během měsíce dubna byl sestaven program, jehož doladování trvalo prakticky až do samotných slavností.

Tato akce navázala na dlouholetou tradici „Hilmarova Kopidlna“, která byla nahrazena společenskou akcí pod názvem „Vzhůru, Kopidlna!“ a později „Kopidlenskými slavnostmi“.

V průběhu odpoledne se uskutečnila mnohá vystoupení, za osvědčené mode-

race Vojtěcha Bernatského se divákům představil Dechový orchestr z Chlumce nad Cidlinou s mažoretkami, soubor Vosa s programem pro děti, country skupina Fámy, taneční skupina Destiny z Jičína s Pyžamovou party, Aerobik klub Jičín.

V kostele sv. Jakuba Většího vystoupil pěvecký soubor Literácy Jitčín, v obřadní síni městského úřadu byly k zhlédnutí výstavy s rozličnou tematikou – fotodokumentace archeologického výzkumu v Kopidlně, včelařské kroniky, výstava „S Kopidlenskými listy od západu na východ“, vzpomínkový panel na Bědu Křídla, prezentace česko-polského přátelství, TJ Kopidlna a sportovní haly.

Podvečerní program byl odstartován vystoupením MVDr. J. Skorkovského – žong-

léra s míčem – a poté soutěží v pojídání párků, ve které devět jedlíků za velkého povzbuzování nadšených diváků předvedlo svůj apetit. Kopidlenský rekord získal místní borec „Bažiňák“, který dokázal během tří minut spořádat 11 nožiček.

Večerní zábavu otevřela kapela Jel Band, kterou na pódiu na hodinu vystřídal protagonisté muzikálu Děti ráje. Zlatým hřebem večera byl kolem 23. hodiny působivý ohňostroj doprovázený strhující hudbou. Někteří z celkem 600 diváků, kteří akci navštívili, se rozcházel až v časných ranních hodinách.

Romana Komárková

sponzoři akce:

Perseus Běchary, a. s.
Restaurace REX – Věra Prekslová
Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a. s.
OBCHOD PALIV – Josef Kraus
RAJ, s. r. o. – hospůdka Na Radnici

Barevný den plný her
Česká spořitelna
Pohádkové Staré Hradky – hrad a zámek
Královéhradecký kraj
KOBLA® – realizace staveb

Aveflor®
Design 4 – projekty staveb
BAK® – stavební společnost
B+B AGRO Činěves
Akord Kopidlna

Kopidlenské slavnosti znovu oživily město

Škola představila na slavnostech výstavy s prodejem i soutěží

Součástí letošních Kopidlenských slavností, které proběhly dne 23. 6. 2012, byly již tradičně i aktivity kopidlenské základní školy, jež zcela ovládla prostory obřadní síně Městského úřadu v Kopidlně i přilehlé předsálí.

V rámci výstavy „S Kopidlenskými listy od západu na východ“ připravili členové Literárního kroužku pro návštěvníky soubor fotografií z nejruznějších míst, které během minulého roku polapila do svého fotoaparátu na svých cestách (doma i v zahraničí) paní učitelka Ilona Pluhařová, členka redakční rady Kopidlenských listů. Barevné fotografie zanesly návštěvníky do Karlových Varů i dalších našich lázní, provedly nás tajemnými zákoutími známých i méně známých hradů i zámků a zeměpisně-historické putování bylo zakončeno v slovenské Banské Bystrici.

Pro zpestření připravili pořadatelé výstavy i návštěvnickou soutěž, která měla ověřit vnímavost soutěžících. Největším oříškem pro některé ze zúčastněných se stalo hledání slovenského národního kroje, jenž však nebyl na vystavených fotografiích k nalezení. Stačilo však zvednout oči a porozhlédnout se po výstavní místnosti. V lidovém kroji ze slovenského Hornácka zde nenápadně i nápadně pózovala paní učitelka Ilona Pluhařová. Za vynaložené úsilí byl každý soutěžící odměněn drobným dárkem.

Kopidlenská základní škola uspořádala

v tento den rovněž výstavu keramických výrobků spojenou s prodejem. Keramické exponáty vyrobili žáci pod vedením paní učitelky Ivany Pekárkové a Ilony Komárkové. Stejně jako v loňském roce vykouzlili zruční umělci keramické motýly, nejruznější zvířátka, ozdoby i šperky z drátků a korálků.

Do třetice se zde základní škola představila s výstavkou a prodejem paličkových výrobků. Zručné paličkářky pod vedením paní zástupkyně ředitele Jany Hladíkové také fascinovaly přítomné šikovností svých rukou a náměty jednotlivých exponátů oplývaly bezbřehou fantazií. (kl)

Ptačí kemp na Zrcadle: letový lístek z Itálie

Ve dnech 10. až 17. srpna se na břehu rybníka Zrcadlo v Mlýnci uskutečnil již 14. kemp ornitologů. Mezi účastníky z Kopidlna, Jičína, Liberce, Prahy, Železného Brodu byly celé rodiny i s dětmi. Kempovalo se na louce, blízko rákosí, ve kterém byly nataženy v osmi frontách sítě na odchyt ptáků. Ti byli ornitology odchyceni, okroužkováni, zapsáni do evidence a vypuštěni zpět do přírody.

Jeden z kempujících, pan Zbyněk Smolík z Kopidlna, zhodnotil uplynulý týden jako zdařilý. Účastníkům přálo počasí a během pobytu u Zrcadla vykonali mnoho užitečné práce. Vstávali s úsvitem a od 6 hodin ráno prohlíželi sítě se zachycenými ptáky, které pak v průběhu dne kroužkovali a pouštěli zpět do přírody. O každém okroužkovaném ptáčkově je veden zápis a často se o něm vrátí ze světa „letový lístek“. Na jednom, vypuštěném na loňském kempu, se dočteme, že vypuštěný ptáček byl v listopadu odchycen v italské Padově. Letos se mezi chycenými ptáky objevilo velké množství vlaštovek a špačků, kteří se přestěhovali z blízkosti lidských obydlí k nocování do rákosí.

Náplní činnosti ornitologů a jejich příznivců nebyly jen práce s malými opeřenci, ale i kontakty s mnoha návštěvníky, kteří za nimi v průběhu týdne do kempu přišli na obhlídku. Cestu si k Zrcadlu našel a natáčel zde i Český rozhlas.

Tradice ptačího kempování u Zrcadla měla o letošních prázdninách své další a úspěšné pokračování, což ukazují přiložené snímky z kempu.

Oldřich Suchoradský

Označený rákosník se vrací zpět do přírody.

Na snímku jeden z kroužkovatelů pan Zdeněk Valeš z Prahy s odchyceným a okroužkovaným rákosníkem, před jeho návratem zpět do přírody.

Účastníci ptačího kempu prožijí na břehu Zrcadla překrásný a užitečný kus své dovolené či prázdnin.

Pan Zbyněk Smolík z Kopidlna je účastníkem mlýneckých kempů od jejich samotného počátku.

Děti si užily soutěže i pěnové dovádění při sousedském posezení v Pševsi

Dne 18. 8. 2012 se v Pševsi konal dětský den a sousedské posezení. Od 14 hodin byly pro děti připraveny netradiční soutěže – vodní skluzavka, trampolína, jízda kočárem. Protože nám počasí přálo, mohli jsme dětem dopřát i pěnové překvapení, které pořadatelům pomohl zhotovit hasičský sbor z Kopidlna, po vykoupaní v pěnové koupeli následovala studená vodní koupel. Všechny děti se náramně bavily. Dětského dne se zúčastnilo 68 dětí, všechny si za své snažení v soutěžích odnesly i nějakou výhru.

Jako každoročně v odpoledních hodinách bylo zahájeno fotbalové utkání Pševse-Cholenice, které skončilo vítězstvím hostů. Ukázali domácím, že musejí hodně trénovat, aby je mohli příští rok porazit.

K tanci a poslechu nám hrála dechová kapela Táboranka. Navečer se konala diskotéka pod vedením pana J. Karáska. Pro všechny přespolní návštěvníky, ale i pro místní obyvatele bylo připraveno občerstvení, pečená kýta a výborné klobásky a nechybělo ani dobré pivečko. Některé šikovné obyvatelky Pševse na tuto akci napekly i výborné sladkosti, za což ji děkujeme. Na závěr večera byl připraven i malý ohňostroj.

Pořadatelé by chtěli poděkovat všem sponzorům, bez kterých by akce nemohla proběhnout: Město Kopidlno, Magna Libáň, Zelenina p. Křiváčkové, samoobsluha p. Víchové, soukromý zemědělec p. Slavík, p. Pakan, potraviny p. Grusman, ZD Bystřice, John Deere, p. Marešová, hasiči Kopidlno, p. Horák a jeho koník. Děkujeme.

Osadní výbor a pořadatelé z Pševse

Ostrov pokladů na táboře TJ Sokol v Ledcích

Stalo se již železnou pravidelností po několik posledních desetiletí, že vždy prvních čtrnáct dní prázdnin je organizován místní TJ Sokol dětský letní tábor v Ledcích. Nejinak tomu bylo i letos. Táboru však předcházely zhruba dva měsíce brigád na přípravu a zvelebení táborové základny. Pokračovalo se v úpravách interiéru chat, pokládání nového linolea, opravách a přemístění WC, opravě mol u rybníka, ale především se nám podařilo za výrazné finanční pomoci Královéhradeckého kraje a města Kopidlno zakoupit a pro naše potřeby upravit dalších 13 podsad na stany, jako náhradu za staré již dosluhující. Zhruba po tuto dobu pracoval též malý kolektiv vedoucích pod vedením programového vedoucího Míry „Badáka“ Kopeckého

na přípravě táborové hry družin na motivy dobrodružné knihy R. L. Stevensona Ostrov pokladů. Kdo z nás by neznal příběh o bájném pokladu kapitána Flinta ukrytém na tajemném ostrově.

Vše se podařilo včas připravit, a tak 30. června více než 70 dětí vyrazilo směr tábor. Letošní cena byla 2700 Kč, což je cena velmi přijatelná v porovnání s jinými tábory. Naši snahou je udržet tábor pokud možno dostupný pro co nejširší okruh dětí. A jak vše na táboře v Ledcích probíhalo? Tak tomu věnujeme následující řádky.

Dopoledne zaberou sportovní soutěže

Denní program začíná budičkem v 7 hod. Následuje krátká rozcvička a doprobuzení

při ranní hygieně. Potom si každý uklidí svůj stan či chatku a v 7.40 se píská nástup na snídani. Po snídani následuje prohlídka stánů a chat, kdy je pořádek každého táborníka bodován a na závěr tábora jsou vyhlášeni nejpořádnější táborníci. Následuje nástup na vztyčení vlajky a při tomto nástupu si též losuje každé družstvo rajon tábora, o jehož pořádek se po celý den stará, a následně podle výsledků je určeno pořadí družstev při výdeji stravy. Potom již následuje dopolední zaměstnání, které je v 10 hod. přerušeno mytím a nástupem na svačinu.

Dopolední zaměstnání bývá tradičně věnováno sportovním soutěžím. Probíhají soutěže družstev ve vybíjené, přehazované, přetahované či fotbalu, také štafetový běh a soutěže jednotlivců v atletické a střelecké olympiádě. A jaké disciplíny na táboře probíhají? Tak jsou to běhy na krátkou a dlouhou trať, skok daleký, skok z místa, šplh, vrh koulí, střelba ze vzduchovky a luku, hod granátem na cíl, hod kroužky na cíl, hod míčem na koš, střelba šípkami, stolní tenis, kuželky – no sami vidíte, že sportovního vyžití je skutečně dost. Dopolední ztráta energie je doplněna ve 12.30 hod obědem, po kterém následuje hodinový polední klid, který tráví každý po svém ve svém obydlí. Odpolední zaměstnání pokračuje ve 14 hod, kdy první část odpoledního zaměstnání je kombinací sportovních her a koupání v blízkém rybníku.

Dovednosti, táborová hra, stezka odvahy

Letos nám počasí docela přálo, takže přístupová mola do rybníka byla při každé příležitosti stále v obležení dětí. Do sportovních akcí se též mísí různé tábornické dovednosti jako nácvik morseovky, pochodových či mapových značek a také soutěž jednotlivců o

pokračování ze strany 8

nejlepšího táborníka – to je soutěž vycházející částečně ze známých Foglarových bobříků, ale my jsme si jednotlivé úkoly upravili a rozšířili na naše současné podmínky. Odpolední zaměstnání je přerušeno svačinou v 16 hod. a potom většinou již následuje vždy s napětím očekávané plnění nějakého úkolu z táborové hry.

Tak jak se již v posledních letech stalo hezkou tradicí, je táborová hra vždy pro vytvoření správné atmosféry doprovázena hranou scénkou vedoucích, ze které se již následně nechá poznat, jaký úkol se asi bude plnit. Průběh hry byl letos napínavý až do posledního okamžiku, kdy každé družstvo hledalo ve vytyčeném prostoru dle různých indicií ukrytý poklad. Odpolední čas vždy rychle ubíhá, a tak v 19 hod. je již připravena večeře. Po večeři následuje důležitý nástup, kde jsou vždy vyhlášeny služby a program na další den, rozdělena pošta, vyhlášeny ztráty a nálezy, vyhlášeny výsledky soutěží a na závěr sejmuta státní vlajka.

Podvečerní čas většinou každé družstvo tráví dle nápadů svých a svého vedoucího, případně slouží jako časová rezerva, když se něco nestíhá. Některé podvečery byly vyplněny táborovými ohni, diskotékou či maškarní merendou. A už je tu večer a s ním nezbytná osobní hygiena, po které již následuje ve 21.30 hod. večerka. Abychom se nebáli a měli pocit bezpečí, tak celou noc vždy po dvojicích bdí ve dvouhodinových intervalech noční hlídka. Také nesmím zapomenout na noční stezky odvahy, kdy v některých jednotlivcích při nočních zvucích byla hodně malá dušička. Tradicí se stal též celodenní výlet pro starší táborníky, který letos zamířil z Libošovic Prokopským údolím na

hrad Kost a údolím Plakánek potom do Dolního Bousova. Příjemná trasa dlouhá 29 km za hezkého počasí a s vhodnými občerstvovacími zastávkami byla hezkým zpestřením táborového pobytu.

Takto nějak tedy vypadal letošní průběh tábora v Ledcích. A teď ještě kdo se o zdárný průběh tábora zcela bez problémů letos zasloužil.

Tým vedoucích a personálu

Hospodářem tábora byl Vašek Slavík st., v kuchyni čarovala Stáňa Bernardová, Blanka Zezulková, Helena Smolíková s ohnivým mužem pro jakoukoli výpomoc Pepou Vlasatým. Programovým vedoucím byl Míra Kopecký a ve funkcích vedoucích družstev byli Míra Zajíc, Venda Slavík ml., Honza Slavík, Ondra Košťák, Pavel Šafler, Martin Špaček, Jana Miksánková, Markéta Janatová, Martina Košťáková, Petra Fišerová a Eliška Konopáčová. Skoro všichni vedoucí jsou odchovanci ledeckého tábora a to je skutečnost velice

hezká s příslibem do budoucnosti. Jako zdravotník tábora se po týdnu vystřídali Jirka Martinek a Tomáš Flora.

Již tradičně jsme na táboře uvítali zástupce města starostku Ing. Masákovou s místostarostou p. Šimůnkem a též starostu Sokola bratra Brodského a členy výboru. Počasí se nám celkem vydařilo, dětem se tábor velmi líbil, žádný úraz či kázeňský problém jsme řešit nemuseli, a proto můžeme spokojeně říci, že máme za sebou opět další úspěšný a povedený tábor. Pro táborníky bude připraveno a rozesláno dvojalbum DVD, které bude obsahovat stovky fotografií a opět hraný film sestavený ze scének táborové hry. Děkuji touto cestou celému kolektivu vedoucích a personálu, kteří se podíleli na realizaci letošního tábora. Dík patří též Královéhradeckému kraji a městu Kopidlnu za výraznou finanční výpomoc při postupné modernizaci a údržbě tábora.

Ing. Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Táborníci v Bukvici absolvovali cestu kolem světa

A jsme tu zpátky. Tedy alespoň my vedoucí se vracíme po dvanácti letech zpět do Bukvice. Ať už jsme tehdy byli ještě dětmi, nebo vedoucími. Mnoho se tu nezměnilo, a když, tak k lepšímu. Vybavení kuchyně, ošetrovna, umývárny, sprchy... Registrujeme více „elektrifikace“. Krokem zpět je určitě les, kde se odehrávaly v minulosti hry. Tam nyní probíhá těžba... Místa, kde si hrát, se ale našla. Taký obec zrušila provozování obchodu, takže musíme řešit dovoz potravin z Jičína. Pečivo nám dováží pojezdna prodejna, která pro „našich“ čtrnáct dnů změnila trasu. Takže jsme zpátky a věřme, že pár let vydržíme.

B ylo nás sice méně, než jsme počítali, ale to zase tolik nevadilo. Ubyly náklady na dopravu dětí, náklady za ubytování jsou účtovány za účastníky, což je pro nás výhodnější než např. v Suchém Dole, kde se platil paušál, ať jelo dětí třicet, nebo padesát.

C esta kolem světa, to je název letošní hry. Děti vydělávaly táborové peníze za uklid stanů, za výsledky v soutěžích a hrách. Za vydělané peníze si nakoupily loď. Úkolem posádek bylo navštívit během čtrnácti dnů co nejvíce přístavů. Vítězem hry se stala posádka, která zvládla objevit všech osmnáct přístavů. Jejich výhodou bylo, že brzy pochopili, že je třeba cestovat podél pobřeží, a ne „křížovat“ oceány, jak se to dařilo některým jiným posádkám. Je dobře, že celotáborová hra děti tentokrát oslovila a zaujala. Jednotlivé „plavby“ se udržovaly v tajnosti a také objevená města zůstala pro jiné posádky dlouho utajená, což hře přinášelo každodenní napětí.

D vakrát během prvního týdne jsme se vydali „za vodou“ do rekreačního zařízení Sklář v Ostružně, protože v blízkosti tábořiště voda ke koupání není. Nakonec ani tady jsme nenašli napuštěné koupaliště s průzračnou vodou. Cestu jsme poprvé plánovali spojit s návštěvou Lorety a výšlap spojili se stopo-

vačkou. Jenomže hned první družstvo i s vedoucími si spletlo levou a pravou ruku a místo k Loretě namířili ke Štídlům. Loretu navštívilo pouze jediné družstvo. Všichni se u koupaliště sešli s mírným zpožděním. Místo do vody naskákali táborníci na trampolíny a užili si návštěvu kempu jinak, než byl původní záměr. Koupání se povedlo až druhý týden, kdy jsme děti přepravili do Libáně vlastními auty.

E vakuače tábora sice v „bukvických“ podmínkách nehrozí, ale část našich táborníků ji zažila na vlastní kůži také. Plánované bivačování na hřišti ve Veliši a Podhradí se nakonec ztenčilo na Podhradí, kde přece jenom bylo lepší zázemí v podobě přístřešku. Evakuace z Veliše do Podhradí proběhla kolem 23. hodiny, když jsme od západu slyšeli zlověstné dunění hromu a oblohu křížily blesky. Děti si bivač užily a mnozí „pod širákem“ spali poprvé v životě.

F rekvence telefonů mezi rodiči a vedoucími byla tentokrát značná a byla dána věkovým složením dětí. U těch nejmladších sem tam ukápla slzička, když se jim zastesklo po mamince. Většinou to vyřešila chvilka u telefonu s maminkou či babičkou, jindy pomohla návštěva rodičů. Děti to zvládly a na maminku si ve druhém týdnu už téměř nevzpomněly.

H odně zážitků přinesla dětem také návštěva letiště ve Vokšicích. Děti měly možnost si prohlédnout letadélka od bezmotorových přes ultralehká až po akrobatické letadlo. Do některých měly možnost si sednout a omakat si přístroje. Zatím jenom na zemi, ale kdo ví, zda v budoucnu nebude některý z našich táborníků sám letadlo pilotovat.

pokračování na straně 11

pokračování ze strany 10

I když jsme teprve u písmene „i“ a zážitků v táboře by bylo na všechna písmena v abecedě a ještě víc, můj článek pomalu končí. Mám radost, že letošní tábor se dětem líbil a mnozí už plánují, že příští rok pojedou s námi znovu. Děti, až na drobné oděrky a sem tam nějaké vosí bodnutí, přežily tábor bez zdravotních problémů. Ale to, co se podařilo letos v řadách vedoucích, to jsem za svoji třicetiletou kariéru vedoucího tábora nezažil... Během dvou dnů třikrát v Jičíně na chirurgii. Natažené vazy v koleně, našťíplá kost u ramene a těžký výron kotníku. K tomu další vedoucí s téměř 39 °C horečky. Tak byly zdecimované řady vedoucích. Jen jsem kroutil hlavou. Příprava her a soutěží tak zůstala na jediném oddílovém vedoucím! V nouzi největší pomohl zdravotník, zapojili jsme návštěvy, když měly volno, pomáhaly dokonce i kuchařky. „Zranění“ samozřejmě v rozsahu svých možností pracovali také. Ještě že úrazy přišly tři dny před koncem tábora. Být to na začátku, tak vážně nevím...

Závěrem konstatuji, že mně osobně se letošní tábor líbil, když v krizi největší jsem si říkal, proč to vlastně dělám?! Moje hodnocení, které proběhne s kolektivem vedoucích a táborových pracovníků, bude kladné. Děti a rodiče si mohou příští tábor plánovat na přelom července a srpna.

Jiří Machula, vedoucí tábora

Zprávy ze základní školy

**Zahájení školního roku 2012–2013
s novými počítačovými učebnami**

Během letních prázdnin proběhly v jednotlivých budovách základní školy údržbářské a úklidové práce tak, aby mohl být zahájen nový školní rok. Největší prázdninovou akcí byla realizace další části projektu „EU – peníze školám“, kdy jsme po absolvovaném výběrovém řízení na konci školního roku prováděli úpravy počítačových učeben. Na II. stupni vznikly dvě nové učebny s 32 žákovskými a 2 učitelskými stanicemi. Jazyková učebna na pavilonu získala 10 žákovských počítačů.

V průběhu přípravného týdne učitelé připravili jednotlivé učebny a další prostory školy. Ke změně došlo v umístění letošní třetí třídy. S ohledem na poměrně vysoký počet žáků (30) ve třídě třídní učitelka po dohodě s vedením školy využila možnost

zůstat v budově u kostela, kde jsou prostorovější třídy.

Školní družiny mají svá oddělení tak jako v loňském roce na pavilonu a u kostela. Provoz družin je zajištěn tradičně od 11.10 hod. do 15.30. Ranní družina a dozor nad žáky, kteří přijíždějí do školy brzy ráno, jsou zajištěny v budově u kostela a v hlavní budově 2. stupně (i pro žáky z pavilonu), vždy v časovém rozmezí 6.30–7.15 hodin.

Školní rok jsme zahájili s pěti třídami na 1. stupni a pěti třídami na druhém stupni, kdy k 7. A máme paralelní 7. B třídu. Tak jako v loňském roce jsme ve spolupráci se školní metodickou prevencí zajistili pro bezproblémový přechod žáků 5. tříd na druhý stupeň jednodenní adaptační pobyt „24 hodin spolu“.

Žáci 7.–9. ročníku si pro tento školní rok vybrali z nabídky volitelných předmětů sportovní hry, technické činnosti a konverzaci v anglickém jazyce. Nově otevíráme německý jazyk, jako druhý cizí jazyk, a sportovní hry pro dívky. Pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami je zajištěna dyslektická náprava na I. i na II. stupni, nabízíme logopedickou péči a pracujeme podle individuálních vzdělávacích plánů. Ve škole individuálně pracuje s jedním žákem již druhým rokem asistentka pedagoga.

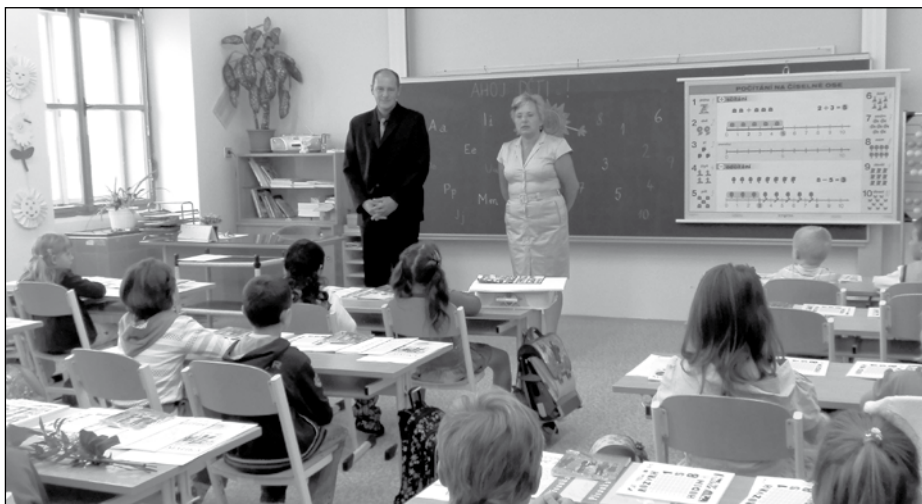
Na začátku září zahájily provoz tradiční kroužky: modelářský, šachový, Vratné lahve – divadelní pro žáky 2. stupně – a paličkování. Na své zájemce čeká keramický kroužek. V loňském školním roce byl úspěšný pěvecký a literární kroužek, proto je nabízen žákům i v tomto roce. Na zájmu dětí závisí otevření kroužku etické výchovy, jehož náplní jsou hry a aktivity zaměřené na osobnostní a sociální rozvoj, komunikaci a mezilidské vztahy.

Pro žáky 1. stupně jsou v rámci školní družiny připraveny kroužky hry na flétnu, keramiky, výtvarných činností a háčkování.

Kroužky v MŠ zahájí svoji činnost od října a bude záležet na zájmu dětí, který kroužek zahájí svoji činnost. V nabídce je keramický a pohybový kroužek a hra na flétnu. Zájemcům nabízí školka také logopedickou péči.

Prázdniny skončily a nový školní rok se pomalu rozbíhá. Přejeme nejenom novým prvňáčkům, ale i všem žákům a pedagogům úspěšný školní rok 2012–2013.

Vedení ZŠ a MŠ Kopidlno

Zprávy ze základní školy

**Policista
vysvětloval
pravidla**

Ve čtvrtek 31. 5. nás navštívil již druhým rokem policista Petr Janda, z preventivně informační skupiny Policie ČR, z Jičína.

Protože přes prázdniny jezdíme všichni na výlety, opakovali jsme si dopravní značky a různá pravidla silničního provozu. Říkali jsme si, jak má vypadat dobře vybavené jízdní kolo a jakou výbavu by měl mít správný cyklista. Ukázal nám, jakou uniformu nosí policisté z jeho oddělení a jakou nosí ti v Kopidlně. Učili jsme se pokyny policisty, když řídí křižovatku, a potom jsme měli prostor na své dotazy. Nakonec jsme dostali testík pro malé cyklisty, který jsme si společně zkontrolovali. Pan Janda nám testíky nechal a ještě přidal leták o správné výbavě jízdního kola. Beseda se mi líbila.

Sabina Slavíková, 5. třída

V naší škole proběhla dne 31. 5. 2012 beseda s policistou. Na besedě pro 4. a 5. ročník jsme se naučili a zopakovali si dopravní značky. Pak jsme si zopakovali, na které strany jezdíme na kole a na které chodíme pěšky. Pan policista nám také vysvětlil, jak bychom se měli na kole chovat a jaké předpisy pro kolo platí. Dále jsme se naučili, co vykonávají páni policisté, když přestane svítit semafor.

Po delší besedě následoval test našich znalostí z tohoto dne. Dobré bylo, že jsme známky za naše výkony nedostali. Asi by to nebylo úplně na jedničku. Nakonec nám pan policista rozdál letáček o informacích pro cyklisty.

Tereza Kodydková, 5. třída

**Adaptační kurz 24 hodin spolu
přinesl školákům nové zážitky**

V úterý ráno jsme přišli do školy jako jiný den, tentokrát jsme si však s sebou nesli i spacáky. První hodinu nás naše nová třídní učitelka paní Ivana Pekárková seznámila se školním řádem a poučila nás o bezpečnosti při chystané akci, která nás čekala celých 24 hodin. Později k nám do třídy přišla také paní učitelka Hlaváčková, která s námi a s naší paní učitelkou byla celou dobu.

Nejprve jsme vyplňovali nějaké dotazníky, abychom se lépe poznali s naší třídní učitelkou a také mezi sebou. Další hodinu se celá třída přesunula do učebny výtvarné výchovy, kde pro nás byly připraveny kolektivní hry. Jedna z nich byla kreslo pro hosta, kdy jsme pokládali otázky novým spolužákům, abychom je lépe poznali. Líbila se nám také hra na ještěrky a na mimozemšťany a vlastně vše, co pro nás paní učitelky nachystaly.

Po obědě jsme se přesunuli na místní sokolovnu, kde následovaly další hry. Třída se rozdělila na dvě skupiny, které jsme si sami pojmenovali. Rebelové a Pubertáci. Všechny aktivity a společné činnosti byly zaměřené na zlepšení kamarádských vztahů ve třídě a lepší poznávání se s naší paní učitelkou Pekárkovou. Všechny hry byly super. Hráli jsme třeba hru porad' se s koněm, při

té byla super legrace, následovala hra molekuly nebo slon a maharádža. Také hra na čtyři živly a poznej dvojici nás velmi pobavila. Ve volném čase jsme si zahráli vybíjenou a někteří nosili suché dřevo na táborák, který byl nachystán na půl šestou. Opekli jsme si výborné párky a vrátili se do školy, kde byl již nachystaný film jako oddech. Po dokoukání filmu byla venku už tma, a tak nás čekala poslední týmová hra, něco jako stezka odvahy. Paní učitelky nás po jednom do té tmy vypouštěly a my museli jít kolem nachystaných hořících svíček až k cíli a splnit zadaný úkol.

Spání bylo též zážitkem, neboť holky spaly v tělocvičně na žíněnkách a kluci v jazykové učebně. Paní učitelky si ustlaly v místnosti mezi námi, tudíž vzájemné noční návštěvy nám nevyšly.

Ráno jsme šli společně na snídani, která byla připravena ve školní jídelně, a opět zasedli v půl osmé do lavic, kde nás čekalo 5 vyučovacích hodin, tentokrát již natvrdo a bez legrace.

Všem se nám to moc líbilo, bylo to bezva a super zážitek, škoda, že to nemůže být častěji.

Kolektiv 6. třídy

Předškoláci z posádky lodi Černá perla si užívali pirátskou noc

Stejně jako v loňském roce se v mateřské škole Kopidlno již podruhé konala noční akce pod názvem „Pirátská noc“. Na akci dorazilo 10 malých, odvážných pirátů. Pro malé piráty byl připraven bohatý program s přivítáním a pasováním na posádku lodi Černá perla. Jako správní piráti jsme se vydali za hledáním ztraceného pokladu. Během cesty na nás čekaly skryté kousky mapy a malé části pokladu, který se během cesty poztrácel z truhly. Byly na nás nastražené úkoly, díky kterým jsme se dostali až k „pralesu“ – palmovému skleníku – a poslednímu kousku mapy. Před koncem cesty bylo nutné doplnit síly, opekli jsme buřty a naučili se pirátskou

písničku, aby nám cesta lépe ubíhala. Po úspěšném nalezení pokladu piráti uspořádali pravou pirátskou oslavu, kde nechyběl pirátský „rum“. Po oslavě se piráti přemístili na loď a ostrov pokladů.

Vyrobili jsme si perlový přívěsek ze svítilcích korálek, aby nám chránily naše krásné sny za temné noci. Z našeho pirátského ostrova jsme vypustili lampion pro štěstí. Absolvovali pirátskou stezku odvahy, které se ovšem žádný odvážný pirát nebál.

Po vyčerpávajícím dnu si piráti zalezli do svých spacáků a koukali na obří plátno s pohádkou, při které zavřeli svá očka a spokojeně, nerušeně spali až do rána. (an)

Kopidlenská hala opět ožila Veselým sportováním

Během prázdnin sportovní hala v Kopidlně trochu osiřela. Dětský hlazol v ní nebyl slyšet celé dva měsíce. Děti si s koncem školního roku užívaly prázdniny a teplé dny trávily venku u vody.

Hala dětským smíchem opět ožila poslední prázdninovou sobotu, kdy se děti, stejně jako minulý rok, přišly rozloučit s prázdninami dalším netradičním Veselým sportováním. I tentokrát pro ně byly připraveny veselé sportovní aktivity. Překážková dráha s překonáváním pomyslné řeky skákáním přes kameny, driblováním v ohraničeném prostoru, s kotrmelci a válením sudů na žínkách a s dalšími překážkami. Kolem dráhy byla různá stanoviště, aby děti mohly využívat celý prostor velké haly – ruské kuželky, slalomové dráhy, tenis s míčkem na šňůrce, skákání panáka, švihadla, obruče a jiné. Disciplíny byly voleny tak, aby si na své přišly všechny věkové kategorie dětí, od těch nejmenších, které se chystají teprve do školky, až po větší školáky.

Mimo jiné na děti v hale čekala i papírová škola, která v sobě skrývala další úkoly. Maketa dětem připomenula, že prázdniny už opravdu končí. Za své snažení při plnění úkolů si pak děti tahaly z „pytlíku dárečků“ na památku malá překvapení.

Konec akce byl korunován rozdáváním cukrovinek a dalších odměn. Napečené sladkosti z pekárny však děti dostaly až na cestu domů, to aby v hale nedrobily. Jejich rozesmáté tváře byly organizátorům tou nejlepší odměnou.

Závěrem organizátoři chtějí touto cestou poděkovat všem, kteří přispěli k rozsvícení jiskřiček štěstí v očích dětí tím, že na akci darovali nejrůznější druhy odměn. Děkujeme tedy V. Knížkové – Cukrárna Kopidlno, J. Kotlářové Cukrárna-kavárna Kopidlno, Cukrárně-pekárně Kubiček, M. Boleslav, L. Kyzivátové – Květiny Lucie, P. Janstové – Ovoce-zelenina, J. Víchové – Potraviny Enapo, J. Plocarovi – Potraviny U Cihelny, H. Slavíkové – Průmyslové zboží, V. Chalupníčkové – Stánek novin a časopisů, České poště – pobočce Kopidlno, České spořitelně, a. s. – pobočce Kopidlno.

Fota z akce si je možné prohlédnout na nových stránkách víceúčelové sportovní haly www.hala-kopidlno.cz.

Všichni společně se budeme těšit zase na příště. Další Veselé sportování bude pro děti připraveno v prosinci, kdy se netradičními sporty (budou připravené i novinky) děti rozloučí se starým rokem. Těšíme se na vás.

J. Kymličková

Výpravy žáků běcharské školy za poznáním staletého dědictví

V rámci poznávání historie obce Běchary navrhla paní ředitelka zdejší základní školy Mgr. Jana Vávrová uspořádat nevšední vycházku pro žáky školy, a to do místního kostela sv. Vojtěcha. I když žáci v těchto prostorech v poslední době každoročně ve vánoční době mají svá vystoupení a interiér tohoto kostela jim není zcela neznámý, přesto na bližší poznání, co se v kostele zajímavého nachází, s čím se tradičně v budoucnu mohou v každém kostele při návštěvě setkat, nebyl nikdy čas.

Po dohodě s administrátorem farnosti Kopidlno se dne 11. června 2012 žáci školy za doprovodu učitelů a pana faráře P. Jägera vydali na exkurzi do zdejšího kostela, který v r. 2008 slavil výročí 300 let svého znovupostavení.

Pan farář v interiéru kostela jednoduchým a srozumitelným způsobem vysvětlil dětem, co je oltář, křížová cesta, kazatelna, varhany – obvyklé vybavení, které má každý kostel. Seznámil je i s postavami českých patronů spjatých s našimi dějinami, kteří jsou zde na obrazech. Děti vystoupaly také na kůr k varhanám, kde slyšely a přímo viděly, jaký mají zvuk, jak se na varhany hraje, že mají kromě klasické klávesnice i pedálovou klávesnici, na které se hraje nohama, a dokonce paní ředitelka si i na varhany samostatně zahrála. Ti odvážnější mohli dále vystoupat po schodech do věže kostela, nahlédnout do krovů a na strop kostela shora, mohli si osahat velký kostelní zvon a viděli, že umění zvonit není jednoduché a zkušený zvoník musí správně rozhoupat zvon, což se nám ale nepodařilo.

Na závěr jako tečku za tímto setkáním společně za doprovodu varhan děti v kos-

tele zazpívaly českou hymnu. Na dětech byl vidět zájem a na otázky pana faráře se vůbec nebály odpovídat.

Pro úspěch akce v Běcharech a zájem všech zúčastněných pan farář nabídl ještě exkurzi do farního kostela sv. Jakuba v Kopidlně, který je větší, a může jim zde ukázat ještě další jiné zajímavosti. Iniciativní paní ředitelka pozvání do Kopidlna přijala a ještě před koncem školního roku děti navštívily i kostel v Kopidlně. Zde je pan farář opět se-

známil s interiérem kostela, ukázal kněžská roucha příslušných liturgických barev i bohoslužebné předměty – kalich, patenu, konvičky, kadidelnici – a vysvětlil, k čemu se tyto předměty užívají. Děti opět vystoupaly na kůr k varhanám a se zájmem se z neobvyklé výšky dívaly do chrámové lodi, do kupole a prohlédli si i výmalbu na stropě chrámu, vytvořenou v počátku 18. století.

Jistě taková exkurze do chrámových prostor přinese možná více učitelům než těmto malým žákům. Ale kdyby v těchto rozvíjejících se človíčkách zanechala tato „výprava“ alespoň malé povědomí, že existují staleté památky, v nichž je skryta historie jejich předků, že když někdy později v životě navštíví na cestách nějaký kostel a vzpomene si, co jim kdysi kdosi v kostele vyprávěl, budou se pak dívat na jeho interiér s tímto poznáním jinak. Ale to je již otázka dalšího vzdělávání a přístupu k dějinám lidstva a křesťanství, k čemuž má každá škola jistě prostor i čas, ale záleží na jeho využití. Dveře do kostelů pro zájemce jsou vždy otevřeny.

Snad také tato dítko, když budou chodit okolo svého kostela v obci a zapamatují si, co vše o něm slyšela, budou na památku svých předků hrda, budou jej chránit a nepropadnou vandalství, kterého jsme v dnešní době stále častějšími svědky. Proto dík učitelům i panu faráři za uskutečnění takové neobvyklé poznávací exkurze.

Vladimír Turek

Zprávy ze zahradnické školy

Návštěva Bicton College v hrabství Devon v Anglii

Na výměnný pobyt se v rámci projektu Comenius 14. 6. 2012 z Prahy do Velké Británie vypravilo „žlutými autobusy“ 15 žáků naší školy v doprovodu dvou učitelů. Cílem desetidenní návštěvy byla střední škola Bicton College, jejíž sídlo je v jihozápadní Anglii asi 20 km od města Exeter, které je hlavním městem hrabství Devon. To je považováno za jedno z nejkrásnějších v Anglii, navíc má nejteplejší podnebí. Devon je krásně zelený a upravený. Nejzajímavější částí je určité národní park Dartmoor, vřesem porostlá vrchovina, kde se pasou ovce a divocí poníci. Osamělé menhiry a skály dodávají Dartmooru zvláštní atmosféru. Není divu, že A. C. Doyle sem umístil děj románu Pes baskervillský.

Bicton College sídlí v rozsáhlém soukromém parku blízko vesničky Exmouth. Bicton vděčí za svůj název saskému náčelníkovi Beocca, který v 6. století kolonizoval oblast a založil zde opevněnou osadu. Zámek je poprvé zmiňován v roce 1083.

Dnešní podoba panství je dílem Marka Trefusise. Ten vysadil alej chilských borovic („Monkey Puzzle“), zřídil botanickou zahradu, postavil některé nové objekty včetně oranžerie. V roce 1907 zámek připadl jeho synovci baronu Clintonovi, který ho vlastnil ve složité době zahrnující dvě světové války a nakonec transformoval svůj majetek do zemědělské vzdělávací instituce. O vlivu majitele svědčí i fakt, že na zámku pobýval například sir Winston Churchill nebo George VI. (otec dnešní britské panovnice), který byl osobním přítelem rodiny Clintonových a strávil zde část svých líbánek.

Během 1. sv. války byl zámek přeměněn na vojenský lazaret, za 2. sv. války objekt

sloužil jako vojenská příprava. Po válce ministerstvo zemědělství hledalo velký dům a farmu pro výcvik zemědělských opravářů a žen pro zemědělskou výrobu. Manželé Clintonovi došli k rozhodnutí, že panství sami nejsou schopni udržet, a nabídli je k dispozici jako vzdělávací centrum. První kurzy začaly fungovat od r. 1947. Ukázalo se, že jejich absolventi se z 80 % věnovali zemědělství, část našla uplatnění ve státní správě a 5 % se dále vzdělávalo. Od roku 1956 spravuje majetek jménem rodiny Clintonových nově vzniklá společnost. V souvislosti se stavebními úpravami a rozšířením budov zde v r. 1967 našla sídlo i vysoká škola.

Tato vzdělávací instituce má jedinečné

zázemí: park, sladkovodní jezero, písčitou pláž, arboretum, skleník, rostlinnou a živočišnou výrobu, lesní hospodářství, opravárenské dílny, naučnou stezku, stáje, terárium, akvárium, voliér, veterinární chirurgii, ... To vše umožňuje studentům ve věku 20+ věnovat se řadě zemědělských oborů v denním i dálkovém studiu. Škola pořádá také kurzy pro vzdělávání dospělých, kteří už mohou stavět na znalostech a dovednostech z dosavadní praxe. Studenti mohou využívat finanční půjčky pro vzdělávání a začít je splácet po vstupu do zaměstnání.

Škola každoročně zvyšuje počet žáků, její maximální kapacita je 4 tisíce studentů v různých formách studia a kurzech; nyní studuje v denním studiu 700 žáků a 250 je ubytováno. Výuku a chod školy zajišťuje 250 zaměstnanců. Škola má i dětské centrum pro děti zaměstnanců, studentů i veřejnosti. Je v provozu pondělí–pátek od 8 do 18 hodin, pečuje o děti od 3 měsíců do 5 let věku.

Hlavními obory jsou: zemědělství, chov zvířat, rostlinná výroba, jezdeckví, zemědělské stroje, ochrana krajiny, péče o životní prostředí, veterinární ošetřovatelství, zahradnictví, ale také využití volného času či vzdělávání hasičů.

Studenti školy Bicton College mají širokou paletu aktivit pro volný čas. Mohou využívat vybavení areálu, jako je vnitřní lezecká stěna, tenisové kurty, fotbalová hřiště, vysokolanové centrum, bazén, hrát kriket, rugby, věnovat se lukostřelbě, ...

Zprávy ze zahradnické školy

pokračování ze strany 16

Škola se snaží maximálně využít prostory i v období letních prázdnin, kdy organizuje jazykové kurzy pro zájemce z celého světa. Ekonomickou bilanci vylepšují i sportovní zážitkové programy pro jednotlivce i kolektivy, pořádání svateb, ...

Vzhledem k tomu, že ubytovací kapacita školy byla v daném termínu blokována studenty, kteří se připravovali na zkoušky, našla naše skupina zázemí v hostelu na předměstí starobylého Exetru.

Během pobytu čekal na žáky bohatý a

časově náročný program zaměřený na poznávání historie, kultury a přírodních zajímavostí navštívené oblasti. Společně se žáky z Bicton College a jejich učitelem se účastnili odborných exkurzí po typických anglických zahradách a parcích v jihozápadní Anglii (Knightshayes Court National Trust Garden, zoologická a botanická zahrada v Paingtonu, Eden Project, Rosemoor Royal Horticultural Society).

Jeden den byl vyhrazený pro návštěvu školy Bicton College, kde si žáci prohlédli tamní knihovnu, učebny a laboratoře, ale i zázemí pro praktický výcvik (skleníky, pavilon, užitkovou zahradu, ...) a internát. Měli také možnost navázat kontakty s anglickými

mi žáky a učiteli.

Součástí pobytu byla i dvoudenní návštěva Londýna, kde účastníky čekala prohlídka nejvýznamnějších pamětihodností (Tower of London, Tower Bridge, Westminsterské opatství, Parlament, Londýnské oko, Buckinghamský palác, Hyde park, ...). Zavítali také do světově proslulé královské botanické zahrady v Londýně (Kew Gardens).

Zahrady v Kew mají svůj původ v exotické zahradě u Kew House založené lordem Capellem z Tewkesbury. Tato byla v roce 1759 rozšířena a doplněna princeznou Augustou, pro kterou sir W. Chambers vybudoval několik zahradních zařízení, z nichž se dochovala čínská pagoda. V roce 1840 byly zahrady ustanoveny jako národní botanická zahrada. Pod vedením ředitele W. Hookera byly rozšířeny na 30 ha, spolu s arboretem na 109 ha a později do rozměrů, které mají v současnosti – 120 ha.

Palmový dům byl postaven architekty D. Burtonem a R. Turnerem v letech 1841 až 1849 a byla to první stavba, u níž byla použita tvářená ocel. Skleník Temperate house, který je dvakrát větší, byl postaven na konci 19. století a je největším viktoriánským skleníkem. Zahrady v Kew byly v 19. století místem úspěšného pěstování kaučukovníku mimo Jižní Ameriku. V roce 1987 byl otevřen třetí velký skleník, skleník princezny z Walesu, ve kterém je 10 různých klimatických pásem.

V červenci 2003 byly zahrady zahrnuty do seznamu památek UNESCO.

Zahrady neslouží pouze jako turistická atrakce, ale jsou také centrem botanického výzkumu a tréninkovým centrem pro profesionální zahradníky. Ve sklenících, jež se rozkládají na více než 116 hektarech, najdeme přes 25 tisíc druhů rostlin.

Program výměny směřoval k naplnění předem stanovených úkolů: návštěva anglických parků a zahrad, seznámení s jejich historií a architekturou a porovnání s parky v České republice, příprava prezentace a nástěnek z jednotlivých dnů. Žáci také začali pracovat na tvorbě zahradnického česko-anglického slovníku, který bude dokončen při pobytu anglických žáků v České republice. Žáci také navázali kontakt s anglickými žáky a zahájili komunikaci prostřednictvím e-mailu a Facebooku.

Součástí programu bylo i poznávání kultury, historie i každodenního života navštívené oblasti. Za tímto účelem si žáci a učitelé prohlédli některé nejvýznamnější pamětihodnosti a tím si rozšířili svůj kulturní rozhled.

Žáci anglické školy zavítají do Kopidlna v říjnu, čeká je účast v soutěži Kopidlenký kvítek a pestrý program, který je již připraven a bude operativně upravován v závislosti na počasí.

*Zprávy ze zahradnické školy***Učitelé sbírali zkušenosti i v terénu**

Pedagogičtí pracovníci Střední školy zahradnické v Kopidlně využívají rozšířené nabídky odborného vzdělávání pracovníků středních škol, které nabízí Zahradnická fakulta Mendelovy univerzity v Brně. Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem EU a státním rozpočtem České republiky. V nabídce jsou výukové kurzy a semináře, které jsou pořádány ve spolupráci se Svazem pro zakládání a údržbu zeleně. V letošním roce se pracovníci školy

i během prázdnin zúčastnili výukových kurzů a seminářů: Školkařská produkce, Ozelenění střeš, Ekologická koupací jezírka, Hodnocení a řízení jakosti posklizňových technologií ovoce a zeleniny. Teoretická část se odehrává v areálu Zahradnické fakulty v Lednici a přednášející jsou odborníci z firem, které se danou problematikou dlouhodobě zabývají a mají bohaté zkušenosti. Praktická část a ukázky probíhá přímo v terénu a účastníci mají možnost navštívit

i veřejnosti nepřístupná firemní místa a soukromé areály. V rámci kurzu Ozelenění střeš jsme navštívili střešní zahrady v areálu Mendelovy univerzity a na výškových budovách v Brně. Při exkurzi do výukové haly SZÚZ v Řezovicích jsme zhlédli praktickou ukázkou výstavby koupacích jezírek, izolačních materiálů, zázemí a technologií. Dále v rámci programu proběhla návštěva privátních i veřejných biotopů. Na závěr obdrželi účastníci certifikát o absolvování.

Nově vydané učebnice usnadní výuku v odborných předmětech

Prázdninovou údržbu areálu zahradnické školy a přípravy na nový školní rok komplikovala havárie vodovodního řádu. První opravy řádu prováděné koncem června se ukázaly jako nedostatečné, a proto po vyhodnocení technického stavu rozvodů vody v areálu bylo přistoupeno k jejich celkové opravě a rekonstrukci. I přes toto omezení se podařilo zajistit prázdninový provoz školy včetně školní kuchyně.

Ve školním roce 2012/2013 otevíráme stejně jako v minulých letech všechny zahradnické obory a pro zvýšení kvality vzdělávání žáků inovujeme fond učebnic a přizpůsobujeme školní vzdělávací programy současným potřebám kvalitního vzdělávání.

Učebnice nově vydané Českou zahradnickou akademií Mělník pro obor Zahradnictví usnadní a zpestří výuku žáků v odborných předmětech: květinářství, sadovnictví, ochrana rostlin, dendrologie, ekonomie, ekologie, vinohradnictví, ...

Interaktivně zpracované výukové materiály vycházejí z nejnovějších poznatků současného zemědělství a zahradnictví, zvláště přínosné jsou digitální obrazové přílohy učebnic a pracovní listy pro žáky.

Svaz zakládání a údržby zeleně přesunul letošní ročník soutěže Lipová ratolest na podzimní termín 25.–27. 9. 2012. Soutěžní

družstva se musí vyrovnat s tím, že na začátku školního roku nebude na přípravu příliš času a hodně bude záležet na souhře týmu.

V rámci soutěže mladých zahradníků bude v Trinci založen park Lipové ratolesti, který bude koncipován do dvou hlavních částí; obě odpočívadla budou tvořena šesti plochami určenými pro soutěžící družstva. Jednotlivé soutěžní plochy budou rozděleny na segmenty tvořené trvalkovými záhony, záhony z okrasných travin, kobercovým trávníkem, výsadbami keřů a zpevněnými plochami pro umístění laviček. Přístup k lavičkám bude umožněn po kamenných šlapácích v plochách trávníku. V každé ze soutěžních ploch bude vysazen strom menšího

vzrůstu (okrasné odrůdy ovocných stromů: jabloň (Malus 'Scarlet') a muchovník stromovitý (Amelanchier arborea 'Robin Hill'). Odpočívadla budou z každé strany lemována tvarovaným živým plotem. Uprostřed navrhovaného parku bude vysazena lípa velkolistá (Tilia platyphyllos), která se stane symbolem soutěže Lipová ratolest.

Úkolem pro soutěžní družstvo je realizace přiděleného soutěžního prostoru o velikosti 40 m² dle předloženého výkresu. V jednotlivých záhonech bude provedena výsadba trvalek, okrasných travin a keřů, které budou zamulčovány drcenou borkou. Na celé soutěžní ploše bude provedena konečná úprava terénu, usazení kamenných šlapáků a položení kobercového trávníku v určené dílčí ploše. Družstva se budou řídit doporučeným postupem. Průběh prací bude pečlivě sledovat a posuzovat odborná komise.

Ve dnech 15. a 16. 11. 2012 se uskuteční 19. ročník soutěže pro jednotlivce a tříčlenná družstva Soběslavská růže. Na úspěšné vystoupení z let minulých se pokusí navázat soutěžní družstvo naší školy i letos. Motto vazačské přehlídky zní: Nejkrásnější období je ... PODZIM. V tomto duchu byly zvoleny i soutěžní úkoly: podzimní truhlík na vnější parapet okna, podzimní věnec na dveře a podzimní fantazie s deštěm.

Zprávy ze zahradnické školy

Pozvánky na akce školy**Kopidlenský kvítek**

Zahradnická škola srdečně zve širokou veřejnost na 19. ročník prodejní výstavy Kopidlenský kvítek, který se uskuteční v sobotu 13. 10. 2012 od 9 do 17 hodin a v neděli od 9 do 15 hodin. Letošním tématem je „Inspirace hudbou“.

Ve středu a čtvrtek budou předcházet soutěže žáků středních zahradnických škol a učilišť o titul nejvšestrannějšího zahradníka v disciplínách: roubování, řízkování, výsadba rostlin, poznávání rostlinného materiálu, vazba kytice pro umělce, tajný aranžérský úkol. Vítěz se zúčastní slavnostního večera přehlídky České ručičky v Brně, kde obdrží čestné uznání a zlatou plaketu ve tvaru loga přehlídky. V pátek bude soutěžní klání pokračovat úkoly pro žáky základních a speciálních škol – Kopidlenský kvíteček a Kopidlenský poupě.

Běh 17. listopadu

Všechny příznivce sportu zveme na 43. ročník Běhu 17. listopadu. Ve středu 14. 11. 2012 v 10 hodin závod odstartuje kategorií dětí z mateřských škol a nejmladších ročníků škol základních. Po slavnostním zahájení v 11.20 hodin pokračují běžci v dalších kategoriích. Propozice naleznete na webových stránkách školy, výsledky budou zveřejněny tamtéž.

Vánoční seminář

Vánoční seminář se uskuteční v sobotu 1. 12. 2012. Pokud máte zájem si vlastnoručně vytvořit vazbu pro adventní čas, odešlete přihlášku (viz www.zahradnicka-skola-kopidlno.cz/ aktuality) do 2. 11. 2012.

Dny otevřených dveří

Uchazečům o studium zahradnických oborů i oboru Rybářství a Kameník je škola připravena poskytnout vyčerpávající informace o podmínkách přijetí, průběhu studia i možnostech uplatnění absolventů při Dnech otevřených dveří. Školu lze navštívit ve dnech: 13. 10., 13. 11., 18. 12. 2012 vždy od 9 do 15 hodin, případně v jiném termínu dohodnutém s vedením školy. Zájemci o studium a jejich rodiče se mohou v podzimních měsících se zástupci školy setkat také na mnoha burzách škol a třídních schůzkách.

Zahradníci na Světě květin v Trutnově a České květnici v Markvarticích

Společnost Planta naturalis, specializovaná na pěstování osiv a sadby přírodních rostlin a produkci sušených léčivých bylin, pořádá v posledních letech v Markvarticích pravidelně na začátku června akci Česká květnice. Během tří dnů měli návštěvníci možnost komentované vyjíždky okolo polí lučních květin a bylin. V semenářském krámku bylo možné zakoupit osiva květnatých luk a výrobky z léčivých bylin. V prostorách chalupy byla instalována výstava aranžmá z lučního kvítí, která byla výsledkem nápadů a práce žáků a učitelů naší školy.

Ani o prázdninách naši žáci nezaháleli.

Kromě prázdninové praxe, při níž udržovali park, ošetřovali kultury na školním hospodářství a sklízeli letničky k sušení, zavítali i na některé akce v regionu. Na slavnosti ve Vítězné u Dvora Králové nad Labem vytvářely žákyně v nové obecní zahradě své květinové vazby. Expozici školy navštívil hejtmán Královéhradeckého kraje Lubomír Franc a také Miloslava Bendoová, scenáristka výstavy Svět květin v Trutnově. Střední zahradnické škole nabídla možnost prezentace a tvorby květinových vazeb na 35. ročníku přehlídky, který se uskutečnil 17.–19. srpna 2012.

Škola figuruje v řadě projektů, chystá i revitalizaci zámeckého parku

Příjezdem anglických studentů na počátku října pokračuje projekt mezinárodní výměny a spolupráce Comenius.

V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele a na technický dozor investora projektu „Revitalizace zámeckého parku Kopidlno“. Předpokládáme, že realizace projektu bude zahájena v listopadu 2012.

Škola je zapojena do projektu projekt č.: CZ.1.07/1.1.00/08.0015 „Zvyšování kvality vzdělávání standardizací a zlepšováním řídicích procesů ve školách Královéhradeckého kraje“. Projekt po dvou letech končí v září 2012; škola má vytvořen vnitřní systém kvality řízení procesů a proškolené auditory k provádění kontroly dodržování procesů, součástí projektu bylo také vstupní a výstupní hodnocení školy. Dotazníkové šetření se účastnili žáci, pedagogové, vedení školy, nepedagogičtí zaměstnanci, rodiče, absolventi, partneři a veřejnost. Sledovány byly podmínky ke vzdělávání, průběh vzdělávání, podpora školy žákům, spolupráce s rodiči, výsledky vzdělávání, uplatnění absolventů na trhu

práce, řízení školy, další vzdělávání pedagogických pracovníků, výsledky práce školy vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům. Expertní tým provedl ve škole auditní šetření – posuzování reálného stavu školy.

Na podzim předpokládáme pilotní ověřování projektu zaměřeného na tvorbu vzdělávacího programu k úplné kvalifikaci oboru Zahradnické práce, který je zařazen mezi grantové projekty v rámci globálního grantu CZ.1.07/3.2.10 Podpora nabídky dalšího vzdělávání v Královéhradeckém kraji v operačním programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost a spolufinancovaný ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu.

V květnu ukončilo 12 zájemkyň studium oboru Florista v rámci dalšího vzdělávání dospělých v projektu UNIV 2 KRAJE. Na konci srpna tři z nich skládaly teoretické a praktické zkoušky, jejichž výstupem je osvědčení o získání profesní kvalifikace. Díky tomuto osvědčení se pro ně zvyšuje šance na získání stálého pracovního poměru.

Rubriku připravila Zdena Filipová s využitím podkladů T. Hásky, L. Kuříkové, L. Noskové, J. Šourka, L. Šulcové a J. Tauchmanové. Fota: archiv školy.

Výlet do Svatojiřského lesa, na kole program na celý den

Dnes bych vám ráda přiblížila jednu ze svých nejoblíbenějších tras na kole. Nevím proč tomu tak je, ale tahle mě prostě chytla u srdce. Poprvé jsem tudy jela s kamarádkou Simonou. Je to už nějaký pátek a já se na ní vydávám každý rok znovu a znovu. Asi mě učarovaly ty lesy, které jsou v okolí Ledců, Jabkenic a Loučeně. Takže šlápneme do pedálů v Kopidlně jako výchozím bodě a pojedeme směrem na Rožďalovice.

Já nejraději jezdím lesem přes Kamensko na Bučici a dále do Rožďalovic. K Bučickému mlýnu také už jezdím mnoho let a ty změny, co se zde uskutečnily, jsou až k neuvěření. Moc dobře si pamatuji původní chátrající stavbu, když jsem tudy jela poprvé a říkala jsem si, tak tahle stavba určitě spadne a to bude škoda. Z chátrajícího místa se stal krásný kout naší země, kam se spousta lidí vypravuje na výlety a je na co koukat. Už jen pohled na Bučický rybník je nádherný. A takto krásných rybníků je v okolí více. Pokud jste již unavení, můžeme se zde i posilnit. Já raději ne! Když si dám pivo, už nemůžu šlapat a bolí mě nohy. A to mám před sebou ještě dlouhou cestu. Takže jedu dále směrem na Rožďalovice.

Rožďalovice již náleží do Středočeského kraje a první zmínku o nich lze nalézt již roku 1226. Zde určitě navštívte rodinnou knihařskou dílnu s tradicí od roku 1925 a objevte jedinečný soubor klasických knihařských nástrojů a strojů. Seznamte se s krásnými ručními vazbami mistra knihaře Jendy Rejmana. Pokud jste již plni nových zážitků, můžeme vyrazit do kopce směrem na Hasinu. Zde mineme dominantu města barokní kostel svatého Havla z 1. poloviny 18. století a barokně přestavěný zámek, který dnes slouží jako domov důchodců. Obcí Hasina jen projedeme a pokračujeme směrem na Dětenice. Kousek nad obcí Hasina je v lese odbočka doleva. Dostáváme do prostoru lesů, které se táhnou až k Loučeni. Jezdí se zde velice příjemně, neboť jsou tady vybudovány asfaltové cesty a nepotkáte tu samozřejmě žádná auta. Můžeme tedy pohodlně šlápnout do pedálů a užívat si krásné přírody.

Asi po půlhodině narazíme na silnici, která vede doleva na Tuchom a vpravo na Prodašice. My pojedeme po této silnici doprava na Prodašice, ale jen opravdu kousek. Pak se opět vlevo napojíme na lesní asfaltovou cestu a pokračujeme dále po těchto lesních cestách. Často zde zastavuji, tedy pokud jezdím v létě a hledám houby. Bohužel jsou tyto zástavky nebezpečné. Dost často se povede, že houby najdu a pak je musím s sebou vézt celou cestu. Mě to však zas a znovu nedá. Pokud se držíte této cesty, nemáte kam zabloudit a ve chvíli, kdy si najednou z ničeho

Jabkenická myslivna, památník Bedřicha Smetany.

nic musíte vyšlápnout prudký kopeček, který se jmenuje Ostrá hůrka a měří 278 m a je nejvyšším bodem Rožďalovické tabule, se zase ocitáme na silnici, která protíná cestu mezi Prodašicemi a Seleticemi. Dáme se po této silnici doleva, ale protože mně opravdu lesní cesty vyhovují, hned na další křižovatce opět uhybáme vpravo do lesa na cestu, která vede přímo do obce Ledce. Pozor, tady je cesta opravdu lesní. Už není asfaltová a při horším počasí je i náročnější.

Obec Ledce je kopidlenským známá a nejen jim. Jistě mnoho z nás bylo v těchto lesích na táboře a zažili jsme spoustu neopakovatelných dobrodružství. V lesích kolem Ledců došlo v roce 1945 k mnoha střetům partyzánů s Němci, při nichž zahynuly desítky občanů. Mezi obcí Ledce a Prodašice jsou tři pomníky jako vzpomínka na těžké boje a padlé. První zmínku o Ledcích je možné najít již v roce 1351. Obec to byla malá, kde bylo obydleno pouze osm chalup, ale koncem 18. století vedla přes Ledce silnice z Vídně přes Mikulov do Brna. Tato skutečnost určitě přispěla k rozvoji obce. Dokonce sem z těchto důvodů byla přemístěna i pošta. Nyní zde žije cca 200 obyvatel. Z Ledců se vydáme opět lesem směrem na Jabkenice. Budeme projíždět Svatojiřským lesem a kolem Jabkenické obory, která má nyní rozlohu cca 530 ha.

Můžete si zde prohlédnout soustavu rybníků, která se nachází na cestě nazvané „Smetanova procházka“. V této obci se nachází Jabkenická myslivna, která byla sídlem lesního úřadu knížete Thurn-Taxisů. Od r. 1875 zde působil zeť Bedřicha Smetany Josef Schwarz, manžel jeho dcery Žofie. Zde prožil skladatel se svou rodinou poslední léta života (1875–1884) a vznikla tady i řada jeho nejvýznamnějších děl. Určitě bych měla zmínit operu „Hubička“ a „Čertova stěna“. Zá-

sluhou knížete Alexandra Thurn-Taxisa byla již v roce 1928 nainstalována v myslivně expozice věnovaná životu a dílu B. Smetany.

Z Jabkenic jedeme opět lesem po červené a zastavujeme se u místa, které se nazývá „Boží voda“. Již B. Smetana toto místo vyhledával a pil výbornou vodu. Nevím, zda můžeme i dnes říci, že je voda čistá, ale návštěvníci se zde občerstvují i dnes. Snad to místo uprostřed lesů ještě neztratilo svoji panenskost. Projedeme kolem Loučenské myslivny a přijedeme do městečka Loučeň, které je připomínáno již od roku 1223. V Loučeni se nachází zámek, který patřil Thurn-Taxisům. A v době budování socialismu zde byl Ústřední dopravní institut, který toto místo dosti zdevastoval. Při mých prvních návštěvách tohoto zámku jsem se podívovala, jak se může nějaké místo tak „využívat“. Přesto jsem se tady vždy ráda zastavila, neboť tu byl hezký anglický park se spoustou vzácných stromů a nádherný výhled do Polabí. Nyní je toto místo úplně jiné. Od roku 2000 se vlastníkem zámku a parku stala firma Loučeň, a. s. Děti i dospělí si tu určitě přijdou na své v jedenácti přírodních labyrintech. V zámku na prohlídce jsem zatím nebyla, neboť toho mám už docela dost v nohách a ještě se musím vrátit, ale vám to určitě doporučuji, třeba pokud sem zavítáte autem na různé akce, které se na zámku pořádají.

Celá trasa není až tak dlouhá. Ujedete cca 40 km, ale pokud se všude na chvíli zastavíte, je to výlet na celý den. Takže už pojedete raději směrem ke Kopidlnu. Určitě by se ještě dalo psát o mnoha místech v tomto malebném kraji, například o Mcelech, Seleticích a Bošíně, ale to si necháme na jiný cyklovýlet. Dnes jsem toho již zažila dost, a tak se přes Mcely, Seletice, Doubravany, Rožďalovice a lesem kolem Bučického mlýna vracím zpět do Kopidlna.

Jana Minářová

Fejeton

Sportu zdar

Obdivuji lidi, kteří mají sportovního ducha a aktivně se nějakému sportu věnují. Já od mala absolutně nejsem sportovní typ, ačkoli jsem tak vždycky vypadala. Když jsem byla v sedmé třídě na základní škole, přišli tam náboráři z veslařského oddílu a já jim se svou výškou a širokými rameny připadala jako vhodný adept. Dodnes si vzpomínám na nevěřičný úžas, když jsem jim prozradila, že neumím plavat (mimo- chodem, nenaučila jsem se to dodnes...).

Jako puberťačka jsem si sice každý týden chodila zapínat volejbal (a pravidelně si při něm vyvracela prsty a hmoždila zápěstí), důvodem však nebyla touha po sportovním vyžití, ale úžasný spolužák, kterého jsem hodlala oslnit. Má volejbalová kariéra ale skončila zároveň s počátkem vztahu onoho spolužáka s jednou ne přímo krásnou, ale sportovně nadanou smečářkou.

Další kapitolou mých přechodných sportovních snah je cyklistika. Jako školní dítě jsem byla ke kolu značky Favorit prakticky přirostlá, s partou kamarádek jsme objížděly celou čtvrť – kdyby tenkrát moje maminka tušila, kam jsem se všude na kole vypravila, byla by chudák zešedivěla. Nenapadlo mě tedy, že mi v dospělosti bude dělat jízda na kole jakékoli problémy. Když děti trochu odrostly, pořídila jsem si starší kolo v bláhové naději celodenních výletů – možná i cyklo dovolené nebo cest do práce. Dokud jsem jezdila jen na nákup a po městě, bylo to v pohodě. Pak jsem se ale rozhodla, že si vyjedu na Bučici – je to jen pár kilometrů, cesta přes les bude příjemná a zpátky pojedou přes Mlýnec, možná si udělám zajižďku i do Rožďalovic, dám si zmrzlinu a pojedou zpátky. Potud představa. Ve skutečnosti jsem na Bučici skoro neslezla z kola – kolena se mi klepala, měla jsem pekelné křeče v lýtkách a o partiích, kde záda přestávají mít slušné jméno, raději ani nemluví. Svalila jsem se na lavičku v zahradní restauraci, „vyžahla“ dvě sodovky a asi po hodině, když jsem usoudila, že budu schopná alespoň chodit, jsem se vydala na zpáteční cestu. Mlýnec i zmrzlinu jsem si pochopitelně odřekla a musím se přiznat, že kolo jsem použila pouze pro cestu z kopce. Od té doby jezdím zase jen na nákup a vyprávění přátel o padesátikilometrových vyjížďkách mě uvádí v nepředstíraný obdiv.

S tím, že nemám vlohy ke sportu, jsem se smířila, s o to větší radostí se ale věnuji jiným koníčkům – turistice, kultuře, houbáření, čtení, ... A také o to víc fandím těm, kteří mají sport a pohyb jako hobby a životní styl.

Jarmila Nováková

Pánové, prosím... zadejte si dámy

Tak jako každé prázdniny, tak i ty letošní pro naše děti uběhly rychlým tempem. Většina děvčat a chlapců, kteří dokončili 8. a 9. třídu základní školy, učinili první krok do společenského života a část svých prázdnin prožili v tanečních. Taneční kurz pořádala TJ Sokol Kopidlno od 16. 6. do 3. 8. 2012. Kurz vedli manželé Mertlíkovi z Jičína, zkušení profesionálové společenského tance a chování. Parket kopidlenské sokolovny během léta zaplnilo něco málo přes třicet mladých párů. Kopidlenské tanečnický doplnili také kamarádky a kamarádi z Libáně.

Zdalo se, že naučit za měsíc a půl ladným krokům valčíku a dalších tanců partu kluků, kteří na čas vyměnili kopačky a sportovní dresy za společenskou obuv a oděv, bude tvrdým oříškem. Ale již v prvních hodinách, kdy mladé páry vedl taneční mistr krok za krokem, bylo vidět, že si všichni společenské dění užívají. To, že taneční v Kopidlně jsou významnou společenskou událostí, bylo patrné již o první prodloužené, kdy se na první taneční kroky svých dcer, synů, vnuček, vnuků, neteří a synovců přišly podívat celé rodiny. Sehnat stůl na sezení o prodloužených pro celou rodinu nebylo jednoduché, pokud někdo z příbuzných a známých nepřišel s velkým předstihem před zahájením akce. Ani pro pořadatele nebylo jisté snadné vytvářet další místa k sezení. Nechybělo „sólo pro garde“ a první polky a valčíky zatancované se svou dcerou, se svým synem ve společnosti byly pro rodiče jistě nezapomenutelným zážitkem.

Druhá prodloužená probíhala v duchu klobouků, nejlépe vlastnoručně nazdobených či vyrobených dle vlastní fantazie. Na parketu proto nechyběl ani klobouk ve tvaru hrací kostky s figurkami, klobouk ve tvaru fotbalového míče, klobouk s hnízdem, blikající klobouk, různě nazdobené slaměné klobouky – nechyběly slunečnice, ptačí hnízda, kojenecké potřeby, šrouby a matice..., ne-

chyběl klobouk „k nakousnutí“, tedy nazdobený kolečky nakrájené uzeniny s čerstvou zeleninou, klobouky kovbojské, myslivecké či mexické, klobouky ladící s šaty mladých slečen, které se změnily v krásné dámy. Kloboukovou prodlouženou si snad užili všichni přítomní.

Taneční 2012 v Kopidlně byly ukončeny věnečkem. Polonéza, kdy všechny dívky byly ustrojené do krásných bílých šatů a chlapci do tmavých obleků, byla pro všechny krásnou podívanou. Dále následovalo předtančení, kde tanečníci z Jičína, kteří se věnují tanci profesionálně, předvedli, jak může být tanec nádherný, když se to umí. Potom již celý večer naši mladí tanečníci na sále dokazovali, jak se dá za měsíc a půl naučit polka, valčík, mazurka, tango, foxtrot i latinskoamerické tance a celkově si užít společenskou událost, kterou bezesporu věneček byl. Přejme jim, aby jejich další kroky nejen ve společenském životě byly šťastné a úspěšné.

M. Kovářová

Svatojakubská pouť poskytla pohled na náboženský život současnosti

Fenomén náboženských poutí, který byl pro naše předky příznačný, v dnešní době zažívá malou renesanci. Nabírá sice více turistický nebo kulturní význam, duchovní základ je přítomný alespoň v malé míře stále. Zástupy lidí, ať už skutečných poutníků, nebo turistů, ve Staré Boleslavi, v Neratově v Orlických horách nebo polských Vamběřicích to jen potvrzují. Kdysi slavná tradice pěších poutí k Božímu hrobu v Drahorazích je v dnešní době odumřelá a její resuscitace je jen obtížně představitelná. Přesto vykročení z pohodlí domova, putování za jasným cílem a prolití potu dávají i dnešnímu člověku jedinečnou zkušenost. Poutě a poutní místa vždy měly poutníka vytrhnout z každodenního stereotypu a nabídnout mu nejen nové myšlenky, zábavu v tom nejširším slova smyslu, ale i určitý životní nadhled. Problémy domova se s odstupem ukazovaly jako mnohem menší, než se zprvu zdálo, a svět se najednou zdál lepším.

Svatojakubská pouť v Kopidlně na konci letošního července sice nenabídla frapantní poutní slavnost s koncerty a kolotoči, ale onu myšlenku putování a chvilkové nevšednosti ztvárnila vlastním způsobem.

Sobotní večer zpřístupnil kostel sv. Jakuba v Kopidlně a kapli Božího hrobu v Drahorazích. Noční prohlídka a tma sice neukázaly detaily chrámové architektury a výzdoby, přesto v nich doslova zazářil fragment evangelia. V potměšilém prostoru kopidlenického kostela zněla zvuková stopa jedinečného filmového zpracování biblického příběhu od Piera Paola Pasoliniho z roku 1964. Pro účastníka, který celoživotní Ježíšovu pouť do Jeruzaléma vnímal pouze sluchem, se tak otevřel nový způsob „nahlížení“ kostela. Celým chrámovým prostorem zněla hudba klasických autorů prokládaná tichem a mluveným italským slovem. Z kazatelny byl symbolicky promítán český překlad příslušných biblických citací, a to na stěnu protější oratoře. Tato pulzující písmena částečně osvětlovala alespoň kontury kostelního vybavení a církevní sousloví „chodit ve světle evangelia“ získalo zcela praktický význam. Celkově tato kopidlenská instalace ukázala chrámový prostor, svědka uplynulých 300 let architektury, který by bez živého, pulzujícího evangelia byl pouhou němou „historií“.

Drahorazská kaple Božího hrobu tvořila druhou polovinu noční poutě, filmového fragmentu i Ježíšova příběhu. Podstatná část jižní stěny kostela ožila obrazem Pasoliniho filmu. Snímek, natáčený kamerou z pohledu Ježíšova posluchače, dokázal svojí bezprostředností účastníky přímo vtáhnout do děje. Instalace byla zamýšlena jako němá,

liják i hromobití se však samy postaraly o výraznou i doslova údernou atmosféru. Čím déle byl kostel otevřen, čím více se v evangelijním příběhu Ježíšova pouť blížila cíli, tím více vynikala ojedinělá stavba Božího hrobu. Návštěvníci stáli mezi zářícím světlem života na jedné straně a chladnou smrtí vytesanou do kamene na straně druhé. Z návštěvy Božího hrobu bylo působivé samotné jeho opuštění. Malým otvorem, před kterým je třeba se sklonit skutečně hluboko, pronikalo do místa smrti blikající světlo živého Ježíše i jeho posluchačů. A poutník šel za světlem...

Spojením obou dvou zkušeností: cesty z kopidlenského kostela do drahorazské kaple a příběhu vnímaného zvlášť nasloucháním nebo pohledem, nabídl sobotní večer pouť, která kladla nároky jak na tělesnou odolnost, tak na lidské smysly a vnímavost. I když svojí podobou mohla působit mimořádně, ve svém jádru zůstala věrna staleté tradici křesťanských poutí.

Vrcholem oslav sv. Jakuba byla bohoslužba v neděli ráno. Po zkušenosti uplynulé noci se jednalo o jakousi odpověď nebo odezvu nově nabytých prožitků. Liturgie jako taková často pracuje s obrazem lidského života, který je představen jako osobní pouť světem, a svým charakteristickým způsobem povzbuzuje věřící na této cestě.

Poutní slavení pokračovalo odpoledním setkáním v kostele sv. Jakuba. Opět byly nosným tématem poutě a putování a opět z jiného úhlu pohledu: od téměř umělecko-konceptuálního pojetí sobotního večera přes ryze duchovní obsah nedělního dopoledne až k uměnovědnému a dějinnému zastavení se. Název Svatojakubská galerie se pokusil zkratkovitě uvést dvě témata, která mají mnoho společného a do chrámového

prostoru bezpochyby patří. Už z výtvarné výzdoby je patrné, že kostel je místem umění. První z přednesených témat proto představilo některé pokusy současného umění ztvárnit tisíciletou ideu poutí. Stejně jako se lišíme od předků uplynulých 300 let, tak se mění i způsoby, kterými si předáváme myšlenky, krásu, povzbuzení, podněty. V porovnání s barokními obrazy působí moderní umělecké performance někdy složitě a nejednoznačně, společnou vazbou však je zájem o diváka (nebo přímo účastníka) a jeho vtažení do svého pohledu na svět.

Druhým námětem hovoru odpoledního setkání bylo umělecké ztvárnění příběhu apoštola Jakuba, tak jak ho zachycují výjevy na kostelní klenbě. Dnešním jazykem bychom řekli, že se nesnažily o historickou autenticitu. Jejich hlavním posláním bylo inspirovat a motivovat lidské životy. Poznání literárních památek, ze kterých tyto nástropní malby vycházejí, tak vypovídá o náboženském životě našich předků i vzorech pro jejich každodenní chování.

Úplný závěr kopidlenské svatojakubské pouti podtrhl cíl samotného putování: společné setkání poutníků. Lidé místní i z dále, od Hradce po Prahu, nevyužili nepřítomnosti kolotočů a chvíli postáli u společného stolu. Ty chvíle před místním kostelem s trochou vína v ruce byly ostatně jedinou chvílí celého programu, kdy se počasí umoudřilo a zaskvítilo slunce.

Společně prožitý víkend kolem kostela sv. Jakuba v Kopidlně dokázal přilákat několik desítek účastníků. Pěkně tím ukázal, že i malá farnost má dostatek schopných a ochotných lidí, aby ukázala pestrost i krásu náboženského života v dnešní době.

Pavel Jäger

K tradici Svatojakubské poutě v Kopidlně

V Kopidlně se podle zasvěcení farního kostela sv. Jakubu pouť slaví tradičně vždy neděli po svátku sv. Jakuba, který církevní kalendář stanovil na 25. července. Úplně přesné zasvěcení kopidlenského kostela je kostel sv. Jakuba Většího, někdy také sv. Jakuba Staršího. Možná nebude na škodu si trochu osvětlit, kdo sv. Jakub byl a proč má přívlastek Větší nebo Starší a že je také ještě sv. Jakub zvaný Menší nebo Mladší.

Sv. Jakub Větší, latinsky St. Jacobus Maior, byl jedním ze 12 apoštolů Ježíšových, byl bratrem apoštola sv. Jana a v evangeliu sepsaném sv. Matoušem je uváděn mezi prvními vyvolenými apoštoly, kterými byli Šimon, nazývaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub syn Zebedeův, a jeho bratr Jan, který byl později nazýván „miláčkem Páně“ a patřil mezi čtyři svaté evangelisty. Tito čtyři apoštolové patřili mezi první učedníky Ježíšovy. Sv. Jakub Větší byl také prvním apoštolem, který pro víru a hlásání Ježíšova učení byl popraven ze všech ostatních apoštolů nejdříve. Stalo se tak r. 43 nebo 44 po Kr. v Jeruzalémě na rozkaz krále Heroda Agrippy. Jeho ostatky byly uchovávány do r. 70 v Jeruzalémě, pak přeneseny na Sinaj do míst dnešního kláštera sv. Kateřiny, a když byl tehdejší klášter ohrožen muslimskými dobyvateli, přenesli je údajně křesťané v 8. stol. do Španělska poblíž města Padronu (legendy uvádí dokonce již v 7. stol.). Jeho hrob byl objeven v 9. stol. a tady na jeho místě byl postaven r. 816 chrám sv. Jakuba a místo nazváno Santiago. Od té doby k jeho hrobu chodili tisíce poutníků, sv. Jakub se stal patronem Španělska a postupně zde byla budována obrovská bazilika a místo nazváno Santiago de Compostela. Zdejší chrám s ostatky sv. Jakuba se tak stal mimořádným poutním místem Evropy, kam směřovala ve středověku řada slavných poutních cest napříč Evropou. Tyto trasy měřily 1000 a více km a neustále počet poutníků i v novověku se zvyšoval. Obnova těchto poutí se rozmohla i v dnešním 21. stol. a i u nás v Česku je řada lidí, kteří tu tisícikilometrovou pouť do Santiaga ke hrobu sv. Jakuba šli pěšky. Jedním z nich, kterého znám, je kněz P. Josef Kordík z nedaleké Železnice, který měl o této pouti krásné vyprávění.

Protože se tento apoštol Jakub stal jedním z prvních apoštolů, kteří doprovázeli Ježíše, byl jeho nejbližší a svědkem mnoha jeho zázraků, byl první, který položil život za křesťanskou víru, dostal přívlastek Větší, jako větší mezi ostatními apoštoly, na rozdíl od dále jmenovaného apoštola Jakuba Menšího. Sv. Jakub Větší je zobrazován s poutnickou holí, širokým kloboukem a mošnou na rameni a muší, někdy též na bílém koni, jak poráží v bitvě nepřátele křesťanstva (oltářní obraz v jičínském kostele sv. Jakuba Většího).

Mezi apoštoly, kteří doprovázeli Ježíše, byl ještě další Jakub, zvaný Menší nebo Mladší,

který byl synem Alfea a Marie Kleofášových a který se stal učedníkem Ježíšovým později než první čtyři apoštolové, proto je nazýván Mladší. Po smrti Ježíše vedl jako biskup křesťanskou obec v Jeruzalémě. Dle tradice byl postavou i obličejem velmi podoben Ježíšovi, proto Jidáš slíbil biřičům při zatýkání Ježíše, že pravého Ježíše políbí, aby zatkl toho správného. Sv. Jakub Mladší zemřel mučednickou smrtí pro víru přibližně kol r. 62 v Jeruzalémě, byl svržen z chrámového cimbuří, kamenován a ubit valchářským sochořem. S tímto atributem bývá také zobrazován. Jeho svátek slaví církev 3. května spolu se svátkem apoštola sv. Filipa. Sv. Jakub Menší nemá samostatné zasvěcení kostelů, ale vždy společně s apoštolem Filipem. Ostatky těchto apoštolů jsou uloženy v Římě v kostele Dvanácti svatých apoštolů, kam byly přeneseny r. 560, a svátek sv. Filipa a Jakuba byl církví stanoven na 3. května, kdy tento chrám byl v Římě vysvěcen. Kostelů zasvěcených sv. Filipovi a Jakubovi je poměrně málo, jejich počet v diecézi královéhradecké je pouze 6, zatímco zasvěcení sv. Jakuba Většímu má v diecézi 39 kostelů. Je to dáno právě vlivem mnoha poutí již v raném středověku ke hrobu sv. Jakuba Staršího do Santiaga, sv. Jakub se tak stával známým světlem, kterému byly nově budované kostely ve středověku zasvěcovány.

Poutě a posvícení byly jistě v minulých dobách v Kopidlně slaveny s větší či menší okázalostí, ale vždy to byly neděle slavnostnější než ty běžné. V mnoha domácnostech (co já pamatuji jako dítě jezdící sem na prázdniny ke své babičce Josefě Vavřinové) se zde pekly koláče a moje babička vždy na tyto sváteční dny pekla ještě husu. Přijížděly sem kolotoče, kostel byl plný lidí a varhaník pan Carda vždy varhany slavnostně rozezněl. Jistě hrálo i zdejší divadlo. Postupně však vlivem tehdejšího politického systému, kte-

rý nepřál žádným náboženským svátkům, a jak starší generace opouštěla tento svět, měnil se i přístup k poutím, až nakonec se tato událost soustředila pouze na slavnější poutní mši sv. v kostele sv. Jakuba a na kolotoče. V posledních letech už sem ani kolotoče na pouť nezajíždějí. Ani se nedivím, při dnešních cenách poutových atrakcí si je může dovolit málokdo, a výjezd majitelů kolotočů je tak prodělečný.

Nový pan farář, P. Pavel Jäger, který do Kopidlna jako administrátor celé farnosti nastoupil v srpnu loňského roku, přistoupil ke slavení letošní Svatojakubské poutě v Kopidlně velmi neobvyklým způsobem. Se zachováním středověké tradice poutního putování po kostelech, jako „ozvěnu“ slavných poutí ke sv. Jakubu do Santiaga, otevřel P. Pavel v sobotu 28. července večer kostely v Kopidlně a v Drahorazi s možností nočního putování mezi těmito kostely pro ty, kteří si chtěli udělat svou vlastní poutní cestu duší i tělem, ale i pro ty, kteří by chtěli poznat interiéry těchto dvou kostelů, které jsou mimo bohoslužbu uzavřeny. Zejména kostel sv. Petra a Pavla s kaplí Božího hrobu je otevřen jen několikrát do roka, a byla tak mimořádná možnost podívat se do interiéru tohoto kostela, a zejména do Božího hrobu. Jako doprovodná akce byl v obou kostelech promítán slavný film režiséra Piera Pasoliniho z r. 1964 Evangelium sv. Matouše. V kostele v Kopidlně běžel jen zvuk – slovo a hudba, v Drahorazi jen obraz a titulky k filmu bez hudby, jen ticho. Počasí ale poutníkům nepřálo. Právě v těch 21 hodin, kdy se kostely otvíraly, zuřila venku divoká bouře, liják, vítr, které to noční putování provázely až do půlnoci, kdy se kostely uzavřely. A právě to dunění bouře, vichřice, kostel uvnitř osvět-

pokračování ze strany 23

lený jen svíčkami, to vše dávalo poutníkovi – návštěvníkovi kostela tajemnou atmosféru středověku, až někdy při bleších a hromech návštěvníka kostela zamrazilo. Přes i tak velkou nepřízeň počasí navštívilo kostel v Drahorazi v době od 21 do 24 hod. 31 poutníků a v Kopidlně 16 poutníků.

V neděli 29. července proběhla ve zcela zaplněném kostele sv. Jakuba slavná poutní mše sv. sloužená za farnost i město Kopidlno. Tato mše sv. byla ale také poslední mši, kterou P. Pavel Jäger v Kopidlně sloužil. Jménem celé farnosti se s panem farářem v kostele rozloučily paní Uzlová a paní Militká. Rozhodnutím ordinariátu biskupství v Hradci Králové byl P. Jäger po pouhém jednom roce služby zde v Kopidlně bez udání důvodů odvolán a převelen od 1. 8. 2012 jako administrátor excurrento do farností Bojanov a Seč u Chrudimě s bydlením v klášterním areálu u Školských sester sv. Františka v Hoješíně u Seče, vesničky, která má cca 90 obyvatel.

Tečkou za poutní slavností byla tzv. Svatojakubská galerie. V kopidlenském kostele v neděli odpoledne bylo vystoupení vysokoškolského učitele Mgr. Pavla Doskočila na téma „Obraz poutí a putování v umění“ s promítáním a přednáškou, jak vnímat putování krajinou s poznáváním umění, které vidíme kolem sebe.

Velmi zajímavé bylo vysvětlení, které podal P. Jäger k jednotlivým obrazům ze života sv. Jakuba na kostelní klenbě. Malby jsou na klenbě umístěny v 9 polích s ústřední elipsou uprostřed klenby a vznikly současně se stavbou kostela před 300 lety. V podstatě nebyly nikdy přemalovány ani opravovány, ani v druhé pol. 19. stol., kdy probíhaly v interiéru kostela velké úpravy. V dnešní době jsou velmi poničené popraskanou a místy odpadlou omítkou, vybledlými barvami malby a s omšelou omítkou stropu příliš oko návštěvníka neupoutají. Přesto lze v nich rozeznat jednotlivá dějství z Jakubova života, tak jak je zaznamenala Bible nebo tzv. Zlatá legenda, která byla sepsána v západní Evropě ve 13. stol.

Vyprávění P. Jägera k této nástropní malbě bylo poutavé, protože asi málokdo z přítom-

ných tušil, co si má za jednotlivými obrazy představovat. Rozbor těchto obrazů by si zasloužil samostatné pojednání od profesionálních restaurátorů nebo jiných historiků ke vztahu k baroknímu umění. (V blízkosti Kopidlno bydlí dokonce dva restaurátoři a třeba se k napsání takového pojednání rozhodnou.)

V každém případě všichni, kdož jsme si přednášku o nástropní malbě kopidlenského kostela pozorně vyslechli, se na tyto obrazy budeme dívat „jinými očima“, protože už si umíme představit, co na každém obrazu je namalováno. Třeba i tyto nástropní malby se po 300 letech spolu s malbou celého kostela dočkají své obnovy a vynikne tak opět jejich krása, kterou nám zde zanechali naši předkové.

Na závěr všeho toho svatojakubského poutního konání proběhlo před kostelem poslední veřejné rozloučení farníků s P. Pavlem Jägerem, který ve funkci administrátora římskokatolické farnosti Kopidlno zde pobyl pouhý jeden rok. Důvody odvolání biskupského ordinariát nikomu nesdělují, a tak snad mohu vyslovit svůj názor, že byl odvolán proto, že je to velmi mladý kněz vystudovaný již v 21. stol., který by mohl názory a moderním přístupem k věřícím i k okolní sekularizované společnosti narušit tradice církevního pojetí církve, a jako takový potřebuje tedy „dohled“. Proto přemístění do kláštera, kde každodenní život má svůj přesně definovaný řád, bylo svým způsobem vhodným řešením.

Já osobně jako příležitostný varhaník v Kopidlně děkuji P. Pavlovi za to, že na moji žádost realizoval všeobecnou „lékařskou preventivní prohlídku“ varhan v kostele v Kopidlně, zajistil jejich potřebnou opravu odborným varhanářem včetně generální opravy pedálové klávesnice. Zdejší varhany neviděly varhanáře více jak 30 let a věřím, že opět min. 30 let vydrží hrát bez vážných závad.

A pro informaci čtenářů Kopidlenských listů: do Kopidlno byl od 1. 8. 2012 ustanoven jako administrátor farnosti P. ThMgr. Robert Pietrzak, který sem přišel z farnosti Lázně Bohdaneč. Jeho představení je uvedeno na jiné straně tohoto čtvrtletníku.

Vladimír Turek

Pomáhat může vlastní zkušenost

Občanské sdružení Péče o duševní zdraví (PDZ), které na Jičínsku pomáhá lidem žít s duševní nemocí, chce podpořit setkávání lidí ke společnému sdílení zkušeností. „Jeden z našich klientů studuje střední školu a občas propadá beznaději, že to nezvládne,“ vypráví sociální pracovnice PDZ Pavlína Štípková. „Kolega zase spolupracuje s klientkou, která onemocněla schizofrenií při studiu zdravotnické školy. Přesto vše zvládla, školu dokončila a pracovala jako zdravotní sestra. Určitě by mohla mému klientovi dodat odvahy pro jeho studium. Třeba by mu poradila, co jí při studiu i s tak závažným onemocněním pomáhalo.“

Pracovníci jičínského střediska PDZ jsou připraveni organizovat setkání lidí s podobnou zkušeností, ale je zde jedna překážka. Většinu nemocných, kteří by o takovou pomoc měli zájem, tíží finanční situace a brání jim v dojíždění do místa setkání. „Jsme připraveni podpořit klienty k vytvoření svépomocné skupiny a máme pro ně vhodnou místnost. Máme také kontakty na hosty, kteří by přijeli a otevřeně mluvili o své zkušenosti s duševní nemocí. Bohužel, pro někoho je i 100 korun za cestovné k nám a zpět domů nepřekonatelný výdaj. Moc by nám pomohlo, kdyby se našli dárci, stačí i malých obnosů, po tuto akci,“ dodává Pavlína Štípková.

Chcete-li přispět na aktivity užitečné svépomocné skupiny, informujte se na webových stránkách sdružení www.pdz.cz. Středisko Jičín: 17. listopadu 1074 (budova Komerční banky), tel. 493 592 554, e-mail pdz-jc@pdz.cz. Kontaktní den: středa 14–17 hodin.

Přehled kulturních akcí do konce roku 2012

- 6. 10. 2012 od 14 hodin – autoklub: 1. kopidlenská Drakiáda – soutěž v pouštění draků
- 3. 11. 2012 – zájezd pro rodiny s dětmi do Dinoparku v Liberci – hodina odjezdu bude upřesněna
- 21. 11. 2012 od 17 hodin – obřadní síň městského úřadu – beseda
- 4. 12. 2012 od 17 hodin – Mikulášský rej na náměstí + rozsvícení vánočního stromu
- Adventní koncert v kostele sv. Jakuba Většího v Kopidlně – termín konání bude upřesněn

Robert Pietrzak, nový farář v Kopidlně

Jak je uvedeno na jiném místě těchto Kopidlenských listů, z vedení římskokatolické farnosti Kopidlna byl k 31. 7. 2012 na základě rozhodnutí biskupského ordinariátu v Hradci Králové odvolán po roce zdejšího působení P. Pavel Jäger a ustanoven administrátorem pro farnosti Seč a Bojanov na Chrudimsku. Novým administrátorem – duchovním správcem římskokatolické farnosti Kopidlna – byl královéhradeckým biskupstvím od 1. 8. 2012 ustanoven kněz P. ThMgr. Robert Pietrzak. Po zemřelém P. Donátovi je to od r. 1999 (tedy za 13 let) již sedmý kněz, který vede kopidlenskou farnost.

Nového kněze P. Pietrzaka jsem požádal o jeho bližší představení jak čtenářům Kopidlenských listů, tak i celé kopidlenské farnosti. Otec Pietrzak o sobě uvádí:

Narodil jsem se 23. 1. 1966 v okresním městě Kolo v Polsku, jako první ze tří dětí. V tomto městě jsem také vychodil základní školu. Dále jsem vystudoval Střední zahradnickou školu v Powierciu. V roce 1985 jsem začal studovat teologii na biskupském semináři ve Włocławku a 21. 5. 1991 jsem ve Włocławské katedrále Nanebevzetí P. Marie přijal kněžské svěcení. Po třech letech kněžského působení v Polsku na základě výzvy tehdejšího primase českého, kardinála Vlk, jsem se rozhodl vykonávat kněžskou službu v České republice. V lednu 1995 jsem přišel do arcidiecéze pražské a moje první farnost byla u sv. Vojtěcha v Praze-Libni

a pak v Praze 9 – Vysočanech. Po sedmi letech jsem se rozhodl změnit diecézi a od 20. 8. 2002 jsem začal působit v královéhradecké diecézi ve farnosti Městec Králové. Od r. 2007 jsem pak působil v Trutnově a od 1. 8. 2010 do 31. 7. 2012 v Lázních Bohdaneč. Od 1. 8. 2012 jsem byl ustanoven administrátorem ve Vaší farnosti. Mojí prioritou je být co nejbližší všem lidem, jak věřících, tak i Boha hledajících.

Pro bližší osvětlení zeměpisu – okresní město Kolo se nachází ve vojvodství Velkopolském na řece Wartě, severozápadně od Łódže, a město Włocławek leží ve vojvodství Kujawsko-Pomořském na řece Visle mezi Toruní a Varšavou. Město Włocławek je velmi starobylé a historické město, biskupství zde bylo založeno již ve 12. stol., kněžský seminář už v r. 1569 a zdejší katedrála je postavena mezi lety 1340 a 1411. Město je sídlem církevního správního střediska – diecéze v čele s biskupem a P. Pietrzak, protože zde vystudoval a byl zde vysvěcen, je knězem diecéze Włocławek. Město má v současné době 123 tisíc obyvatel.

A ještě prozradím na našeho nového kněze, že umí výborně česky, mluví zřetelně a hlasitě, že i v kostele mu všichni dobře rozumí, a to hlavně, co je u kněží vzácnost, velmi dobře a rád zpívá. To je pro lid v kostele i varhaníka velká opora.

Našemu novému panu faráři přejeme v jeho novém působení, aby se mu zde líbilo, splnila se mu předsevzetí, se kterými do Kopidlna přišel, a k tomu aby měl hodně ochotných lidí, kteří mu pomohou v té náročné práci nejen duchovní, ale i materiální, neboť řada svěřených kostelů potřebuje i nutné opravy. A protože má zahradnickou školu, třeba i farní zahrada dostane parkovou úpravu. Ale nemůže na všechno zůstat sám.

Vladimír Turek

Recepty: Ořechy v kuchyni

Ořešák královský je krásný, mohutný strom. Je ozdobou každé zahrady a označení „královský“ je mu plně souzené i díky jeho četným léčivým účinkům na zdraví. Pochází z Indie, odkud ho do Evropy dopravil Karel Veliký. V Římě byl ořešák zasvěcený bohu Jupiterovi a nazývali ho tam „Jupiterův žalud“. Vlašské ořechy se staly symbolem plodnosti a byly považovány za „Božské jídlo“. Ořešák dorůstá výšky až 45 m a patří mezi nejpěstovanější dřeviny na světě. Listy mají fungicidní a baktericidní účinky a odpuzují hmyz, proto dříve bylo doporučováno sázet ořešáky do blízkosti hnojišť. Vlašské ořechy, plody ořešáku, jsou velmi výživné a chutné. Ještě nezralé se používají k výrobě léčivých směsí a nápojů. K léčebným účelům se používají také listy a oplodí. Zkuste některou z ořechových dobrot.

Ořechový závin

500 g polohrubé mouky, špetka soli, 250 ml mléka, 1 droždí, 1,5 dl oleje, 2 vejce, 12 lžiček cukru
Ořechová náplň: 150 g mletých ořechů, 100 g pískového cukru, 1,5 dl vody, 60–80 g strouhanky, 1 lžice kakaa

Do mírně teplého mléka nasypeme cukr, rozdělíme kvasnice a necháme vzejít. Do mísy zatím dáme mouku, osolíme, přidáme vejce, olej a nakonec kvásek. Vařečkou vypracujeme hladké nelepivé těsto, dokud se na něm nezačnou dělat puchýřky. V případě potřeby můžeme

přidat mouku. Necháme pořádně nakynout. Vykynuté těsto rozdělíme na poloviny. Každou část vyválíme na tloušťku asi 1 cm, potřeme rozpuštěným máslem, naplníme připravenou ořechovou náplní. Srolujeme jako závin, přeneseme na plech. Závin ještě potřeme rozpuštěným máslem a pečeme na 190 stupňů asi 25 minut. Ořechová náplň: Kakao rozmícháme s cukrem, podlijeme vodou a přivedeme k mírnému varu. Směs za stálého míchání krátce povaříme, přidáme ořechy a strouhanku a odstavíme. Náplň můžeme dochutit rumem nebo meruňkovou marmeládou.

Ořechové řezy

4 žloutky, 10 lžic vody, 250 g cukru, 200 g polohrubé mouky, 100 g mletých ořechů, 1 prášek do pečiva, sníh ze 4 bílků
Krém: 1/4 l mléka a 3 lžice hrubé mouky – uvařit na kaši, 200 g másla, 200 g cukru, 100 g mletých ořechů, rum podle chuti, marmeláda, čokoládová poleva

Žloutky šleháme s vodou a cukrem, přidáme mouku, ořechy, prášek do pečiva a nakonec vmícháme sníh. Těsto vlijeme na vymazaný a vysypaný plech. Po upečení necháme vychladnout a pak potřeme marmeládou. Naneseme krém a polijeme čokoládovou polevou.

Rychlý ořechový chlebiček

12 dkg rozehřáté prochladlé Hery, 2 vejce, 30 dkg cukru, 40 dkg polohrubé mouky, 12 dkg mletých vlašských ořechů, 1 prášek do pečiva, podle potřeby vlažné mléko

Všechny suroviny promícháme spolu s mlékem v lité těsto. Nalijeme do vymazané, strouhankou vysypané chlebičkové formy a upečeme ve středně vyhřáté troubě asi 30 minut. Vychladlý moučník můžeme polévat čokoládovou polevou, sypat ořechy nebo jen pocukrovat a nakrájené řezy zdobit neslazenou šlehačkou.

Plněný hermelín s česnekem a ořechy

1 hermelín, 2 hrsti nasekaných vlašských ořechů, 4 lžice másla nebo taveného sýru, 2 stroužky česneku, čerstvě mletý pepř, sůl

Zralý hermelín rozkrojíme po obvodu na dvě stejně silné poloviny. Lžičkou důkladně vydlabeme vnitřek každé půlky a dáme ho do misky. Dejte pozor, abyste při vydlabávání nepoškodili kůru hermelínu. Do misky pak přidáme máslo (nebo tavený sýr), prolisovaný česnek, sůl a pepř. Všechno dobře promícháme do hladka. Nakonec vmícháme vlašské ořechy a celou hmotu rovnoměrně vyklopíme do jedné hermelínové placky, přiklopíme ji druhou a zarovnáme po okraji nožem. Sýr zabalíme do alobalu a dáme do ledničky odležet, nejlépe přes noc, aby ořechy změkly.

(JaN)

Informace z knihovny

Jak se stát čtenářem knihovny a jak si půjčovat?

Čtenářem knihovny může být každý občan. V půjčovně vyplníte přihlášku, v níž se zavázete k dodržování knihovního řádu. Po předložení občanského průkazu a zaplacení registračního poplatku obdržíte čtenářský průkaz, který vás opravňuje k využívání výpůjčních a dalších služeb.

K registraci dětí do patnácti let je třeba, aby přihlášku potvrdili rodiče nebo jejich zákonní zástupci.

Knihy, časopisy a ostatní dokumenty si u nás můžete vybírat dvojím způsobem:

- z volně přístupného fondu, vystaveného v půjčovnách
- prostřednictvím online katalogu, který je

na stránkách knihovny www.knihovnakopidlno.webk.cz

Vybrané dokumenty vám mohou být půjčeny prezenčně (ke studiu na místě) nebo absenčně (mimo knihovnu). Absenční výpůjčky jsou možné pouze po předložení čtenářského průkazu.

Výpůjční lhůta je jeden měsíc. Potřebujete-li dokument déle, můžete před uplynutím výpůjční lhůty požádat o prodloužení výpůjčky osobně, telefonicky nebo na e-mailové adrese knihovnakopidlno@kopidlno.cz. Jinak se vystavujete povinnosti zaplatit poplatky z prodlení a naším písemným upomínkám. Podrobnější informace vám ráda podá pracovnice knihovny.

Knižní novinky

Mládež

- Důvtipní detektivové – Wright
- Detektiv Klubko – Scheffler, Ursel
- Společenstvo klíčníků – Krolupperová, Daniela
- Šíleně divocí andílci – Brezina, Thomas
- Kouzelné české pohádky
- Nejhorší den v životě třetáka Filipa L. – Braunová, Petra
- Domov pro Marťany – Drijverová, Martina
- Uzly a pomeranče – Procházková, Iva
- Čtyři a půl kamaráda a poklad na školních záchodech

Beletrie

- Okresní přebor – Prušinovský,
- Pouta vášně – Small, Bertrice
- Texa – Brown, Sandra
- Sestra – Lupton, Rosamund
- Příběh Biafry – Forsyth, Frederick
- Dva životy – Keleová-Vasilková, Taňa
- Ďáblův elixír – Khoury, Raymond
- Máslem dolů – Šabach, Petr
- Dokud světlo nepohasne – Christie, Agatha
- Mezinárodní polibky – Kraus, Ivan
- Děkuji, sestřičko – Körnerová, Hana Marie
- Dynastie Morlandů 33. Roztančená léta – Harrod-Eagles, C.
- Téměř bez šance – Robb, J. D.
- Otrokyně v 11 letech – Fatima
- Nebezpečné útočiště – Roberts, Nora

Naučná

- Pirátské deníky – Exquemelin, A. O.
- Reflexologie – Wills, Pauline
- Putování za lidovou architekturou Jičínska – Luniaczek, Petr
- Můj život s Hitlerem, Stalinem a Havlem – Kohout, Pavel
- Záhady pravěku – Záruba, Bořivoj
- Šéf na smetaně – Pohlreich, Zdeněk
- Šéf na grilu II – Pohlreich, Zdeněk

Statistika nejpůjčovanějších knižních titulů 2012

- Blondatá stíhačka – Simona Monyová
- Nespoutané dálky – Tamara McKinley
- Jiskra naděje – Joan Johnston
- Duhový most – Taňa Keleová-Vasilková
- Záležitost srdce – Danielle Steel
- Sebemilenec – Simona Monyová
- Vzpomínky na Austrálii – Inez Corbi
- Mít pro koho žít – Marcia Willettová
- Hollywoodští hříšníci – Victoria Fox
- Rodinné pouto – Danielle Steel

Vážení čtenáři, doufám, že knihovnu budete i nadále navštěvovat a těšit se z dobrého čtení.

Romana Komárková

Turecká kavárna: divadlo v Kopidlně

V sobotu 8. září se v kopidlenské sokolovně uskutečnilo divadelní představení Turecká kavárna. Ve třech komických skorodetektivkách z prostředí pařížské kavárny – Ustrašený svědek, Pes a kočka a Zlatý pan ministr – se téměř dvěma stovkám nadšených diváků představili herci Václav Vydra, Jana Boušková, Naďa Konvalinková a Martin Kubačák. Bouřlivý potlesk nejen na konci představení, ale i v jeho průběhu si herci za své bravurní výkony bezesporu zasloužili. (JaN)

Máte problém s dluhy? Existuje pomoc

Stále více lidí se dostává do finančních potíží, a půjčují si proto peníze. Na splacení jednoho dluhu si berou další spotřebitelské úvěry, čímž se dostávají do dluhové pasti.

Představme si takového člověka – panu Josefovi je 35 let, je ženatý, má dvě děti a jeho manželka je na rodičovské dovolené. Chtěl pro svoji rodinu opravit domek po rodičích. Neměl dost finančních prostředků, a proto si půjčil peníze. Zároveň chtěl do domku pořídit nové vybavení a využil několik platebních karet, které mu různé společnosti poskytly. Vzhledem k tomu, že pan Josef byl zaměstnaný, nebyl se splácením žádný problém. Ten nastal ve chvíli, kdy přišel o práci. Poprvé nestihl včas zaplatit. Začali se ozývat věřitelé, chtěli své peníze. Pan Josef se snažil platit co nejvíce, ale výše podpory v nezaměstnanosti mu nedovolovala platit tak, jak bylo dáno ve smlouvě. Vzal si tedy další půjčku, aby zaplatil ty předešlé. A tak se to zopakovalo ještě několikrát. Pan Josef se dostal do dluhové spirály, kdy jeden dluh vytloukal druhým. Nyní si pan Josef našel novou práci. Dokonce je lépe placená než předešlá, ale protože dluhů bylo již příliš, nebyl schopen je pravidelně splácet. Panu Josefovi začaly hrozit i exekuce. Pokud by došlo k exekuci, pan Josef přijde o svůj dům, vybavení a část platu. Od známého se dozvěděl o bezplatném sociálně-právním poradenství v občanských poradnách a co nejrychleji se do poradny objednal.

Když došlo k přepočítání celkového dluhu, pan Josef zjistil, že má dluh u 15 věřitelů a dosahuje výše 750 000 Kč. S pracovníci se domlouvají na možných řešeních, která přicházejí v úvahu – pan Josef i s manželkou podal návrh na povolení oddlužení a soudem bylo toto řešení povoleno.

Mnoho lidí ale stále tyto situace neřeší, nekomunikují s věřiteli, nevyzvedávají si poštu a před problémem zavírají oči. Každá finanční situace, i když je složitá, má řešení, pokud se řeší včas. Jakmile člověk svůj problém odkládá, může se stát, že v momentě, kdy se ho rozhodne řešit, bude už příliš pozdě.

Neodkládejte řešení svých problémů, neutečete před nimi! Pokud řešíte tíživou životní situaci a nevíte, na koho se obrátit, můžete se obrátit na bezplatné sociálně-právní poradenství v občanských poradnách.

Kontakt: Poradna SOROPO Jičín, Vrchlického 823, Jičín (dům s pečovatelskou službou), tel. 736 472 676, email opjicin@ops.cz, soropo@ops.cz.

Kopidlensští hasiči v Markvarticích předvedli zásah na cvičném domku

Soutěžení s neupravenou stříkačkou

Náš sbor byl velitelem dobrovolných hasičů Markvartice osloven s žádostí o představení naší hasičské techniky a předvedení požárního zásahu, v rámci 130. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v Markvarticích. Náš sbor žádost kolegů samozřejmě vyslyšel, a tak jsme 11. srpna vyrazili na oslavy.

Dopoledne byla na programu hasičská soutěž, kterou jsme si samozřejmě nemohli nechat ujít. Soutěžilo se dle pravidel požárního sportu, za pomoci upravených i neupravených stříkaček. My jsme se rozhodli na tuto „srandasoutěž“ vzít stříkačku neupravenou, abychom náš závodní stroj zbytečně netrápili. Po prvním kole jsme si, i s pomalým strojem, vedli velmi dobře, když jsme obsadili průběžně druhé místo, se ztrátou necelých tří vteřin na prvního. V druhém kole nás však čekala lest ze strany pořadatele. Po narovnání materiálu na základnu bylo před startem každé družstvo vyzváno k losování. Každý člen si musel losovat post, na kterém poběží. Tato netradiční disciplína byla nejen zábavná, ale dokázala také prověřit „univerzálnost“ a šikovnost jednotlivých

členů družstev. K naší smůle se nám však při provádění útoku rozpojilo hadicové vedení. Tato událost nás bohužel stála spoustu drahocenných vteřin a tím i odsun na poslední místo. Ale i tak jsme se dle pořekadla „není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“ dokázali velmi pobavit a soutěž si náležitě užít.

Ukázka hasičského zásahu

Dopoledne nás však již čekala ukázka hasičského zásahu. Domácí pro nás sestavili dřevěný domek o rozměrech přibližně 2x3x3 m, který byl plný sena. Po přípravě domku k podpálení čekala naše zásahová jednotka opodál na návsí na signál. Pořadatel domek podpálil a nechal chvíli rozhořet. Přišel signál. Vyrazili jsme. Po příjezdu byl již domek zcela v plamenech. S nasazením dvou proudů se nám daří oheň krotit. Za pomoci motorové pily vyřezáváme okno pro snazší přístup k ohnisku. Poté už jen dohašení vysokým tlakem vody a je to. Diváci tleskají. Po našem vystoupení pořadatelé připravili pro diváky ještě ukázkou hašení pomocí historické stříkačky tažené koňmi a poté ukázkou vyproštění zraněných osob z havarovaného vozidla, kterou předvedli mladoboleslavští profesionální hasiči. K vidění byla i další technika různého typu i stáří, diváci si mohli prohlédnout i její vybavení.

Poděkování na závěr

Myslím, že každý návštěvník si přišel na své, a jsem moc rád, že nám všem, i přes nepříznivou předpověď, počasí přálo. Za náš sbor bych rád konstatoval, že nám bylo ctí se na oslavách podílet, a všem bych rád popřál, aby hasičskou techniku mohli obdivovat pouze na podobných akcích, a nikoliv při „ostrých“ zásazích.

Petr Hnát, velitel SDH

Auto klub v Kopidlně: vzestupy i pády od počátků do současnosti

Vážení spoluobčané města Kopidlna, dovoluji Vám touto cestou připomenout. AUTO KLUB Kopidlna v AČR, tak zní v současné době celý, oficiální název místní organizace s orientací na motorismus.

Původní AUTO-MOTO Klub Kopidlna byl ustaven 21. 3. 1928. Na zahájení činnosti AUTO-MOTO Klubu měly vliv zimní motocyklové závody pořádané Autoklubem republiky Československé, jejichž trať 19. 2. 1928 právě přes Kopidlnu vedla. Prvním předsedou organizace byl dr. Zemanec, zvěrolékař z Kopidlna čp. 166. Členové podnikali společné zájezdy do významných míst republiky. V létě 1928 měla organizace již 28 členů. Dva členové se v tu dobu zúčastnili růžicové jízdy pořádané hradeckým Autoklubem. Jeden z nich absolvoval trať 500 km bez trestných bodů a získal stříbrnou pozlacenou plaketu, což byl velký úspěch. Následně 2. září t. r. proběhly závody spolehlivosti a pravidelnosti pro auta a motocykly. Závodní trať 188 km se skládala ze 4 etap. AUTO-MOTO Klub Kopidlna se stal členem Motor-Touring-Clubu pro Československou republiku.

Dne 9. června 1930 pořádal kopidlenský automotoklub druhou jízdu spolehlivosti a pravidelnosti. Tato soutěž byla doporučena a schválena Autoklubem republiky Československé, který delegoval svoje úřední časoměřiče. Trať 350 km byla rozdělena na 4 etapy. Průměrná rychlost dle obsahu válců 35 nebo 40 km/h, maximální 45 km/h. Z kopidlenského automotoklubu byli přihlášení 3 závodníci.

V červnu 1935 uspořádali Kopidlenská sparta (Sparta Kopidlna) pro širší veřejnost ukázkou gymokhanů (tehdejší motocyklové odvětví, kde se kombinovala hbitost, rychlost, rovnováha a zručnost a dále práce s plynem a brzdami) za účasti pražského Harley-Davidson klubu. Byla to pěkná sportovní úroveň, kde byla i krasojízda na motocyklech. Byla však malá účast diváků. Dne 19. 3. 1937 se zdejší automotoklub likvidoval pro nedostatek působnosti. Finanční jmění bylo rozděleno mezi sportovní klub, hasiče, skauty a Sokol.

Po II. světové válce, před založením celostátní organizace Svazu pro spolupráci s armádou (Svazarmu), existoval Dobrovolný svaz lidového motorismu (DSLML), který však v Kopidlně neměl zastoupení, a závodníci i ostatní motoristé byli zaregistrováni v Jičíně.

Počátkem roku 1952 byl ustaven přípravný výbor Svazarmu. Předsedou byl zvolen Zdeněk Havlík – automechanik. V prosinci pak byl zvolen výbor Svazarmu Kopidlna. Předsedou se stal Josef Klazan, místopředsedou a jednatelem Antonín Novák, pokladníkem Jindřich Mertlík a 5 členů zasedlo ve výboru.

Výbor Autoklubu. Zleva Josef Chaloupecký, Ivo Čapek, Jan Gottwald, František Drbohlav, Josef Masák, Jaroslav Kapoun.

Organizace měla tehdy 220 členů – převážně žáků ze zahradnické školy. V tomto roce se člen Svazarmu Kopidlna Jaroslav Zubatý zúčastnil 14 závodů silničních motocyklů. Získal šest prvních míst, dvě druhá a jedno třetí místo. Závodil na stroji Walter 350.

Svazarm prováděl branecký výcvik, byl založen leteckomodelářský kroužek a kynologický klub. Dva členové z Budčevsi se zúčastňovali silničních a terénních závodů.

Aktivita členů neměla dlouhého trvání, a tak již v roce 1955 značně ochabla. V roce 1957 bylo v organizaci pouze 32 členů, kteří se zabývali hlavně střelbou. V roce 1959 stoupl počet členů na 40.

V roce 1963 počet členů opět klesl na 35., předsedou byl Antonín Kovárník, místopředsedou Václav Saidl, jednatelem Libuše Pávková, vedení střeleckého kroužku měl na starosti Josef Špína, radiisty vedl Jaroslav Větrovský, automotoklub Jaroslav Pěnička, práci s mládeží měl na starosti Ladislav Konečný, hospodářem byl František Masák, pokladníkem Zdenko Víhan, civilní obraně se věnoval Karel Kumstýř a revizory byli Jaroslav Militký, Ivo Dušek a Tomáš Páv. Automotoklub uspořádal v prostoru cihelny terénní závod motocyklů.

V roce 1965 bylo 61 členů. Výbor ve složení: předseda Antonín Kovárník, místopředseda Václav Slavík, jednatelem Zdenko Víhan, pokladník Jaroslav Jaroš, hospodář František Rohlíček, automotoklub Ladislav Konečný. Byl uspořádán kurs malých motocyklů za účasti 33 žáků. Instruktorem Ladislav Konečný. V roce 1966 byl uspořádán opět kurs malých motocyklů. Velmi dobře pracovali radioamatéři pod vedením Jaroslava Větrovského. V roce 1967 opět dobře pracovali radioama-

téři a kurs malých motocyklů. Další léta byla téměř bez činnosti.

Ke znovuoživení činnosti autoklubu v Kopidlně došlo na počátku sedmdesátých let. Z iniciativy Zdeňka Švorce St., který zjistil, že Svazarm Kopidlna nevyvíjí žádnou činnost a de facto spí, se sešli: Josef Albrecht, Josef Folprecht, Jan Gottwald, Bohumil Hubáček, Václav Kazda, Viktor Michal, Karel Musil, Jaroslav Odvárko, Zdeněk Švorc a Zdenko Víhan. Na své první schůzce v r. 1972 se dohodli na založení Automotoklubu Svazarmu Kopidlna. Byl zvolen předseda Automotoklubu Zdeněk Švorc, místopředseda Josef Albrecht, hospodář Zdenko Víhan a jednatelem Bohumil Hubáček. Ostatní přítomní se pak stali členy výboru Automotoklubu. Bylo celkem 23 členů.

V roce 1973 u příležitosti 450. výročí udělení městského znaku Kopidlnu uspořádal Automotoklub 1. autoturistickou soutěž spojenou s besedou na téma „V zajetí rychlosti“ jako místní přebor pro širokou veřejnost. Zvítězili Josef Albrecht a Jana Albrechtová z Kopidlna. Besedy se zúčastnili motocykloví závodníci p. František Šťastný a p. Pavel Zubatý, kopidlenský rodák.

V roce 1974 bylo prováděno školení řidičů. V roce 1975 již měla organizace 112 členů. Opět bylo prováděno školení řidičů, byla uspořádána 2. autoturistická soutěž jako okresní přebor. Zvítězila posádka MUDr. Marie Kafková a MUDr. Ivan Kafka z Libáně.

V roce 1976 měla organizace 153 členů. Byl pořádán 3. ročník autoturistické soutěže, tentokrát jako okresní přebor a krajská

pokračování ze strany 28

zájmová soutěž. Zvítězila posádka Jaromír Nosál a Vlasta Nosálová z Prahy.

Na další ročník v r. 1977 nám navrhl pan Vojtěch Trojáněk, předseda OV Svazarmu Jičín, abychom naši soutěž uspořádali se zahraniční účastí, protože Automotoklub Sobotka, který pořádal mezinárodní autoturistickou soutěž „Auto-Foto-Tour Český ráj“, již skončil a my bychom mohli v této tradici pokračovat. Na členské schůzi v hospodě „U Formanů“ bylo toto odsouhlaseno. A tak od roku 1977 se v Kopidlně pořádala mezinárodní autoturistická soutěž, která měla několik názvů, tak jak to diktoval ÚV Svazarmu Praha. Nejdříve to byl Pohár přátelství,

kteří jsme za pomoci OV Svazarmu Jičín projednali na ČÚV Svazarmu Praha, kde jsme kladně pořídili, čehož byla dokladem dílna, která byla po velkém úsilí všech členů Automotoklubu vybudována a v r. 1983 slavnostně otevřena. Největší zásluhu na tom, že stavba prošla, měli Jaroslav Odvárko, Jan Gottwald a Zdeněk Švorc st. Výstavba víceúčelového zařízení byla zahájena v r. 1977. Na této akci bylo odpracováno bezplatně přes 31 000 brigádnických hodin. Nejvíce brigádnických hodin odpracovali: Václav Kazda 831 hod., Josef Chaloupecký 668 hod., Jan Gottwald 573 hod., František Drbohlav 486 hod., Karel Musil 321 hod., Milan Forman 279 hod., Viktor Michal 240 hod., Jiří Pišl st. 224 hod., František Prokeš st. 220 hod., Václav Kazda ml. 216 hod., Zdeněk Švorc ml. 210 hod., Vladimír Klaban 207 hod., Jiří Pišl ml. 203 hod.

vozoval Autoklub. Bylo dohodnuto, že po dokončení výstavby cukrovaru bude převedena na Autoklub. Bohužel k tomu nedošlo.

V roce 1990 nastala reorganizace a naše organizace se transformovala a změnila z Automotoklubu Svazarmu na AUTO KLUB České republiky (dále jen AK ČR). Předsedou byl zvolen František Drbohlav, místopředsedou Ivo Čapek, jednatelem Milan Ryba, pokladník Věra Prekslová, hospodář Josef Chalupníček, a členové: Mojmír Chalupa, Ing. Milan Šafler, Otakar Lachman, Martin Ešner, Zdeněk Novotný a Josef Masák. AK ČR začal provozovat hospodářskou činnost: Autoopravárství, pneuservis, tiskárnu s ruční sazbou, restaurační činnost, ubytování a autoškolu. Auto klub navázal na práci automotoklubu Svazarmu. Hlavní akcí bylo Mezinárodní autoturistické setkání Český ráj a od

Start závodu v roce 1980.

Závod v roce 1995.

pak Autoturistická soutěž Českým rájem o pohár přátelství. Později, když se začaly zúčastňovat posádky ze západní Evropy, musel být pohár přátelství vypuštěn. Od r. 1982 byla soutěž přejmenována na Mezinárodní autoturistické setkání Český ráj (MASČR). Tento název se zachoval až do r. 2002, kdy se jel zatím poslední 29. ročník.

V roce 1977 bylo 153 členů. Byla zahájena výstavba víceúčelového zařízení v akci Z MNV. V roce 1978 bylo 152 členů. V roce 1979 – 167 členů. V roce 1980 – 165 členů. V roce 1981 – 165 členů. V roce 1982 – 167 členů.

Jako hlavní úkol si Automotoklub kladl za cíl vybudovat svépomocnou dílnu nejen pro členy, ale i pro širokou veřejnost. Jako vhodný prostor byla vybrána strojovna bývalé cihelny. Jednalo se o získání prostoru cihelny s novým majitelem Zeleninou Hradec Králové ve spolupráci s OV Svazarmu Jičín. Celá záležitost se protahovala. Při jednom jednání v radě MNV Kopidlno nám tehdejší tajemník MNV p. Jaroslav Svoboda navrhl, abychom si postavili novou svépomocnou dílnu na volném prostranství za Kopidlnem směrem na Prahu. Vzhledem k průtahům ohledně získání prostor od podniku Zelenina Hradec Králové jsme se rozhodli pro novou výstavbu. Pan Jaroslav Odvárko vypracoval plánec,

Nejsou tady vyjmenováni všichni ti, kteří pomohli. Patří jim proto náš dík. Bez jejich pomoci, pomoci hasičů, zahradnické školy a ostatních a také podpory národního výboru i tehdejšího okresního výboru Svazarmu by toto zařízení nemohlo být vybudováno. Na slavnostní schůzi spojené s výroční členskou schůzí byl za nemocného Zdeňka Švorce zvolen předsedou Michal Viktor. Nejlepší brigádníci byli odměněni čestným uznáním ČÚV Svazarmu Praha a KV Svazarmu Hradec Králové. V roce 1983 měl Automotoklub 172 členů.

V roce 1986 byl předsedou zvolen František Drbohlav. Svépomocná dílna zahájila provoz dvakrát v týdnu – opravy motorových vozidel. Byly zde prováděny technické testy automobilů. Dále pak se uskutečnila akce měření tachometrů – 60/90.

V roce 1987 nastal největší rozmach Autoklubu Svazarmu, v tu dobu měl 336 členů. Byly zde tyto kluby: Automotoklub s veterán klubem a s pořádáním Braně orientační automobilové soutěže (BOAS), Střelecký klub, leteckomodelářský klub, klub důstojníků a praporčíků v záloze (KDPZ), kynologický klub a klub masově branných sportů (MBS).

V roce 1989 byla postavena Průmstavem Pardubice ubytovna pro pracovníky na výstavbě cukrovaru v Kopidlně, kterou pro-

roku 1993 pořádání bluegrassových festivalů. Pro rodiče a děti byla pořádána malá autoturistická soutěž a pro děti byly pořádány dětské šachové turnaje.

V r. 1994 jsme se rozhodli vybudovat v Kopidlně čerpací stanici pohonných hmot. Za spolupráce s Průmstavem Pardubice jsme v r. 1995 tuto čerpací stanici postavili a v září 1995 byla zkolaudována a uvedena do provozu. Současně byla založena firma Autoareál, která pro AK ČR provozovala čerpací stanici PHM, autoservis, pneuservis, ubytovnu a autoškolu. Po čtyřech letech bohužel firma skončila a AK ČR byl nucen čerpací stanici PHM prodat. Od té doby je majitelem této čerpací stanice firma RoBiN Oil.

V r. 1999 byla založena firma ASKOP, která provozovala autoservis, pneuservis, ubytovnu, autoškolu a pro firmu RoBiN Oil čerpací stanici PHM. Po uzavření ubytovny v r. 2000 se pomalu přestávalo dařit i této firmě a koncem r. 2001 přerušila činnost. V tomto roce měl Auto klub 21 členů.

Od r. 2002 do r. 2003 jsme celkem třikrát pronajali svépomocnou dílnu různým nájemcům, s kterými jsme se vždy po půl roce

pokračování na straně 30

pokračování ze strany 29

museli rozejt, protože neplatili nájem. Nakonec jsme byli nuceni rozprodat zařízení dílny, abychom měli na provoz (elektřina, voda a drobná údržba). V r. 2004 jsme byli v jednání s městem o prodeji pro hasiče. V r. 2007 nám bylo sděleno, že město nemá zájem. Po zveřejnění, že víceúčelové zařízení je na prodej, se přihlásil jediný zájemce p. Kašpárek, který koncem roku toto VÚZ odkoupil.

Od roku 1993 AK ČR pořádá bluegrassové festivaly „Banjo Memories“ a od roku 1997 festival „Banjo Jamboree“, který se vrátil po pěti letech ze Strakonice zpět do Kopidlna. Pořádání festivalu „Banjo Jamboree“ v Kopidlně skončilo jeho 29. ročníkem v r. 2001 z rozhodnutí majitele loga festivalu. Ještě další dva roky pořádá AK ČR bluegrassový festival „Bluegrass Strings“.

Po dlouhých letech, které byly velmi úspěšné, přišel po roce 2002 útlum. V tomto roce se jel naposledy 29. ročník MASČR, jako memoriál Josefa Chaloupeckého.

Přes problémy, které jsme byli nuceni řešit, se nám podařilo přežít a doufáme, že nyní nastává čas obratu k lepšímu a naše činnost se opět zviditelní.

Členská základna klesla na 12 nejvěrnějších členů. Po několik let činnost spočívala v zachování další existence organizace. Byli jsme nuceni prodat víceúčelové zařízení, které začalo chátrat a na jeho udržení nebyly prostředky. Další přítěží byla ubytovna, která byla součástí výstavby cukrovaru a po dokončení výstavby měla být převedena na Auto klub. Zde jsme léta diskutovali s měnicími se vlastníky cukrovaru. Mezi tím různí vandalové částečně ubytovnu devastovali. Tím, že byla několik let uzavřená, se její stav natolik zhoršil, že její obnovení by bylo značně nákladné. Po ukončení sporů s posledním vlastníkem, za pomoci stavebního úřadu v Kopidlně, bylo vše v r. 2011 dořešeno. Jelikož stavba nebyla ani zkolaudována, bylo rozhodnuto o její likvidaci.

V roce 2011 jsme měli 17 členů, což značí mírný nárůst. V našem středu máme Veteran Car Club, který si počíná vcelku dobře. S jeho „veterány“ jste se mohli seznámit při Kopidlenských slavnostech v červnu 2011.

V současné době je předsedou organizace Ing. Petr Šafránek, hospodář Jan Gottwald a člen výboru Milan Ryba.

V letošním roce jsme zahájili výstavbu nové klubovny, která se staví na místě bývalé ubytovny. Na její výstavbě se podílí i město Kopidlna grantovým příspěvkem 5.000 Kč. Po jejím dokončení plánujeme obnovit zájmovou činnost, rozšířit členskou základnu a navázat na předešlé úspěchy. Jsme si vědomi, že to je nesnadný úkol, ale věříme, že se nám to postupně podaří.

Petr Šafránek a Jan Gottwald

V článku bylo využito materiálů Autoklubu Kopidlna v AČR, kroniky města Kopidlna a brožury „Z historie motorismu v Kopidlně“.

Pohled na areál Autoklubu v roce 2001.

Pro informaci uvádíme možnosti, které nabízí členství v AK ČR Kopidlna v AČR prostřednictvím jednotlivých typů karet, které členům vystaví:

Autoklub České republiky 110 00 Praha 1, Opletalova 29

Členům Autoklubu České republiky

- Výše poplatků u typu 01 a 02 se nemění. Typ karty 03 pro zdravotně postižené je zdarma.
- Výše členských příspěvků pro rok 2012:
- Členská karta 01 – mládež do 18 let a osob starších 60 let je 100 Kč
- Členská karta 02 – základní členský příspěvek je 200 Kč
- Členská karta 03 – zdravotně postižený musí přiložit kopii ZTP nebo ZTP-P průkazu a kopii řidičského průkazu
- Členská legitimace typ 01, 02 a typ 03 umožňují čerpat služby Autoklubu ČR poskytované přímo nebo prostřednictvím dalších partnerů.

U členských karet AČR 01, 02 a 03 se jedná o opakovanou bezplatnou pomoc nonstop dispečinku na čísle 841 111 142

Asistenční služby poskytované členům AČR pro všechny typy karet	
Doba platnosti karty	12 měsíců (kalendářní rok)
Asistence pro vozidla + motocykly	jednostopá + dvoustopá do 3,5 t
Platnost na území	ČR
Veškeré služby lze poskytnout opakovaně při: poruše/nehodě/odcizení vozu/živelní pohromě/vandalismu	
Služba	Limit
Nonstop pomoc dispečinku	Zdarma
Pomoc silniční služby – příjezd a odjezd mechanika	Zdarma
Práce mechanika asistenční služby	Zdarma
Odtah do nejbližšího servisu včetně naložení a složení vozu	Příspěvek 200 Kč
Uschování nepojízdného vozidla – 1 den	Zdarma
Zapůjčení náhradního vozidla – 1 den	Příspěvek 200 Kč
Přistavení náhradního vozidla do 3 hodin	Zdarma
Tlumočník na telefonu (AJ, NJ, ČJ)	Zdarma
Vzkaz blízké osobě	Zdarma
Zprostředkování právní pomoci	Zdarma
Zprostředkování likvidace pojistné události	Zdarma
Zprostředkování ubytování v případě nepojízdného vozidla (ubytování platí klient)	Zdarma
Zdarma dopravní informace po telefonu	
Dlouhodobé uzavírky, objížďky	
Krátkodobé uzavírky, objížďky	
Průjezdnost – stupně dopravy (Praha)	
Sjízdnost – počasí	
Akce omezující provoz – sportovní, kulturní, demonstrace	
Aktuální dopravní nehody	
Návrh trasy s ohledem na požadavky klienta – itinerář	
Další informace (např. v zimním období – nejbližší pneuservis)	

Hudebník a malíř Václav Kořínek: ke 100. výročí narození umělce

K osobnostem, které svým působením obohatily kulturní život našeho města a zasáhly i do vývoje národní kultury, nesporně patří malíř a hudebník Václav Kořínek. Narodil se 2. dubna 1912 v Kopidlně, v rodině, která byla známá svými uměleckými snahami. Otec, zaměstnanec státních drah, byl výborný houslista. Matka vynikla v ochotnických divadelních představeních jako představitelka dramatických i tragických postav. Přesvědčivě ztvárnila např. roli matky ve stejnojmenném dramatu Karla Čapka či kostelníčky v Její pastorkyni Gabriely Preissové.

I jejich synu Václavovi daly sudičky do vínku výrazné umělecké nadání. Záhy se stal vynikajícím houslistou. Jak vzpomíná p. Z. Tomíček, V. Kořínek nejednou v Kopidlně úspěšně koncertoval. Pan ing. M. Šafler k tomu dodává, že mladý umělec příležitostně spolupracoval s orchestrem hudebního skladatele, dirigenta a hudebního pedagoga K. K. Chvalovského, který v Kopidlně léta působil. Později spoluúčinkoval i s orchestrem VI. Drnce. V. Kořínek jako sólista účinkoval hlavně při koncertech vážné hudby. Měl ale pochopení i pro lehčí žánr. Je známo, že jako houslista vystupoval i v silvestrovském zábavném programu, režirovaném panem Ant. Frýdou. V každém případě obecenstvu imponoval jak skvělou hrou, tak svou vysokou štíhlou postavou, oduševnělou tváří a vybraným vystupováním.

Václav Kořínek působil rovněž jako učitel houslové hry. To dosvědčují bratři, pánové ing. Karel a univ. prof. Vladimír Číhal, kteří se u něho na přelomu třicátých a čtyřicátých let učili. V pozdějších letech vyučoval V. Kořínek i na LŠU v Praze-Štrašnicích.

V Kopidlně kdysi kolovala dokonce i domněnka, že V. Kořínek patřil k učitelům houslového virtuosa mistra Václava Hudečka. Tato domněnka se však nepotvrdila.¹⁾

Umělecký talent V. Kořínka se neomezoval pouze na sféru hudby. Postupně se šířil i do oblasti výtvarného umění. V. Kořínek se v letech 1942–43 soukromě věnoval studiu malířství. Jeho učiteli byli renomovaní umělci, Josef Liesler, V. Tittelbach a V. Sychra. Pro studium, vlastní tvorbu i pro spolkovou činnost ve sdružení výtvarných umělců Mánes bylo ovšem nejpodnětější pražské prostředí.

A tak další život Kořínkův a jeho rodiny (žena Šárka, syn a dcera) je spjat především s Prahou. Vazby na rodiče a rodné město ale nebyly přerušeny. Umělec se rád do Kopidlny vracel. Pravidelně navštěvoval rodiče (později již pouze matku)²⁾ i příbuzné rodiny Tomíkovu a Šaflerovu. I četné náměty pro svou tvorbu nacházel v rodném Kopidlně. Ke známým dílům, inspirovaným

Obraz kopidlenkého zámku V. Kořínka z roku 1958.

Obraz V. Kořínka: U splavu, z 50. let.

vlivy domova, patří krásný obraz kopidlenkého zámku, útěšný pohled na zdejší rybník nebo zajímavý obraz kopidlenkého splavu. Malíř rovněž v roce 1978 uspořádal v Kopidlně výstavu svých děl. Jeho obrazy tvořily přirozenou součást galerie Muzea města Kopidlna.

Václav Kořínek se aktivně podílel na členských výstavách Mánesu, kde představil své obrazy z padesátých let (např. Sázava

u Čerčan, Krajina u Pyšel, ...). V následujících desetiletích oběhl řadu kolektivních výstav, konaných v různých pražských galeriích a reagujících na dějinná výročí nebo jiná aktuální témata (např. výtvarní umělci na výstavbě metra, mezinárodní rok ženy atd.). Na téma žena v současné tvorbě vznikl v r. 1977 Kořínkův půvabný poeticky laděný ženský portrét, známý pod názvem Zasněná.

Obraz umělcovy tvorby od čtyřicátých do osmdesátých let minulého století poskytuje řada jeho individuálních autorských výstav, které uspořádal převážně v několika pražských galeriích, ale také v Čáslavi, Vlašimích, Benátkách nad Jizerou a Kopidlně.

Kromě vlastní umělecké tvorby působil V. Kořínek v 60. letech na prestižní Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti.

Kořínkova výtvarná tvorba byla bohatá a různorodá. Výstižně ji charakterizoval autor hesla „Václav Kořínek“ ve Slovníku českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2001 (díl VI., Ostrava 2001, str. 74–75): „Společným znakem jeho výtvarného díla byl uvážlivý přednes, kultivovaný kolorit a tematická rozmanitost obsahující všechny hlavní malířské žánry (krajina, figura, zátiší). Využíval téměř výhradně olejovou techniku malby. Vedle malby se sporadicky věnoval také knižní ilustraci.“³⁾ Zastoupen ve sbírkách krajských a oblastních galerií (HI. města Prahy, Okresního muzea v Benátkách nad Jizerou, Městské galerii v Čáslavi a Muzea města Kopidlna).“

Letos uplynulo od narození Václava Kořínka 100 let. Při této příležitosti jsme se pokusili alespoň o letmý nástin života a díla našeho rodáka. Uvědomujeme si, že jsme jeho odkazu zůstali ještě mnoho dlužni.

PhDr. K. Štefek

Za pomoc a spolupráci při získávání informací děkujeme p. O. Suchoradskému, Mgr. K. Štefkovi a p. M. Vystrčilovi.

Poznámky:

1) Na přímý dotaz prostřednictvím webové stránky houslisty Václava Hudečka mi obratem napsal: „Vážený pane Suchoradský, nemusíte se omlouvat za způsob komunikace. Já internet přímo zbožňuju! V jednom týdnu jsem dostal druhý podobný dotaz. Musím jednoznačně uvést, že pana Kořínka jsem neznal a hrát na housle ani malovat mě rozhodně neučil. Moc pozdravů, momentálně z Itálie, Vám posílá V. Hudeček.“ (O. Suchoradský)

2) Podle vzpomínek paní V. Čurdové. Kořínkova rodina bydlela v Havlíčkově ulici.

3) Kořínkovy knižní ilustrace: Brabenec, J.: Veliká proměna; Bianki, V.: Les; Dětství M. Gorkého; Nad mapou SSSR.

Kopidlenská škola byla lídrem množinové reformy v 70. letech

Skutečnosti, které se nepřipomínají, zapadnou a časem jako by nebyly. Na tuto známou moudrost jsem si vzpomněl v souvislosti se zahájením nového školního roku, kdy problematika školství naplňovala televizní zpravodajství a stránky novin. Už během prázdnin přicházely poplašné zprávy o možnosti nárůstu počtu žáků v jedné třídě, možném zkrácení školních přestávek na 5 minut, možnosti zřízení rodinné či závodní mateřské školy. To je jen malý výběr aktuálních témat z titulků novin o letošních prázdninách. Více než uvedené nápady jsou na školách dlouhodobě aktuální organizační změny a snaha o snižování počtu škol, v souvislosti s nástupem populačně slabších ročníků. Stále aktuální jsou otázky pokračování reformy celého školství.

Reformy školství jsou trvalým programem všech režimů a jejich vlád. Při listování starou školní kronikou Mlýnce jsem jednu takovou objevil už v období mezi světovými válkami. Tehdy pro nemoc správce školy žádala obec okresního školního inspektora o možnost odložení zavedení reformy na místní škole o jeden rok. Je jisté, že každá generace si nějakou školskou reformou prošla. V tomto článku chceme věnovat pozornost reformě ze 70. let minulého století, kde sehrála významnou roli kopidlenská základní škola a na několik let se stala průkopníkem zavádění nového způsobu výuky na okrese Jičín.

Nejen množiny, ale i změny v povinné docházce

Pro připomenutí těm mladším uvádíme, že šlo o tzv. „množinovou reformu“, jak je dnes pro zjednodušení vzpomínána. Zdaleka v ní však nešlo jen o modernizaci matematiky, ale týkala se všech vyučovaných předmětů tehdejší devítiletky. Dalším jejím krokem bylo prodloužení povinné školní docházky z 9 na 10 let. Přitom ale základní stupeň vzdělávání byl naopak zkrácen o jeden rok. Zbývajících dva roky povinné docházky žáci dokončovali na střední škole či učilišti. Zkrácení devítiletky na osmiletku se projevilo na 1. stupni, který byl snížen o 1 rok, na 4 roky. Aby žáci zvládli předepsané učivo tohoto stupně, přenesla se řada povinností 1. ročníku školy základní do mateřských škol, které převzaly řadu činností a úkolů, které se žáci dříve učili až na škole základní. Z naznačených změn je vidět, že šlo tenkrát o reformu radikální, která se významně dotkla rozsahu a obsahu výuky na základní škole. Na její koncepci pracovali pedagogičtí odborníci Výzkumného ústavu pedagogického, ale také učitelé vysokých škol a renomovaní odborníci jednotlivých vědních oborů. To se rozhodujícím způsobem odrazilo v náročnosti učiva, které bylo tehdy na žácích vyžadováno.

Ale nechme teorie a přikročíme k realitě, ve které se tehdy ocitla kopidlenská škola. Dnes se dá těžko odpovědět na otázku, proč byla k „experimentu“ vybrána právě škola v Kপিদল্

Učitelský sbor ZŠ v Kopidlně před zahájením experimentu roce 1973: vzadu zleva J. Novotná, M. Hakenová, J. Suchoradská, A. Šorejs, F. Čapek, J. Polanský, vpředu H. Podrazilová, J. Šíťová, L. Čapková, J. Velartová, B. Hlavatá, J. Štěpánková, J. Ruta, K. Sudková, D. Menclová, A. Valentová, J. Altmanová.

pidlně, která patřila k menším školám okresu Jičín, položená zeměpisně na samém okraji okresu, na hranici se Středočeským krajem. Organizačně tím byla ztížena její role, ale též dostupnost z ostatních škol okresu, které měly povinnost dojíždět do Kopidlna, kam měly z některých míst velmi komplikované dopravní spojení. Domníváme se, že kopidlenská škola byla vybrána k „experimentu“ (jak byla celá akce tehdy nazvána) proto, že naplnila nějaký tabulkový požadavek na velikost školy daný „shora“, který měl naplnit ověřování nové školské koncepce ve všech typech a velikostech škol. Kopidlenská škola do tohoto schématu prostě ideálně zapadla. Ve východních Čechách postihl podobný osud ještě další menší školu, ve Štokách u Jihlavy.

Vše začalo pro Kopidlno rokem 1972

Experiment na kopidlenské ZŠ začal ve školním roce 1972/1973. Ředitelem školy byl tehdy poslední školní rok Josef Ruta, který po prázdninách odešel do důchodu. Asi proto se společného semináře pracovníků experimentálních škol Východočeského a Severočeského kraje v Liberci o prázdninách v roce 1972 účastnil zástupce ředitele František Čapek. Z učitelek to byly ty, které se měly po prázdninách stát třídními učitelkami obou prvních tříd – Marie Hakenová a Hana Koudelková. Příprava za účasti pracovníků výzkumného ústavu a autorů koncepce za jednotlivé předměty trvala čtyři dny. Během roku měla po-

dobná setkání pokračování v Pardubicích a v Hradci Králové.

Po zahájení školního roku a během něj navštívili kopidlenskou školu několikrát autoři projektu, aby sledovali průběh výuky přímo ve výuce v obou třídách. Opakovaně se výuky účastnil i vedoucí školského odboru Zámečnická a školní inspektoři Hercík a Novák. Výuku sledovali také ředitelé škol, kde měla být reforma spuštěna o několik let později než na škole v Kopidlně. Také oni se účastnili kolektivních následů přímo ve vyučování. Ale nejvíce návštěv uskutečnili učitelé škol okresu Jičín, kteří se do kopidlenské školy jezdili seznámit s novým pojetím vyučování. A to nejen pozorováním při výuce, ale i následujícími besedami s kopidlenskými učitelkami. V dalších letech měly tyto kopidlenské učitelky za povinnost jezdit po okrese, navštěvovat školy a sledovat výuku a pomáhat tamním učitelkám s rozjezdem výuky podle nových osnov. Byl to velký pracovní i psychický nápor na všechny, kteří se do tohoto přípravného období zapojili. Je nutno napsat, že se tak dělo za minimálního finančního ocenění (činilo osobní příplatek 200–300 Kč měsíčně), o kterém rozhodoval ředitel školy. Na konci školního roku pak ještě přišla mimořádná odměna ve výši, která se ale nijak nelišila od odměny dalších učitelům, kteří experimentu nevyučovali.

pokračování ze strany 32

Zapojili se i rodiče, množiny přerostly v módu

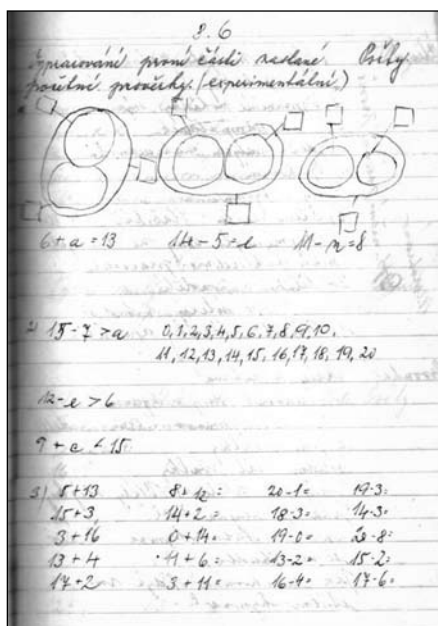
Ti, kteří novou koncepci ověřovali, brali úkol vážně a snažili se plnit pokyny, které průběžně dostávali. Na druhou stranu měli za povinnost vznášet připomínky k autorům projektu. Mnohé jejich konkrétní připomínky vedly ke korekci vysokých nároků na žáky. Přesvědčováním na třídních schůzkách se učitelkám, zvláště na 1. stupni, podařilo získat ke spolupráci většinu rodičů. Ti podle jejich pokynů doma pomáhali procvičovat naučené vědomosti ze školy, někteří i při výrobě pomůcek, kterých se v počátcích reformy na škole nedostávalo a učitelky si je musely ve svém volném čase vyrábět samy.

Širší veřejnost ale nové postupy nechápala a ani se o ně příliš nezajímala. Převládá názor, že nová koncepce je nová v tom, že si žáci ve škole mohou dělat, co sami chtějí. Přitom změny byly někde úplně jinde. Podporovala se vzájemná pomoc žáků mezi sebou, organizováním skupinové práce žáků ve výuce. Velké změny doznal obsah učiva, který byl na žáky mnohem náročnější než ten dosavadní. Množiny se postupně staly nejen strašákem, ale současně také velkou módou, o které se i dospělí chtěli něco dozvědět. Na 1. stupni se učily jednoduché rovnice, preferovaly se slovní úlohy a ve 4. ročníku se například počítalo v dvojkové soustavě. Kupodivu se tím matematika žákům nijak neznechutila, naopak se pro mnohé z nich stala nejoblíbenějším předmětem. Ale nešlo jen o matematiku. Změny nastaly ve všech vyučovacích předmětech. Celá koncepce byla postavena na posledních poznatcích vědy. V textech učebnic a na záčích byla vyžadována preciznost ve formulacích. To ale zvládali pouze ti nejlepší žáci. Texty, které se žáci učili, byly až příliš vědecké a neodpovídaly věku a úrovni vyučovaných žáků. Učení – to byla tehdy pro děti opravdu náročná dřina. Ale stejnou námahu a nároky kladla výuka na učitele. Ti se novým obsahem museli znovu spolu se svými žáky naučit. Děti, alespoň ty nadané, se v novém prostředí pohybovaly od začátku výuky, tak to ani jako něco nového necítily. A s podivem se tomu učily většinou rády a s nadšením.

Ředitelé experimentu fandili

Kopidlenské učitelé v experimentu měli proti těm, co začali podle nové koncepce učit později, nevýhodu v tom, že nebyly ještě vydané žádné definitivní učebnice. Učilo se z provizorních textů a osnovy se velmi často měnily za pochodu. Nevědělo se, co se bude učit třeba příští týden, měsíc... Velké problémy s výukou měli zvláště slabší žáci. Nějaké úlevy pro žáky se specifickými vadami učení, které jsou známy dnes, tehdy neexistovaly. Žáci, kteří nárokům nestačili, tím velmi trpěli. Ke všemu neměli kam „propadnout“, protože o rok níže se učilo ještě podle původního starého učebního plánu.

Kopidlenská škola svoji mimořádnou roli, přes všechny potíže, díky obětavé práci učitelů, velmi dobře zvládla. Hodně se tím po okolních školách zviditelnila a získala velmi dobrý kredit. Na druhé straně v samotném Kopidlně veřejnost tomu, co se dělo na škole, příliš dobře nerozuměla a o práci, která se zde dělala,

Ukázka z přípravy pí uč. M. Hakenové na hodinu matematiky v 1. třídě.

ani nevěděla. Během experimentu se na škole vystřídali čtyři ředitelé. Po Josefu Rutovi přišel Josef Grof, po něm Josef Fanta a nakonec Jaroslava Novotná. Všichni ředitelé experimentu fandili a „drželi psychicky“ učitele při následech, kdy bylo ve třídě při hodině třeba 20 učitelů z celého okresu. Na druhou stranu byla škoda, že se jim v dostatečné míře nepodařilo využít mimořádné situace k získání finančních prostředků ke zlepšení prostředí školy a k technické přestavbě budovy školy. K nárokům experimentální výuky bylo v kontrastu potřebné zázemí. Prostředí ve třídách bylo zastaralé a nové výuce nevyhovující. Vybavení technikou se sice zlepšilo, ale nebylo to o nic více než na jiných školách v té době. Dá se říci, že se tady propásla šance na generální rekonstrukci hlavní budovy, ke které měla škola tehdy pádné argumenty. Došlo v ní sice k dílčím opravám a zlepšením (oprava střechy, výměna oken a dveří, instalace ústředního topení, nový nábytek do ředitelny), a později dokonce k rekonstrukci budovy národní školy v Hilmarově ulici. Ale v hlavní budově v ul. T. Svobody k takové přestavbě nedošlo, takže tam poměrně tristní stav trvá dodnes.

Každá doba má své reformy

Po 4 letech, ve školním roce 1976/1977, byla reforma spuštěna na všech školách v republice. V Kopidlně přešel experiment v té době na 2. stupeň základní školy a měl zde úspěšné pokračování. Pamětníci vzpomínají, že matematiku a chemii zajišťovala Bohunka Hlavatá, český jazyk Radka Sállová, ruštinu a dějepis Drahůška Menclová, zeměpis a přírodopis Miroslav Zeman, fyziku Marta Polanská, výtvarnou výchovu Jaroslava Velartová, hudební výchovu Josef Čapek, pracovní vyučování Josef Polanský.

Po 8 letech ověřování a postup-

ném zavádění nové koncepce do všech základních škol v republice role experimentální školy v Kopidlně na konci školního roku 1980/1981 skončila. Přinesla vedení i učitelům mnoho povinností navíc, ale také velkou popularitu v okrese. Tolik k významné kapitole historie kopidlenské školy.

A jak s odstupem reformy ze 70. let hodnotit? Asi tak jako ty předcházející a po ní přicházející. Hodně slibovala, ale jen málo z očekávání ve skutečnosti naplnila. V současnosti je k jejímu hodnocení přistupováno s velkou dávkou kritiky, tak jak je kriticky pohlíženo na vše, co se dělalo před rokem 1989. Jako reakce na její direktivní průběh přišla po roce 1989 opačná snaha, vedoucí k redukci obsahu výuky a prosazení volných metod učení. Učitelé dostali šanci vytvořit si svůj vlastní školní vzdělávací plán a přizpůsobit výuku svým možnostem, prostředím, ve kterém škola pracuje, a hlavně úrovni a schopnostem žáků. Ani tento koncept však příliš nevychází a je v současnosti předmětem silné kritiky. Na většině škol sklouzl do administrování a sleduje naplňování různých formálních ukazatelů a normativ, které přinesly učitelům řadu činností navíc, ale v přímé práci se žáky ve třídě se nový duch školy nijak významně opět neprosadil.

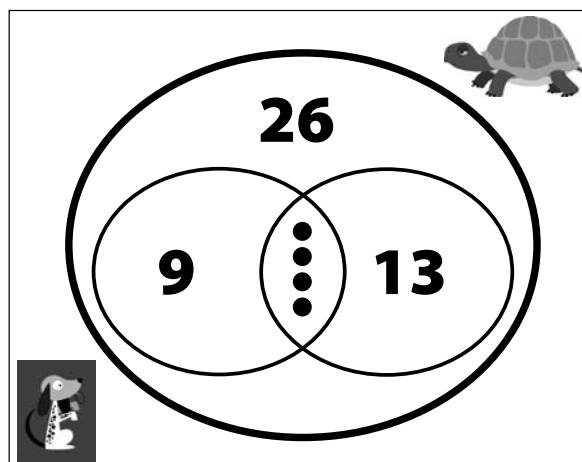
Je na historících, aby našli důvody, proč neustálé reformy našeho školství nevedou k potřebným změnám v přípravě dětí a mládeže na život a jsou jen formálním naplněním snah reformátorů vyvíjet navenek nějakou aktivní činnost. Asi by bylo vhodné se zahájením nového školního roku vzpomenout myšlenky učitele národů J. A. Komenského, který postupy správně vedené výuky a školy příjemné pro děti vyslovil už před více než 400 lety.

Článek vytvořil a fotografiemi doplnil, ze vzpomínek přímých účastníků experimentu Marie Hakenové, Josefa a Marty Polanských a Jiřiny Šiftové, Oldřich Suchoradský

A jako přídatek připojujeme slovní úlohu z experimentální učebnice matematiky pro 2. ročník. Zkuste si, zda byste v řešení obstáli:

Ve třídě je 26 dětí. 13 z nich má doma pejska, 17 dětí má želvičku. Kolik dětí má pouze pejska?

Žáci řešili úlohu pomocí množinových diagramů, kterým se tenkrát učili. S pomocí níže vyobrazeného diagramu se můžete pokusit vyřešit úlohu také. Pokud se vám to nepodaří, najdete řešení na straně 35.

Kopidlno na historických pohlednicích

Při svých cestách po zemi české jsem nedávno při příležitosti Pernštejnského roku zavítal do Pardubic a navštívil zdejší zámek.

Zámek si zachoval dodnes svou renesanční podobu z 1. pol. 16. století v podstatě tak, jak jej v té době představěli Pernštejnové, kteří zámek vlastnili v letech 1490–1560, kdy jej prodali královské koruně. Zámek přestal být šlechtickou rezidencí, stal se více méně správním střediskem velkostatků, později střídal majitele a od 2. poloviny 18. stol. postupně chátral. Roku 1920 zámek zakoupil pardubický muzejní spolek, ale na celkovou opravu nestačil. Od r. 1953 přešel zámek na čsl. stát, avšak velké opravy zámku a jeho záchrana začaly až od r. 1994. Od r. 2001 je zámek majetkem Pardubického kraje a uživatelem zámku je Východočeské muzeum Pardubice.

Zámek je nádherně opraven, celý zpřístupněn veřejnosti a jsou zde stále expozice, které stojí za zhlédnutí. Jednak jsou to rytířské sály, kde jsou i příležitostné výstavy, expozice české sklářské tvorby od počátku výroby skla do současnosti, expozice zbraní, numismatická expozice „Peníze v Čechách 1520–1620“ a zajímavá expozice pohlednic „Orbis pictus“. Tato expozice soustřeďuje na tisíce pohlednic vytištěných v Čechách v období od konce 19. století do 80. let 20. století. Je rozdělena podle různých žánrů, (velikonoční, vánoční pohlednice, přání k svátku, válečné pohlednice z let 1. svět. války, budovatelské pohlednice z 50. a 60. let 20. stol. apod.), dále podle způsobu jejich tisku a také zde můžeme najít staré pohlednice obcí a měst, které jsou pro současné cestovatele pokladnicí historie, jak taková místa vypadala třeba před 100 lety.

A tady jsem objevil, dnes již historickou, pohlednici Kopidlno, která ukazuje pohled na kostel sv. Jakuba z dnešní ulice Vackovy směrem od náměstí. Je zde zachycena ještě stojící ohradní zeď kolem kostela se vstupní branou ozdobenou sochami světců, které jsou dnes snad umístěny v areálu před kostelem. I náměstí je dnes jiné než na pohlednici. Blížeší podrobnosti o těchto sochách by jistě věděl místostarosta pan Šimůnek, který o sochách před kostelem psal podrobně v Kopidlenských listech v r. 2010 a 2011.

Napadlo mne, že by tato zajímavá pohlednice mohla být otištěna v Kopydlenských listech, a protože byl zrovna badatelský den na zámku, navštívil jsem správce této sbírky paní Mgr. Halířovou, Ph.D., která má ve svém archivu všechny vystavené pohlednice naskenované a která ochotně vyhledala požadovanou pohlednici, navíc přidala další pohlednici

Kopidlno datovanou 18. 6. 1898, poslala obě do mého počítače, a prostřednictvím redakce tak mohly být tyto dvě pohlednice otištěny do Kopidlenských listů. U pohlednice „Pozdrav z Kopidlna“ stojí za zmínku drobné nápisy na jejích svislých okrajích, a to že nakladatelem této pohlednice je Václav Maršálek, hostinský Kopidlno, a vytištěno společností Kabátník a spol. v Jičíně. (V přetisku pohlednice tyto nápisy zřejmě nebudou zřetelné). Druhá pohlednice „Kopidlno“ je datována 19/3, bohužel rok je neuveden, ale z podobností se lze domnívat, že byla vytištěna také kolem r. 1900, možná o něco málo později.

Věřím, že pamětníky i patrioty našeho města Kopidlno tyto pohlednice se vzpomínkou na minulost zaujmou. (Mohu mluvit našeho, protože jsem zdejší rodákem.)

Děkuji Východočeskému muzeu Pardubice za svolení uvedené pohlednice publikovat a jmenovitě děkuji paní Mgr. Halířové, Ph.D., za vstřícnost a ochotu mi fotografie v archivu najít a poskytnout. Návštěvám zámku v Pardubicích všem milovníkům historie i architektury vřele doporučuji, je zde k vidění mnoho poučného i zajímavého.

Vladimír Turek

Blažena Kodlová: Křešické podlesí

Seriál článků Blaženy Kodlové, manželky kopidlenského lesmistra Milana Kodla, zakončíme tématem oběma nejbližším. Lesy kolem Kopidlna. Při čtení tohoto poetického psaní si s vděčností uvědomíme, že se za těch 50 let atmosféra v této krásné části naší krajiny mnoho nezměnila. Přiznejme si, že zatím...

Bez značek a vábivé propagace, tak samo sobě ponechané, aby se svou skromnou krásou vetřelo do srdce, tiché a nepovšimnuté, leží si rozloženo v rovině nedaleko Kopidlna, směrem od Mlýnce k vesnici Křešicím. Zde kdysi stávala tvrz, ve století šestnáctém pak vesnice, náležející Albrechtu Lhotickému ze Lhotic, později ji koupil Petr Rašín z Ryzemburka a připojil ji ke Starým Hradům. Za třicetileté války vesnice zpusťla a až v roce 1705 bylo zde postaveno pět nových čísel. Kdysi zde býval rybník, u něhož v dávných dobách stával osamělý mlýn, ve kterém bývalo hodně práce, takže mlýnské kameny se často opotřebovaly a musely se znovu křesati. Když do mlýna po prvé vstoupil pán, který založil vesnici a hledal pro ni pojmenování, právě mlýnář křesal kámen. I bylo jí tedy dáno jméno Křešice. Tak vypráví stará pověst.

Křešické polesí protínají široké lesní cesty i užší průseky, tam leží oddělení čtyřicáté třetí „Spálená louka“, tu čtyřicáté druhé „U studně“, tesklivé oddělení „U dubu Pernikáře“ a jiné pojmenování tu jsou a připomínají jakési staré události, drobné i zapomenuté lesní historky.

Zlaté včely bzučí nad ranní pasekou a divoké hrdličky se ozývají, očarovávají svým tichoučkým smíchem, divocí holubi volají a končí svůj zpěv oním příznačným téměř vášnivým zajíknutím, jako by překonání štěstím nikdy nemohli dořící větu šťastného ptačího žití.

K okrajům polesí se sbíhají meze větších i skromných polí, tu se přimyká jeteliště, tam plavé žito a lán bronzové pšenice se rýsuje jako velká pláštěv medu. Polní cesty se slastně prohýbají, lemovány čekankou, bodlákem a mateřídouškou, obletované bílými, modrými a žlutými motýly a barevnými muškami. Některé končí a zůstávají bezradné stát před okrajovým hlozím listnatého lesa, a jiné se vnoří mezi stromy, aby jimi mohl chodec vejít do zelené říše ticha zapomnění. Lze zde zapomenouti na všechno, čím se zaměstnává rušný svět. I staré duby, které zde za bouří a větrů kreslí svými větvemi podivná znamení do vzduchu, zdají se shovívavě shlížeti na lidské malichernosti, nelad a rozháranosti.

Večer tu tiše chodívá lovec vysokou hebkou metlicí, usedne v pasece na posed, připadá si jako král a čeká nehybně. Vyjde dnes srnčí? Čeká tu den ke dni tr-

Takovou úrodu dokážou vyplodit i dnes kopidlenské lesy.

pělivě a napjatě zírá před sebe, zahrnuje zeleným límcem světlou košili. A za ním – vřadu v zaměřeném průsečku, zúženém v modravé perspektivě, zůstal šesterák strnule stát, zavětil k posedu, a pak se nevyslovně plavým skokem přenesl přes nízkou keřovinu a zmizel v dubině. Divoký králíček jen ztřeštěně utíká před lovcovými zraky, kterým zajisté nestojí za to, aby rušil klid výstřelem. Kdesi v dálce zapískal vlak, bažantí slepička vzrušeně zvolala a vzletla, a zase je v polesí zadumané ticho, v němž se tě pojednou dotkne vědomí tajemného uplývání života, každým novým vdechem a výdechem – úderem srdce.

Jiné srnčí již se lovci neobjevilo, jako by nedbalo, že je předepsáno, kolik kusů má být složeno. Nad pasekou je hluboké podvečerní nebe a něm plují chuchvalce bílých mraků. Jsou jako nádherné běloskvoucí růžice, k západu se drobí v lehounké růžové beránky. Po chvíli se mezi kmeny plouží a řadí stíny, divoké kachny přetáhly k ječmeništi, v hájence, v zátočince lesa zavolaly husy, zaštěkal pes, hajný vystřelil, snad po nočním dravci, snad se tu lasička mihla, a výstřel se rozložil po všech cestách, a ticho vzápětí po něm zdá se ještě hlubší.

Lehounký van proudí lesem, pochytilš sotva slyšitelné hučení. Tak hučí všechny lesy, vroucně a tajemně. Ve všech si vítr vyhraje písničky, jarní i podzimní, ve všech si pochytilš svoji melodii. Všechno je tu člověku vzdáleno nejčistší i problémy dneška, protože stromy kolem rozezvučí jen nejčistší tóny nitra a smysly přivedou v lehké zasnění, končí kdesi nahoře v hlubokém modru, které tvoří klenbu nad ztraceným křešickým polesím.

A když v Kopidlně rozžehají světla, jeví se okraje křešických lesů za zmírající zelení luk jen jako štetecem naznačené, temné zvlněné obruby kraje.

Z časopisu Beseda, obrázkového čtrnáctideníku Českého ráje a Podkrkonoší, roč. 1947, č. 1

S-Karta – z pohledu příjemce dávek

Nepojistné sociální dávky a dávky z oblasti státní sociální politiky zaměstnanosti, které jsou dosud vypláceny třemi různými platebními způsoby (hotovostně, poštovní poukázkou a bezhotovostně), začnou být postupně vypláceny prostřednictvím Karty sociálních systémů neboli tzv. sKarty.

Sloužit bude také k identifikaci na úřadě. U osob se zdravotním postižením bude plnit funkci průkazky TP, ZTP a ZTP/P se všemi jejími výhodami.

Autentizační funkce umožní z domova realizovat činnosti spojené s veřejnou správou. Příjemce bude mít prostřednictvím internetu přehled o čerpaných sociálních dávkách.

Platební funkce umožní příjemci sKartou platit v obchodech nebo vybírat hotovost z bankomatů České spořitelny i všech dalších bank. Prostředky bude možné si bezplatně převést na svůj vlastní účet.

Úřad práce požádá o vydání karty

Příjemce dávky obdrží poštou PIN a bezpečnostní heslo

Příjemce dávky je ÚP vyzván k převzetí karty

Příjemce dávky přebírá kartu na kontaktním pracovišti ÚP

Držitel karty společně s kartou na ÚP obdrží:

- 2/3 nosiče karty společně s heslem (PUK) k autentizační funkci
- Obal na kartu
- Příručku pro držitele karty
- Sazebník ČS pro sKartu
- Podmínky ČS pro vydání a používání sKarty
- Návod na aktivaci sKarty

Řešení matematické úlohy ze strany 33:

Pejska nebo želvičku má $13 + 17 = 30$ dětí. To znamená, že 4 děti musí mít doma pejska i želvičku ($30 - 26 = 4$). Z toho plyne, že jenom pejska má 9 dětí ($13 - 4 = 9$).

Kopidlensští lékaři

Dentista Antonín Chocenský

Antonín Chocenský se narodil 28. října 1907 ve Vídni. Jeho otec pracoval jako kotlář parních strojů. Původně byl stárkem ve mlýně u Chrudimi. Měl tři sestry, které všechny postupně emigrovaly do USA. Byl zakládajícím členem KSČ v roce 1921 na Kladně. Stranu opustil v roce 1935, když se dozvěděl o poměrech v Sovětském svazu. Matka byla původem Češka, švadlena z Pelhřimova. Později odešla do Vídně, kde zpívala ve Vídeňské opeře.

Antonín Chocenský žil ve Vídni do svých 12 let. Tam začal navštěvovat německou školu. V roce 1919 otec reagoval na výzvu prezidenta T. G. Masaryka k návratu do nově vzniklé vlasti. Rodina se přestěhovala do Nymburka, kde otec začal pracovat v železničních dílnách. Bydleli v tamní Kolonii u nádraží. Malý Antonín zde navštěvoval školu. Ač se snažil, nikdy už nedohnal české vzdělání a v životě měl problémy s češtinou, zvláště s pravopisem.

Vyučil se v oboru zubní laborant. Tato profese má v Nymburce dlouhou velmi dobrou tradici a vyučuje se zde na zdejší zdravotnické škole dodnes. Po vyučení se zapracovával v laboratořích u několika zubařů. Dále studoval, až se mu podařilo dosáhnout titulu dentista. V roce 1932 získal své první samostatné místo v Rožďalovicích, a to u zubařského křesla i v laboratoři, jako zaměstnanec.

V Rožďalovicích se poznal s Marií Rejskovou ze Sovolusk, se kterou se v roce 1935 oženil. Marie byla absolventkou Rodinné školy v Jičíně.

V roce 1938 získal práci u firmy KUTMON „zuby“ Kopidlno a v té době zde začal působit. Nejdříve jako zaměstnanec firmy, později získal koncesi a zcela se osamostatnil v ordinaci na náměstí v čp. 53. V čase války, až do roku 1953, postupně vybavuje laboratoř s ordinací novou technikou (výsuvné křeslo a vysokoobrátková vrtačka). Ve své firmě zaměstnával pět lidí, včetně laboranta. Po znárodnění, kdy mu byla jeho technika zabavena, laboratoř v Kopidlně zanikla a veškeré práce (korunky, můstky, protézy) pak byly prováděny v Jičíně.

V té době byla práce zubaře přísně normována. Antonín musel proto jezdit ordinovat i do Rožďalovic. V roce 1962 prodává své auto Minor a kupuje si družstevní byt v Poděbradech. Důvodem byl blížící se důchodový věk. Přestože bydlel v Poděbradech, pracoval až do svého odchodu do důchodu (1967) v Kopidlně. Nezaháležel však ani v čase důchodu a pracoval postupně nejen v Kopidlně a Rožďalovicích, ale i Křinci, Velkém Oseku, Nymburce a Pečkách. Práci zubaře definitivně

ně ukončil ve věku 80 let. Tehdy už ošetřoval pouze dospělé. Děti tehdy ošetřovat už odmítal, protože ho prý kousaly do prstů.

Pan Chocenský měl dvě děti. Dceru Radmilu, která se potatila a pracovala jako zubní instrumentářka. Měla tři děti. Syn Lubomír jako inženýr působil jako zaměstnanec ČSD při dozoru a zprovoznění přejezdových zařízení na dráze. Podílel se na osvětlení železniční stanice Kopidlno a vleček v místním cukrovaru a teplárně. Nyní je v důchodu. Bydlí v domku pod hradem Valdštejn u Turnova. Má dvě dcery.

Další postřehy a vzpomínky

*** Pan Chocenský, tím že začínal v labo-

Z tohoto balkónu za ordinací dentista Chocenský ve volných chvílích rád sledoval život na kopidlenském náměstí.

ratořích, velmi dobře znal práci na zubních protézech a můstcích. Jeho práce byla tak dobrá, že se k němu ještě dnes hlásí jeho bývalí pacienti. Tvrdil, že nová technika ničí zuby vysokou frekvencí otáček vrtaček, a členům rodiny proto vždy ošetřoval zuby mechanickou šlapací vrtačkou. Uměl a znal i plomby INLAY, což byla plomba zlatá. To už dneska nikdo z ošetřujících zubních specialistů neumí.

*** Neměl rád oslovení „pane doktore“. Raději slyšel na „pane zubaři“ nebo „pane dentisto“. Byl hrdý na svou práci a věděl, že ji odvádí na vysoké úrovni. Když už jako důchodce pracoval ve větších zubních střediscích, byl často zván mladšími kolegy k poradě a někdy i opravě jejich práce. Doma ale zásadně a nijak nepracoval. Tvrdil, že by takovou činností ztratil cit v rukách.

*** Koníčkem mu byl aktivní pohyb. Denně se nachodil deset kilometrů. Rád se koupal a tuto činnost dělal až do vysokého věku, od časněho jara až do nástupu zimy. Hrál velmi dobře tenis a všude, kde působil, propagoval a podporoval výstavbu tenisových hřišť. V Kopidlně naučil hrát tenis i vynikajícího sportovce a tenistu J. Špíglu. Díky pohybu a sportu měl po celý život výborné zdraví a chlubil se vysokou duševní aktivitou až do smrti. Zemřel v nemocnici dne 10. listopadu 1999, třináct dnů po svých 92. narozeninách.

*** Během života měl několik nehod. V roce 1967 upadl při cestě do Kopidlna v Nymburce na chodníku. Zlomená stehenní kost v krčku a ulomená klička mu způsobily trvalé napadání na pravou nohu. Odmítl ale další operační zásahy na této noze. Postižení mu ale nebránilo dále pracovat. Pouze u zubařského křesla měl vyšší stoličku. Bohužel v roce 1987 byl sražen autem a znovu přitom došlo ke zlomenině pravé nohy. Následovala operace a vložení dlahy, kterou měl v noze až do smrti.

*** Byl optimistické povahy až do své smrti. Pro své četné koníčky opomíjel svoji rodinu. V oblečení dodržoval tradice. Na veřejnosti ho neviděl nikdo bez saka a kravaty. Byl neskutečně skromný. V jídle až asketický. Mírně kouřil a jen střídavě konzumoval alkohol.

*** Byl velmi pracovitý. V dobách vlastní ordinace pracoval sedm dnů v týdnu, tedy často i v neděli dopoledne. Při bolesti byl pacientům v pohotovosti ochoten pomoci kdykoliv, třeba i v noci. Pro své koníčky si chránil odpolední čas a neděli. V čase dovolené jej zastupoval kolega Nežerka z Libáně.

Podle podkladů syna Lubomíra zpracoval a upravil Jaroslav Svoboda

Kopidlensští lékaři

Ženský lékař MUDr.
Miloslav Doktor

Narozen 1. 12. 1925 v Opavě. Otec byl štábní kapitán četnictva. Často se stěhovali. Ve svých čtyřech letech se dostal do Brna, kde potom začal chodit do základní školy. Později navštěvoval gymnázium v Brně. Absolvoval a vystudoval Masarykovu univerzitu v Brně, kde 22. 2. 1951 promoval. Po vystudování byl ministrem zdravotnictví přidělen do Východočeského kraje, do Jarměřce. Zde byl do 2. 11. 1952 a po té době žádal o přidělení do Jičína. 12. 7. 1952 byl již ženatý. KNV ho přidělil do Trutnova, kde chyběl lékař. Získal diplom, specializace obor gynekologie-porodnictví I. stupně. Dne 28. 11. 1953 odešel působit do Jičína na gynekologicko-porodnické oddělení. Když byly zřízeny poradny pro ženy, působil v nich v Kopidlně, Libáni, Sobotce, Vysokém Veselí, Železnici, Veliši, Lužanech a Valdicích. Do důchodu odešel 1. 12. 1985, ale ještě čtyři roky pracoval brigádně.

Byl ženatý, měl dceru Věru a syna Pavla. Měl rád svoji práci a občas v důchodu, pokud jej ženy v některých obcích požádaly o přednášku, rád jim vyhověl.

Jaroslav Svoboda

Lékaři, jak byli postupně obsazováni do obvodu v Kopidlně		
OBVODOVÝ		
BRZÁK	František	údajně byl také starostou města, jinak jiného nezjištěno
MORAN	Josef	nepodařilo se nic bližšího zjistit
GOLD	Vítězslav	výborný a oblíbený místní lékař. Postavil v Kopidlně dům. Po vítězné revoluci v roce 1945 propůjčil svoji okrasnou zahradu k oslavám osvobození.
BOUDYŠ	Miroslav	článek od jeho dcery Evy otištěn v KL č. 3/2011
JELÍNEK	Zdislav	životopis otištěn v KL č. 1/2012
ŠIMÁČEK	Jaroslav	životopis vyšel v KL č. 4/2011
KRÁSLOVÁ	Jindra	životopis nedodala
LENCOVÁ	Zdeňka	životopis vyšel v KL č. 2/2012
JAROLÍMEK	Bohumír	životopis vyšel v KL č. 2/2012
ŽENSKÝ		
DOKTOR	Miloslav	životopis vychází v tomto čísle
ZUBNÍ		
CHOCENSKÝ	Antonín	životopis vychází v tomto čísle
SÍČ	Václav	přišel z Rožďalovic, více o něm nevíme
ŠRENKLOVÁ	Rozálie	životopis vyšel v KL č. 4/2011
KUBÁNEK	Josef	životopis vyšel v KL č. 2/2012
KAPITÁN	Libor	životopis vyšel v KL č. 1/2012
KAPITÁNOVÁ	Dana	životopis vyšel v KL č. 1/2012
DĚTSKÝ		
POKORNÝ	Jiří	není nám nic známé
REJLEK		není nám nic známé
MOHR	Jaroslav	není nám nic známé
VETERINÁRNÍ		
HLAVATÝ	Gustav	životopis vyšel v KL č. 4/2011
PIROGOV		není nám nic známé
BOROVEC	B.	životopis otištěn v KL č. 1/2012

Seriál o kopidlenských lékařích v tomto čísle Kopidlenských listů končí. Zdaleka se nám nepodařilo naplnit náš původní záměr. Chtěli jsme vzpomenout všechny lékaře, kteří v Kopidlně za posledních 50 let na různých odbornostech působili. Mnohé jsme nedohledali, další nám odmítli své vzpomínky sepsat. Na závěr přinášíme ještě

přehled v Kopidlně působících lékařů. Jistě není úplný a přesný. Přesto dává obraz o řadě osobností, které v této náročné činnosti v našem městě působili a lidem po dlouhá léta pomáhali vrátit či upevnit zdraví.

Jaroslav Svoboda

Zprávy policie

Nepoctivý zákazník
u benzínové pumpy

Kopidlno – V neděli 26. srpna po poledni natankoval u benzínové čerpací stanice v Kopidlně neznámý řidič do motocyklu 16 litrů benzínu a poté bez zaplacení ujel. Obsluze tak dluží 600 korun. Případ šetří kopidlensští policisté jako přestupek proti majetku.

Malotraktor řídil
bez řidičáku a opilý

Kopidlno – V sobotu 11. srpna kontrolovala v odpoledních hodinách policejní hlídka v Kopidlně malotraktor domácí výroby, který řídil sedmadvacetiletý muž. Nutno zdůraznit, že neměl z přítomnosti policistů vůbec žádnou radost. A nebylo se co divit. Muž totiž nevládní řidičské oprávnění a navíc se před jízdou posilnil alkoholem. Provedená

dechová zkouška totiž u něj prokázala přes 0,4 promile alkoholu. Za porušení zákona čeká muže ve správním řízení vysoká pokuta i několikaměsíční zákaz řízení všech motorových vozidel, a to i přesto, že není vlastním řidičským oprávněním.

Nic si nepřinesla,
nic si také neodnese

Kopidlensko – Rozchod s partnerkou vyřešil v úterý 3. července po svém čtyřřadaceti-letý muž z malé obce na Kopidlensku. Bývalé družce poškodil oblečení, které si u něj nechala. Když se pro své svršky vrátila, nevěřila vlastním očím. Našla jen rozstříhané halenky a trika bez rukávů nebo s velkými dírami. Po tomto zjištění vše oznámila na policii.

Muž ani nezapíral a policistům se přiznal, že její oblečení rozstříhal. Na svoji obhajobu pouze uvedl, že si žena k němu nic nepřines-

la, tak si také od něj nic neodnese. Celková škoda byla vyčíslena na 2 tisíce korun. Případ šetří kopidlensští policisté jako přestupek proti občanskému soužití.

Holdovali alkoholu i přes zákaz

Kopidlno – Krátce před polednem v pátek 15. června popíjel třiatřicetiletý muž v Kopidlně na náměstí pivo, čímž porušil vyhlášku města, která výslovně zakazuje konzumaci alkoholu na veřejně přístupném místě. Policisté věc zadokumentovali a předali k vyřízení místně příslušnému správnímu orgánu.

Dalším, kdo na náměstí holdoval alkoholu, byl místní jednačtyřicetiletý muž, který pil pivo, a osmašedesátiletý důchodce, který se pro změnu posilňoval levným červeným vínem. I o jejich dalším osudu bude rozhodovat příslušný správní orgán.

Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Kopidlno se nevyhne povinnosti třídít i bioodpad

Přestože má město Kopidlno stanoven systém nakládání s odpady, podle kterého máme povinnost třídít papír, sklo, plasty, elektro, nebezpečný odpad, stojíme před problematikou, jakým způsobem třídít a nakládat s biologickým odpadem. Bioodpadem se rozumí takový odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu. Dle původu hovoříme o bioodpadu z domácností nebo ze zahrad. Mezi bioodpady z domácností patří: zbytky ovoce a zeleniny, kávové a čajové zbytky, skořápky z vajíček a ořechů, zvadlé květiny, zemina z květináčů, podestýlka domácích býložravých zvířat, zbytky vařených jídel (brambory, těstoviny, rýže, knedlíky apod.), mezi bioodpady ze zahrad patří: posekaná tráva, listí, větvičky, plevel, zbytky ovoce, zeleniny, piliny, hobliny, kůra, popel ze dřeva, trus býložravých hospodářských zvířat, peří, chlupy, vlasy, stará zemina.

Různé statistiky hovoří o tom, že je každý rok ukládáno na skládky více než 3 miliony tun směsných komunálních odpadů, z toho přibližně 40 % tvoří biologicky rozložitelné komunální odpady (BRKO). Tyto bioodpady by mohly být vytrženy a využity pro výrobu bioplynu, elektrické energie a kompostu, který může obohatit zemědělskou půdu o tolik potřebný humus.

Platný zákon o odpadech neukládá povinnost třídít bioodpad, ale obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného

I tak může vypadat stanoviště kontejnerů na tříděný odpad.

kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce. V současné době vláda připravuje novelu zákona o odpadech, ve které povinnost třídění bioodpadu bude stanovena. Tuto informaci potvrdil ministr životního prostředí Tomáš Chalupa ve své odpovědi na dotaz Ekodomova, týkající se zpracování a využití bioodpadů, uvedl: „Ministerstvo životního prostředí připravuje věcný záměr nového zákona o odpadech, ve kterém je

navržena nová povinnost pro obce zajistit mj. oddělený sběr biologicky rozložitelné složky komunálních odpadů.“

Vedení města se již touto problematikou začalo zabývat a nyní zjišťuje nejvhodnější způsob nakládání s bioodpadem a třídění na území Kopidlna. V současné době může město provozovat na základě souhlasu vydaného Rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. 8. 2008 zařízení zaměřené na soustředění kompostovatelných odpadů, které se nachází v části lokality na Osouši. Hlavní podmínkou je však zajištění odbytu a využití přijatého odpadu. Nyní jsou na soustředěním přijímány větve, které jsou následně zpracovány štěpkováním. Štěpkování a odvoz jsou zajišťovány u firmy Progles, s. r. o. Na soustředěním nejsou přijímány travní porosty a listí. Hlavním důvodem je zjišťování a hledání nejvhodnějšího způsobu následného využití a odbytu. Jednou z možností je zřízení tzv. malé kompostárny, kterou by mohlo město provozovat na základě kladných vyjádření příslušných orgánů v souladu se zvláštními právními předpisy na ochranu zdraví lidí a ŽP. V této souvislosti probíhají jednání, zda máme šanci získat na tuto akci dotaci, jednání o zpracování projektové dokumentace na kompostárnu a zpracování žádosti o dotaci. Základní podmínkou je opět množství zpracovaného kompostu a jeho následné využití a odbyt. Druhou možností řešení třídění BRKO v Kopidlně je tzv. komunitní kompostování, kdy obec stanoví OZV systém nakládání s biologickým odpadem – a opět stanovit odvoz, úpravu, zpracování a využití biologického odpadu – využívání

Za nepatřičný odpad hrozí lidem pokuta

Ale jak jsme připraveni třídít další složku odpadů? Většina občanů pochopila, že třídít odpady smysl má. Bohužel je tu i skupina osob, která nepochopila smysl umístěných kontejnerů na tříděný odpad v Kopidlně. Do barevně rozdělených kontejnerů se mají odkládat určené komodity odpadů, to znamená: do žlutých PET LAHVE, do modrých PAPÍRY, do zelených SKLO. Kolikrát již bylo zdůrazňováno, že pokud nebudou v barevných kontejnerech určené druhy odpadů, tak ty nemohou být použity k recyklaci a znehodnocený obsah přeplněných kontejnerů putuje na skládku komunálního odpadu. Jaká je mysl lidí, kteří si z barevných kontejnerů „udělali“ další popelnice na směsný komunální odpad? Vůči lidem, kterým není životní prostředí lhostejné a poctivě třídí odpad, je chování takových jedinců přinejmenším silně nefér a nepřijatelné. Upozorňuji osoby, které se „naučily“ u kontejnerů na tříděný odpad především u křižovatky na

Bílsko nebo u křižovatky na Cholenice, dále u sokolovny TJ Kopidlna odkládat tabule skla, autoskla, „rozebraná auta“ a jiný nepatřičný odpad, že se jedná o porušení obecně závazné vyhlášky, zákona o odpadech a dalších právních předpisů a hrozí jim přestupkové řízení a pokuta!!! V Kopidlně a jeho částech je potřeba vykonat spoustu práce a pravidelné údržby v různých oblastech, které musejí pracovníci místního hospodářství zvládnout. Bohužel velkou část své pracovní doby musejí věnovat odklizení odpadů a nepořádku kolem kontejnerů, který tam někdo nesmyslně odkládá. Velkou ztrátou není jenom čas, ale i vynaložené finanční prostředky na odklizení nepořádku a likvidaci tohoto odpadu, které by mohly být využity k jiným potřebným účelům. V důsledku tedy na nepořádek a sobeckost některých spoluobčanů doplácíme všichni.

Monika Kovářová,
MěÚ Kopidlna, odd. ŽP

pokračování ze strany 38

kompostierů – nádob na úpravu kompostu rozmístěných na určených místech na území Kopidlna.

Pro mnoho lidí na venkově bioodpad nepředstavuje žádný problém, neboť jej beze zbytku zužitkují jako krmivo pro domácí zvířata či kompostováním. Stačí malá zahrádka a bioodpady z kuchyně i ze zahrady lze kompostovat. Bioodpady jako trávu, listí, nasekané větve, zbytky ovoce a zeleniny lze kompostovat na volné hromadě nebo v zásobnících, tzv. kompostérech. Ty si lze zakoupit v obchodech se zahradnickými potřebami či jednoduše vyrobit. Přeměnou bioodpadů ze zahrady a z kuchyně si lze zadarmo vyrobit jedinečné organické hnojivo, které obsahuje humusové látky zvyšující kvalitu půdy. Humus na sebe dokáže vázat vodu, živiny a významně tak ovlivňuje strukturu, kyprost a mikrobiální osídlení půdy. Kompostovat bioodpad se vyplatí.

Ne však každý má vlastní zahradu, na které by mohl kompostovat. V současné době však existují i další možnosti, jak využít bi-

oodpad. V některých městech již tuto možnost zkoušejí v praxi. Obyvatelé v těchto městech žijící v činžovních či panelových domech založili se sousedy komunitní kompostoviště. Ve speciálních boxech, které jsou uzamykatelné a brání přístupu hlodavců, kompostují bioodpady z kuchyně i z přilehlé zeleně. Výsledný kompost je zpravidla využíván v místě vzniku. Lze ho použít na přípravu substrátu pro pokojové rostliny či ho aplikovat na zeleň v okolí domu. Komunitní kompostování má nejrůznější podobu, která závisí na velikosti komunity, jež se do činnosti zapojuje. Charakteristický pro tento druh kompostování je dozor pověřené osoby nad chodem kompostoviště. I při tomto způsobu kompostování je důležité zajistit provzdušňování kompostu a pravidelně sledovat čistotu vstupní suroviny – bioodpadu. V tuto chvíli si však nejsem jistá, jestli by bylo něco takového možné a reálné v Kopidlně. Město Kopidlna svůj systém nakládání s bioodpady teprve buduje.

(Užitečné informace o využití bioodpadu lze najít například na internetových stránkách: www.ekodomov.cz)

Monika Kovářová

Naplňený žlutý kontejner na PET lahve jiným komunální odpadem.

Igelitový pytel naplněný směsným odpadem z domácnosti a další igelity v modrém kontejneru na papír.

Proč se vyhýbat předváděcím akcím a dealerům

Vždy, když ve schránce najdete na první pohled lákavou pozvánku na zajímavý výlet spojený s předváděním zboží či když u vašich dveří zazvoní dealer – podomní prodejce, připomeňte si následující skutečnosti:

Nabízené zboží je předražené, a to i po započítání všech „slev“, „výher“, „dárků zdarma“. I s jeho kvalitou je to na pováženu. V obchodní síti koupíte kvalitnější výrobky za mnohem příznivější cenu.

Mnozí prodejci se ničeho neštítí. Na začátku úsměv, galantnost, krásné řeči, nakonec agrese. Bez skrupulí zamknou občanské průkazy, příkazou vypnout mobily, nedovolí odskočení na toaletu. Účastníci zájezdů vypovídají o slovním a fyzickém napadání. Dokud prodejci nebudou mít dostatek podepsaných smluv, nepustí nikoho ze svých spárů.

Hrozi vážné riziko, že dodané zboží nebude mít slibované vlastnosti, často proto, že prodejce slibuje zázrak jako vyléčení různých chorob či takřka získání nesmrtnosti.

Přijdete o peníze a často se i na dlouhou dobu zadlužíte. Zájezd nebo zazvonění dealera u dveří vás připraví o úspory. Pokud podepíšete úvěrovou smlouvu, v konečném důsledku zaplatíte za zboží mnohonásobně více. Z čeho budete platit splátky? Nebudete-li platit, skončíte v rukách exekutora.

Zákon chrání často jen na papíře. I když včas odstoupíte od kupní smlouvy a prodejce je povinen vrátit peníze, vyhráno nemáte. Pokud se peněz nedočkáte a pokud je nechcete oželeť, musíte se obrátit na soud.

Klam versus skutečnost. Pokud jste nestihli odstoupit od kupní smlouvy do 14 dní od podpisu a přesvědčili jste se o nesouladu mezi propagovanými a skutečnými vlastnostmi, máte ještě šanci od smlouvy odstoupit. Bude to ale krkolomná cesta bez záruky na úspěch. Prodejce bude dělat mrtvého brouka, a najdete-li odvahu jít k soudu, dostanete se do důkazní nouze. Jak dokážete klam, když v návodu výrobku a ve smlouvě nic z toho, co prodejce říkal čím vás přesvědčoval, není?

(Spotřebitelská poradna
www.dTest.cz)

Hokejová tradice v Kopidlně pokračuje: nečekané druhé místo všechny překvapilo

Po roční přestávce, kdy zimní stadion v Jičíně procházel rekonstrukcí a konečně se budovala hokejová krytá hala, se do Okresní hokejové ligy Jičín ročníku 2011–2012 opět přihlásilo mužstvo z našeho města **HC Kopidlno**. OHL byla rozdělena na dvě skupiny A a B. Vzhledem k tomu, že jsme chtěli hrát spodní, tedy B skupinu, neměli jsme tolik hráčů, kteří za náš tým v minulosti hráli, protože hráli za jiné týmy ve spodní skupině, a tak se náš tým spojil s týmem HC Kometa. Početnější B skupina čítala 12 mužstev, a to **Běchary, Dobrá Voda, Hastrman, Chomutice, Libáň, Lužany, Pěčín/Daliměřice, Robousy, Ronal, Spirit a Železnici a také HC Kopidlno**.

Systém soutěže byl následující. Všechna mužstva spolu hrála jednokolově každý s každým. Po základní části vzešla tabulka, která byla rozdělena na dvě šestice. Prvních šest spolu, každý s každým, sehráli jednokolově zápasy o lepší výchozí pozici do play-off. Druhá šestice hrála o poslední dvě volná místa do play-off. Osm celků si to potom ve čtvrtfinále, semifinále a finále rozdalo o místa OHL okresu Jičín, kdy se hrálo na jeden vítězný zápas.

Naše mužstvo začalo sezónu výhrou na mužstvem **Spirit Jičín** výhrou **9:3 (3:0, 4:0, 2:3)**, v dalším zápase jsme podlehli **Chomuticím 3:6 (2:1, 1:1, 0:4)**, kdy jsme nezvládli hlavně poslední třetinu. Třetí zápas s **Železnici** jsme vyhráli **5:3 (2:3, 2:0, 1:0)**. Následoval debakl od jednoho z největších favoritů soutěže **Hastrmanů**, kdy jsme podlehli vysoko **2:10 (0:2, 1:3, 1:5)**. Chuť jsme si spravili v dalším zápase proti **Daliměřicím**, které jsme rozstříleli vysoko **12:4 (2:1, 5:2, 5:1)**. Pak následovala série nepovedených zápasů. Kdy jsme podlehli **Robousům 4:7 (2:2, 1:3, 1:2)**, dalšímu favoritu soutěže **Ronalu 3:6 (2:1, 0:3, 1:2)**, remizovali jsme s **Libání 4:4 (2:3, 0:0, 2:1)** a prohráli s týmem **Lužan 1:4 (0:2, 0:1, 1:1)**. Nastartoval nás až předposlední zápas v derby s **Běchary**, které jsme porazili **10:1 (5:0, 0:0, 5:1)**. Poslední zápas základní části jsme sehráli s **Dobrou Vodou** a jen teoretická šance nás mohla posunout k jistému play-off. Zápas jsme sice vyhráli **7:4 (2:1, 1:1, 4:2)**, ale soupeři také nezaváhali, a proto jsme skončili díky horšímu vzájemnému zápasu na osmé příčce a museli jsme se o play-off ještě poprat.

V nadstavbové části jsme prohráli jediný

zápas, a to jen díky rozhodčím gólem, který však vůbec nebyl, s týmem **Daliměřic**, a to **3:4 (2:0, 1:1, 0:3)**. Ostatní zápasy jsme vyhráli, s **Běchary** opět stejným výsledkem **10:1 (2:1, 4:0, 4:0)**, **Spirit** jsme také podruhé porazili **8:4 (2:2, 4:2, 2:0)**, **Libáň** jsme tentokrát přehráli hravě **8:3 (3:1, 2:1, 3:1)** a **Robousům** jsme nakonec vrátili porážku výsledkem **8:5 (3:1, 3:2, 2:2)**.

Spodní nadstavbu jsme tedy suverénně vyhráli a z prvního postupujícího místa jsme se dostali do play-off. Zde jsme ve čtvrtfinále narazili na jednoho z aspirantů na titul **Ronal**. Již předem avizované poslední buly, které se mělo konat po zápase na stadionu, se muselo odložit, neboť bylo na světě velké překvapení. **Ronal** jsme i ve velmi oslabené sestavě vyřadili po strhujícím souboji **7:6 (2:0, 3:1, 2:5)** a byli jsme rázem v souboji o medaile. V semifinále nás čekal tým **Lužan**, se kterým jsme si ve výborné formě hravě poradili a porazili vysoko **10:4 (4:1, 2:0, 4:3)**. A bylo tu finále. Neskutečný zážitek pro

nás pro hráče, kdy na tento zápas přišlo více jak 150 diváků, kteří vytvořili výbornou atmosféru. Ve finále nás ale čekal velmi těžký soupeř **HC Hastrman**, který s bývalými hráči HC Jičín a věkovým průměrem o 15 let mladším než náš tým nebral před zápas nic než výhru, zatímco náš tým, který hrál už dlouho nad plán, mohl jen překvapit. První polovinu zápasu jsme drželi se soupeřem krok, ale i v důsledku zranění Jansty jsme na bruslařsky lepší tým Hastrmanů nestačili a prohráli **7:3 (3:1, 3:1, 1:1)**. Skončili jsme tedy na vynikajícím druhém místě, s čím nikdo před sezónou nepočítal.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat svým fanouškům, kteří nás do Jičína jezdili povzbuzovat, a doufáme, že jim přízeň vydrží i v nadcházející sezóně 2012–2013, kdy chceme na tento úspěch navázat.

Veškeré informace o našem mužstvu, zápasech, akcích, ale i fotografie najdete na našich webových stránkách hc-kopidlno.webnode.cz.

Zdeněk Pekárek

Kanadské bodování						
Post ve hře	Jméno Příjmení	Zapasy	Branky	Asistence	Kanadské body	Tresty
Hrající trenér	Jaroslav Pekárek	3	1	0	1	2
brankář	Josef Čištecký	3	0	0	0	0
brankář	Kordík Luděk	16	0	0	0	0
brankář	Havel Ladislav	1	0	0	0	0
obránce	Tomáš Plíšek	14	5	10	15	24
obránce	Daniel Šebík	8	1	0	1	0
obránce	Tomáš Potoček	13	1	2	3	6
obránce	Miloš Rodan	6	0	1	1	6
obránce	Ladislav Kosina	17	2	10	12	10
obránce	Josef Kraus	3	1	1	2	0
obránce	Zdeněk Pekárek	17	16	11	27	40
útočník	Tomáš Jansta	16	22	25	47	18
útočník	Jaroslav Jaroš	17	23	19	42	6
útočník	Luboš Hyršal	19	7	10	17	0
útočník	Jiří Kořínek	12	16	12	28	10
útočník	Lukáš Roubal	10	4	7	11	2
útočník	Jiří Odvárko	16	10	11	21	14
útočník	Petr Komárek	17	5	6	11	4
útočník	Miroslav Svoboda	11	1	12	13	12
útočník	Pavel Březský	4	2	1	3	0
útočník	Petr Mráz	1	0	0	0	0